

การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P
เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
ด้วยกระบวนการ E-PLC

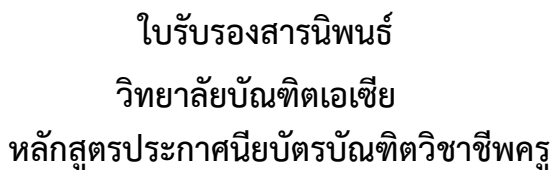
ระวิสุตา บุญครอง

สารนิพนธ์ประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู
คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์
วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
พ.ศ. 2568

การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P
เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
ด้วยกระบวนการ E-PLC

ระวิสุตา บุญครอง

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู
พ.ศ. 2568

ชื่อผู้ทำสารนิพนธ์ ธีระวิศุตา บุญครอง
คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ดร.ประสงค์ ต่อโชติ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(อาจารย์ธนฤกษ์ ชนะวงศ์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ดร.จิตโสภิน เคนจันทิก)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาทิตย์ ฉัตรชัยพลรัตน์)

คณะบดีคณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์
 ลิขสิทธิ์ของวิทยาลัยบัณฑิตเอเซีย

ชื่อเรื่อง	การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยกระบวนการ E-PLC
ผู้ศึกษา	ระวิสุตา บุญครอง
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ดร.ประสงค์ ต่อโชติ
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ดร. วีระพงษ์ เทียมวงศ์
หลักสูตร	ประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู
สถาบัน	วิทยาลัยบัณฑิตเอเซีย
ปีที่พิมพ์	2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยกระบวนการ E-PLC ตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อศึกษาประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยกระบวนการ E-PLC 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P ด้วยกระบวนการ E-PLC และ 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P ในการแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยกระบวนการ E-PLC กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จำนวน 28 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P จำนวน 3 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 3 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 30 ข้อ โดยเก็บข้อมูล 2 ครั้ง คือ แบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน 3) แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert) จำนวน 15 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมุติฐาน โดยใช้ Z (Wilcoxon-Signed Rank Test)

ผลการศึกษาพบว่า

1) ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยกระบวนการ E-PLC มีประสิทธิภาพด้านกระบวนการ E_1 คิดเป็นร้อยละ 83.45 และมีประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ E_2 คิดเป็นร้อยละ 85.12 หรือ E_1/E_2 เท่ากับ 83.45/85.12 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80

2) ผลการวิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ทั้งหมดมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 0.7166 หรือคิดเป็นร้อยละ 84.29 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 0.50 แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน

3) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยกระบวนการ E-PLC มีค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนเท่ากับ ($\mu = 14.25$, $\sigma = 2.61$) และมีค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนเท่ากับ ($\mu = 25.54$, $\sigma = 2.08$) ซึ่งหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4) ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P ด้วยกระบวนการ E-PLC โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 4.65 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. เท่ากับ 0.62

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ 2W3P, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ, E-PLC

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ด้วยความเมตตากรุณาและความช่วยเหลือจากดร.ประสงค์ ต่อโชติ อาจารย์ธนฤกษ์ ชนะวงศ์ และดร.จิตโสภิน เคนจันทิก อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ รวมทั้งดร.วีระพงษ์ เทียมวงศ์ และ ดร.สเถียร เหล่าประเสริฐ คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ และประสบการณ์ที่มีคุณค่ายิ่ง ตลอดจนให้กำลังใจและสนับสนุนการทำสารนิพนธ์อย่างต่อเนื่องจนบรรลุผล ทำให้สารนิพนธ์มีความถูกต้องสมบูรณ์ ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ ที่ทุกท่านได้กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าในการอ่าน และให้คำแนะนำที่มีประโยชน์อย่างยิ่ง รวมทั้งให้ความกรุณาตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ตั้งแต่ต้นจนสำเร็จเรียบร้อยช่วยให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิในทีม E-PLC ทั้ง 6 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิวัฒน์ เพชรศรี คณบดีคณะครุศาสตร์ รักษาการแทนผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี นางสาวมิถุนา โพธิ์ทอง ครูพี่เลี้ยง นางสาวปรารถนา ศรีวิศาลศักดิ์ ครูผู้สร้างแรงบันดาลใจ ดร. ปนัดดา ศิริพัฒนกุล หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติหน้าที่ศึกษานิเทศก์ และนายอนันตชัย ทองปาน ครูเพื่อนร่วมเรียนรู้ ที่คอยชี้แนะเรื่องแผนการสอน และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อาทิตย์ ฉัตรชัยพลรัตน์ อาจารย์นิเทศ ซึ่งได้ให้ความกรุณาในการชี้แนะและเติมเต็มแนวทางดำเนินงาน รวมถึงตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ขอขอบพระคุณผู้บริหาร คณะครู และนักเรียนทุกคน ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูล ช่วยเหลือ และสนับสนุนในการศึกษาครั้งนี้ขอขอบพระคุณคณาจารย์ประจำหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิตเอเซียทุกท่าน ที่กรุณาประสิทธิ์ประสาทความรู้เพิ่มพูนสติปัญญาชี้ให้เห็นคุณค่าของการศึกษาไทยและประสบการณ์อันมีค่ายิ่งแก่ศิษย์ สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณวิทยาลัยบัณฑิตเอเซีย ที่ให้โอกาสในการเรียนรู้ครั้งนี้

ระวิสุตา บุญครอง

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	
กิตติกรรมประกาศ	
สารบัญ	ก
สารบัญตาราง	ค
สารบัญภาพ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 คำถามการศึกษา	3
1.3 วัตถุประสงค์การศึกษา	4
1.4 สมมติฐานการวิจัย	4
1.5 ขอบเขตของการวิจัย	4
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	5
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ฉบับปรับปรุง 2560	8
2.2 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	13
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	
2.3 แผนการจัดการเรียนรู้	17
2.4 การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้และดัชนีประสิทธิผล	23
2.5 การจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P	27
2.6 ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ	28
2.7 กระบวนการ E-PLC	29
2.8 การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	33
2.9 ทฤษฎีความพึงพอใจ	35
2.10 การวิจัยปฏิบัติการ (Action Research)	39
2.11 บริบทโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี	44
2.12 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	46
2.12.1 งานวิจัยในประเทศ	46
2.12.2 งานวิจัยต่างประเทศ	48
2.13 กรอบแนวคิดการวิจัย	49

บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา	50
3.1 กลุ่มเป้าหมายที่ศึกษา	51
3.2 รูปแบบการศึกษา	51
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	53
3.4 วิธีการสร้าง และหาคุณภาพของเครื่องมือ	54
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล	58
3.6 การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	59
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	60
3.8 วิจัยเชิงคุณภาพ (PAOR)	64
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	66
4.2 ลำดับขั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	66
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ	67
4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ	74
บทที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
5.1 สรุปผลการศึกษา	80
5.2 อภิปรายผลการศึกษา	81
5.3 ข้อเสนอแนะ	83
บรรณานุกรม	85
ภาคผนวก	87
ภาคผนวก ก ชื่อและตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญ	89
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	91
1. แผนการจัดการเรียนรู้	
2. แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P	
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ วิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน	
ภาคผนวก ค ตารางวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ	146
ภาคผนวก ง สรุปรายงาน E-PLC 3 วงรอบ	151
ประวัติผู้ศึกษา	162

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 3.1 การกำหนดแผนการจัดการเรียนรู้ ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และจำนวนชั่วโมงที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้	55
ตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P	67
ตารางที่ 4.2 ดัชนีประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้โดยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยกระบวนการ E-PLC	70
ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ของการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยกระบวนการ E-PLC	70
ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติ และระดับนัยสำคัญทางสถิติ ของการทดสอบเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน	72
ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยกระบวนการ E-PLC	73

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดการศึกษา

50

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการสื่อสารทั่วโลก อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการเข้าถึงแหล่งวิทยาการต่างๆ และค้นคว้าความรู้ใหม่ๆ ในปัจจุบันมีผู้คนทั่วโลกใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักในการสื่อสารมากถึง 2,000 ล้านคน หรือคิดเป็นประมาณ 1 ใน 3 ของประชากรโลก (สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Harmer (2014) ที่กล่าวว่า ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ ถ่ายทอดความรู้ และมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการติดต่อสื่อสารกับภาษาอื่นๆ

ในยุคปัจจุบันที่เทคโนโลยีสารสนเทศก้าวหน้าขึ้นอย่างรวดเร็ว รวมถึงการเผยแพร่ข่าวสารข้อมูลต่างๆผ่านสื่อมวลชน สิ่งพิมพ์ และอินเทอร์เน็ต ล้วนใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลาง ทำให้ผู้ที่มิมีทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษสามารถค้นคว้าและพัฒนาตนเองในด้านต่างๆ ได้มากกว่าผู้ที่ใช้เฉพาะภาษาแม่ในการสื่อสาร (อมรรัตน์ นัตดาหลง, 2551: 1) จะเห็นได้ว่าภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญต่อการเรียนรู้ในทุกสาขาวิชาซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศในด้านสังคม เศรษฐกิจ การค้าขาย การลงทุน การเมือง การปกครอง และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ การศึกษาของประเทศไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี จึงมีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ และปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของโลกยุคข้อมูลข่าวสาร โดยใช้ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่กำหนดวิสัยทัศน์ว่า นักเรียนที่เรียนภาษาต่างประเทศอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาจะมีเจตคติที่ดีต่อ ภาษาต่างประเทศ สามารถใช้สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ ศึกษาต่อในระดับที่ สูงขึ้น รวมทั้งมีความเข้าใจในวัฒนธรรมของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมไทยไปสู่สังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (กรมวิชาการ, 2546)

ในการจัดการเรียนรู้ในปัจจุบัน พบว่าผลสัมฤทธิ์รายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนยังอยู่ในเกณฑ์ที่ต้องพัฒนา ซึ่งชี้ให้เห็นจากผลการทดสอบรายวิชาภาษาอังกฤษระดับชาติ (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา โดยพบว่า ใน พ.ศ. 2562 ได้คะแนนค่าเฉลี่ย 39.24 ใน พ.ศ. 2563 ได้คะแนนค่าเฉลี่ย 43.55 ใน พ.ศ. 2564 ได้คะแนนค่าเฉลี่ย 39.22 (สำนักงานการศึกษาทางการศึกษาแห่งชาติ, 2564, ออนไลน์) นอกจากนี้จากการสำรวจผลการเรียนของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ซึ่งเป็นโรงเรียนที่ผู้วิจัยปฏิบัติการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เมื่อปีที่ผ่านมา พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวนมากยังมีความบกพร่องทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมยังไม่เป็นที่น่าพอใจมากนัก จากสภาพปัญหาดังกล่าว พบว่า ผลการเรียนรู้ในรายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ยังอยู่ในระดับที่ยังไม่บรรลุเป้าหมาย โดยเฉพาะในทักษะการสื่อสารได้แก่ ทักษะการฟังและทักษะการพูด ซึ่งส่วนหนึ่งมาจากวิธีการสอนที่ยังไม่เหมาะสมกับบริบท โดยผู้สอนมุ่งเน้นการจดจำกฎไวยากรณ์มากกว่าการส่งเสริมให้พัฒนาทักษะผ่านการปฏิบัติ ทำให้นักเรียนขาดความมั่นใจในการสื่อสาร อีกทั้งยังขาดสื่อการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งอาจช่วยกระตุ้น ความคิดและความสนใจของนักเรียนได้

ทั้งนี้รูปแบบการสอนเป็นอีกปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน เนื่องจากทักษะสื่อสารเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยการฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนอกจากจะเน้นการเรียนรู้ไวยากรณ์ และคำศัพท์แล้ว ยังมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว กระบวนการและขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอนมีความสำคัญ เนื่องจากครูต้องมีการวางแผนและเตรียมการสอนให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและพัฒนาประสิทธิภาพในการเรียนรู้ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของประภาศิริ จิตอารี (2547, น.116) ที่ระบุว่า การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารควรให้ตรงกับสไตล์การเรียนรู้ของนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย การดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน เช่น กิจกรรมเพลง เกม การนำเสนอเนื้อหา และการฝึกปฏิบัติผ่านการแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์จำลอง พบว่า นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้เพิ่มขึ้นและมีความชอบต่อการเรียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ งานวิจัยของ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537) ยังชี้ให้เห็นว่าการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีขั้นตอนที่สำคัญ คือ การนำเข้าสู่บทเรียน ทำให้นักเรียนเกิดความพร้อมและมีแรงจูงใจในการเรียนรู้บทเรียนใหม่ๆ ขึ้นนำเสนอ ในขั้นนี้ครูเป็นผู้ป้อนข้อมูลทางภาษาแก่นักเรียน โดยการนำเสนอคำศัพท์ใหม่ เนื้อหาใหม่ให้ผู้เรียนเข้าใจทั้งรูปแบบ ความหมาย และเป็นแบบอย่างที่ต้องใช้ โดยใช้ภาษาที่ถูกต้องทั้งในแง่ความหมายและการออกเสียง ขั้นการฝึก ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาที่เรียนมาแล้วโดยให้ผู้เรียนได้ฝึกภาษาที่ถูกต้องและคล่องแคล่ว นอกจากนี้ เมื่อเกิดความผิดพลาดในการใช้ภาษา ครูจะได้แก้ไขปัญหานั้นทันทีเพื่อไม่ให้นักเรียนสูญเสียความมั่นใจ ขั้นการใช้ภาษา มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนสามารถจดจำคำศัพท์ นำคำหรือประโยคที่ฝึกมาแล้ว มาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ผ่านกิจกรรมหลากหลาย เช่น การเล่นเกม การทำงานกลุ่ม การฝึกแบบกลุ่ม และการนำเสนอผลงาน โดยมีครูคอยให้ความช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนต้องการ หรือเกิดความผิดพลาดขึ้น และขั้นสรุปเป็นขั้นสุดท้ายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละชั่วโมง จุดประสงค์ คือ เพื่อสรุปสิ่งที่ได้เรียนแล้ว โดยกิจกรรมอาจจะเป็นการนำเสนองานรายกลุ่ม ทำแบบฝึกหัดเพื่อสรุปความรู้ เป็นต้น

เพื่อตอบสนองต่อปัญหาทักษะการอ่านดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจนำวิธีการสอนแบบ 2W3P ซึ่งบูรณาการเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของภุชงค์ มัชฌิโม (2559) ในการจัดการเรียนการสอนแบบ 2W3P พบว่าการผสมผสานเทคนิคการสะกดคำเข้ากับการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพด้านการออกเสียงและการใช้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ค่าดัชนีประสิทธิผลหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ส่งผลให้นักเรียนมีความพึงพอใจในกระบวนการเรียนรู้และสามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

จากสภาพปัญหาและความสำคัญดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P พัฒนาระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในรายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยกระบวนการ E-PLC เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น โดยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบ Active Learning ผ่านกิจกรรมกลุ่ม เน้นการมีปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียน ซึ่งการทำงานร่วมกันในกลุ่มจะช่วยเพิ่มโอกาสให้นักเรียนได้สื่อสาร แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสนับสนุนซึ่งกันและกัน ช่วยให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ และช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ดียิ่งขึ้น

1.2 คำถามการศึกษา

1.2.1 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยกระบวนการ E-PLC เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 หรือไม่

1.2.2 ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยกระบวนการ E-PLC มีค่าเท่าไร

1.2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยกระบวนการ E-PLC แตกต่างกันหรือไม่

1.2.4 ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยกระบวนการ E-PLC แตกต่างกันหรือไม่

1.3 วัตถุประสงค์การศึกษา

1.3.1 เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยกระบวนการ E-PLC ตามเกณฑ์ 80/80

1.3.2 เพื่อศึกษาประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยกระบวนการ E-PLC

1.3.3 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยกระบวนการ E-PLC

1.3.4 เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P ในการแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยกระบวนการ E-PLC

1.4 สมมติฐานการศึกษา

1.4.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบ 2W3P เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยกระบวนการ E-PLC หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.5 ขอบเขตการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้กำหนดขอบเขตไว้ดังนี้

1.5.1 กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จำนวน 28 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567

1.5.2 ขอบเขตของเนื้อหา

แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน โดยใช้รูปแบบการสอนแบบ 2W3P สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยกระบวนการ E-PLC จำนวน 3 แผนการจัดการเรียนรู้ รวม ทั้งหมด 3 ชั่วโมง ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 Let's go shopping จำนวน 1 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 Asking and Giving for Directions จำนวน 1 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 Nationalities, Countries, and Languages จำนวน 1 ชั่วโมง

1.5.3 ขอบเขตระยะเวลา

ระยะเวลาในการดำเนินการศึกษา ตลอดปีการศึกษา 2567 ตั้งแต่เดือนตุลาคม พ.ศ. 2567 ถึง เดือน มกราคม พ.ศ. 2568

1.5.4 ขอบเขตด้านพื้นที่

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

1.5.5 ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

1.5.5.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบ 2W3P

1.5.5.2 ตัวแปรตาม คือ

- 1) ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้
- 2) ดัชนีประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้
- 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 4) ความพึงพอใจของการจัดการเรียนรู้

1.6 นิยามศัพท์

ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ หมายถึง ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อสื่อสารและเข้าใจข้อมูลในชีวิตประจำวันและสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่เพียงแต่การออกเสียงหรือใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้องเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการถ่ายทอดความรู้สึก ความคิด และสาระข่าวสารให้ผู้รับสารเข้าใจอย่างชัดเจน ผู้พูดจำเป็นต้องมีความรู้ด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ วัฒนธรรมทางภาษา และสามารถเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่เหมาะสม เพื่อให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพสูงสุด

แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยดำเนินการผ่านกระบวนการ E-PLC รวมจำนวน 3 แผนการจัดการเรียนรู้ แผนละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 3 ชั่วโมง

รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P หมายถึง แนวทางการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนในหลายมิติ มีทั้งหมด 5 ขั้นตอน คือ

- 1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm Up)
- 2) ขั้นนำเสนอ (Presentation)
- 3) ขั้นฝึก (Practice)

4) ขั้นการใช้ภาษา (Production)

5) ขั้นสรุป (Wrap Up)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง คะแนนวัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียน ซึ่งได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การรวบรวมข้อมูลเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ประสิทธิภาพ หมายถึง ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ คือ คุณภาพการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบ 2W3P เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยกระบวนการ E-PLC โดยพิจารณาจากค่าประสิทธิภาพ E1/E2 โดยผู้ศึกษากำหนดเป้าหมาย E1/E2 เท่ากับ 80/80

E1 (Efficiency of process) หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการสอนคิดเป็นร้อยละจากการทำแบบฝึกทักษะและประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ระหว่างเรียน เช่น 80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนจากการทำแบบฝึกทักษะแต่ละชุด ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 80 ขึ้นไป

E2 (Efficiency of product) หมายถึง ประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์หลังจากผู้เรียนเรียนจบกระบวนการ โดยคิดคะแนนจากหลังเรียนได้มาจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น 80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการกระทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 80 ขึ้นไป

นักเรียน คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนบ้านสันติธรรม จำนวน 28 คน

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี หมายถึง โรงเรียนที่ตั้งอยู่ที่ในกำกับของคณะครู ศาสตราจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี สังกัด กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี โดยจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงระดับชั้นมัธยมศึกษา

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกในทางบวกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงพินอินโดยใช้วิธีการสอนแบบสาธิตวัดโดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ครูผู้สอนได้แนวทางการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนทำให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูงขึ้น

1.7.2 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบวิธีการสอนภาษาอังกฤษ สามารถนำไปประยุกต์ใช้เนื้อหาเรื่องอื่นๆ หรือระดับชั้นอื่นๆต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยกระบวนการ E-PLC ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อต่อไปนี้

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560)

2.2 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กลุ่มสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.3 แผนการจัดการเรียนรู้

2.4 การหาประสิทธิภาพและดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้

2.5 การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ 2W3P

2.6 ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

2.7 กระบวนการ E-PLC

2.8 การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.9 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในการเรียนการสอน

2.10 การวิจัยปฏิบัติการ (Action Research)

2.11 บริบทโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

2.12 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.13 กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อให้การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสอดคล้องกับสภาพความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ เป็นการสร้างกลยุทธ์ใหม่ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ตอบสนองความต้องการของบุคคล สังคมไทย ผู้เรียนมีศักยภาพในการแข่งขันและร่วมมืออย่างสร้างสรรค์ในสังคมโลก จัดทำขึ้นเพื่อให้เขตพื้นที่การศึกษา หน่วยงานระดับท้องถิ่น และสถานศึกษาทุกสังกัดที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานได้นำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพด้านความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

นอกจากนี้ การศึกษาข้อมูลทิศทางและกรอบยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560–2564) กรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560–2579) แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579 และการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ยุค 4.0 เพื่อนำไปสู่วิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาประเทศ “ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เป็นประเทศพัฒนาแล้วตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พัฒนาคอนให้เหมาะสมตามช่วงวัย การพัฒนาทักษะที่สอดคล้องกับความต้องการในตลาดแรงงานและทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 เตรียมความพร้อมของกำลังคนให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ตลอดจนยกระดับการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้มีการปรับปรุงหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

การปรับปรุงหลักสูตรครั้งนี้ยังคงหลักการและโครงสร้างเดิมของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 คือ ประกอบด้วย 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แต่เน้นการปรับปรุงเนื้อหาให้มีความทันสมัย ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการต่าง ๆ คำนึงถึงการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นสำคัญ โดยกรอบในการปรับปรุง ได้แก่ ให้องค์ความรู้ที่เป็นสากล เทียบเท่านานาชาติ ปรับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดให้มีความชัดเจน ลดความซ้ำซ้อน สอดคล้องและเชื่อมโยงกันภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้ และระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ เชื่อมโยงองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยีเข้าด้วยกัน จัดเรียงลำดับความยากง่ายของเนื้อหาในแต่ละระดับชั้นตามพัฒนาการแต่ละช่วงวัย ให้มีความเชื่อมโยงของความรู้และกระบวนการเรียนรู้ โดยให้เรียนรู้ผ่านการปฏิบัติที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาความคิด

2.1.1 วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติ ให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ บนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

2.1.2. หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

2.1.2.1 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทย ควบคู่กับความเป็นสากล

2.1.2.2 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ

2.1.2.3 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

2.1.2.4 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่น ทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลา และการจัดการเรียนรู้

2.1.2.5 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.1.2.6 เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้และประสบการณ์ได้

2.1.3 จุดมุ่งหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข และมีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ จึงกำหนดจุดมุ่งหมายให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

2.1.3.1 มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัย และประพฤติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2.1.3.2 มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต

2.1.3.3 มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย

2.1.3.4 มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2.1.3.5 มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

2.1.4 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้เกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังนี้

2.1.4.1 ความสามารถในการสื่อสาร

สามารถรับและส่งสารอย่างมีวัฒนธรรม ใช้ภาษาในการถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนคติของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมถึงการเจรจาต่อรองเพื่อลดหรือขจัดปัญหาความขัดแย้ง การเลือกรับข้อมูลข่าวสารอย่างมีเหตุผล และการเลือกใช้วิธีการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2.1.4.2 ความสามารถในการคิด

สามารถคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ และคิดอย่างเป็นระบบ เพื่อสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศสำหรับการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

2.1.4.3 ความสามารถในการแก้ปัญหา

สามารถแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสม บนพื้นฐานของเหตุผล คุณธรรม และข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้และประยุกต์ใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา โดยมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ

2.1.4.4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

สามารถนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง การทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสัมพันธ์ที่ดี การจัดการปัญหาและความขัดแย้งอย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

2.1.4.5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

สามารถเลือกและใช้เทคโนโลยีในด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

2.1.5 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะพลเมืองไทยและพลโลก ได้แก่

1. รักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

ทั้งนี้ สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมได้ตามบริบทและจุดเน้นของตนเอง

2.1.6 มาตรฐานการเรียนรู้

การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญา โดยหลักสูตรกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่

1. ภาษาไทย
2. คณิตศาสตร์
3. วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
4. สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
5. สุขศึกษาและพลศึกษา
6. ศิลปะ
7. การงานอาชีพ
8. ภาษาต่างประเทศ

ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ซึ่งแสดงถึงสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้ ปฏิบัติได้ มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมาตรฐานการเรียนรู้เป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการศึกษาทั้งระบบ ช่วยกำหนดแนวทางการสอนและประเมินผล รวมถึงการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งภายในและภายนอก เช่น การทดสอบระดับเขตพื้นที่การศึกษา และการทดสอบระดับชาติ

2.1.7 ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระบุสิ่งที่นักเรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ รวมถึงคุณลักษณะของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น สะท้อนถึงมาตรฐานการเรียนรู้อย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม สามารถนำไปใช้กำหนดเนื้อหา จัดทำหน่วยการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอน และเป็นเกณฑ์สำคัญสำหรับการวัดและประเมินผลผู้เรียน

2.1.7.1 ตัวชี้วัดชั้นปี

เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนแต่ละชั้นปีในระดับการศึกษาภาคบังคับ (ประถมศึกษาปีที่ 1 – มัธยมศึกษาปีที่ 3)

2.1.7.2 ตัวชี้วัดช่วงชั้น

เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนในระดับประถมศึกษาตอนปลาย (ประถมศึกษาปีที่ 4 – 6)

2.2 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2.2.1 ความสำคัญ

ภาษาต่างประเทศเป็นภาษาที่มีความสำคัญและจำเป็นมากในยุคปัจจุบันภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารที่สำคัญเพื่อแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การศึกษา และการเรียนรู้ถึง วัฒนธรรมของผู้คนทั่วโลก รวมถึงการสร้าง ความเข้าใจที่ตรงกันระหว่างตนเองและผู้อื่น ศึกษา และเรียนรู้ความต่างของภาษา วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี สังคม การคิด เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง และมีเจตคติที่ดีต่อการ ใช้ภาษาต่างประเทศ ภาษาต่างประเทศจึงเป็นสาระการเรียนรู้ พื้นฐานที่ถูกกำหนดในหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน และภาษาต่างประเทศที่ถูกกำหนดให้ เรียนตลอดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ และภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาอาหรับ ภาษาบาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน และภาษาอื่น ๆ ตาม ดุลยพินิจของสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อ ภาษาต่างประเทศและสามารถใช้ ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ สามารถแสวงหาและนำไปประกอบอาชีพได้ และสามารถนำไปศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้ รวมทั้งมีความรู้ ความเข้าใจถึงเรื่องราวและวัฒนธรรมของ ประชาคมโลกและสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรม ไทยได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

2.2.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสารความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูด และการเขียน

สาระที่2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้ อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และวัฒนธรรมไทยและนำมาใช้ได้อย่างถูกต้อง

สาระที่3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตนสาระที่ภาษาความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษาชุมชนสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

1.1.2 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อ1ให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งในฐานะพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

2.1.2.1 รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์

2.1.2.2 ซื่อสัตย์สุจริต

2.1.2.3 มีวินัย

2.1.2.4 ใฝ่ เรียนรู้

2.1.2.5 อยู่อย่างพอเพียง

2.1.2.6 มุ่งมั่นในการทำงาน

2.1.2.7 รักความเป็นไทย

2.1.2.8 มีจิตสาธารณะ

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล

1.1.1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำชี้แจง คำแนะนำ และคำบรรยายที่ฟัง และอ่าน

1.1.3 บอกความหมายของคำกลุ่มคำประโยคหรือข้อความสั้นๆ ตามที่ฟัง และอ่านจากสื่อที่เป็น ความเรียงและไม่ใช่ความเรียงในรูปแบบต่างๆ

1.1.4 ตอบคำถามตอบใจความสำคัญ สรุปและแสดงความคิดเห็นจากการ อ่านหรือฟังประโยคบท สนทนา หรือนิทานง่ายๆ ทั้งที่มีภาพและไม่มีภาพประกอบ

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2.1 สนทนาหรือเขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

1.2.2 ใช้คำสั่งคำขอร้องคำขออนุญาต และคำแนะนำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

1.2.3 พูดและเขียนแสดงความต้องการขอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธใน

สถานการณ์ต่างๆ

1.2.4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลบรรยายอธิบายเปรียบเทียบและแสดงความคิดเห็น

เกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่าน

1.2.5 บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัวและกิจกรรมต่างๆ พร้อมให้เหตุผลสั้นๆ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสารความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการ

พูดและการเขียน

1.3.1 พูดหรือเขียนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และเรื่องใกล้ตัว

1.3.2 พูดหรือเขียนสรุปใจความสำคัญสาระหรือหัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์หรือเหตุการณ์

และสถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ

1.3.3 พูดและเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัวพร้อมให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้

อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

2.1.1 เลือกใช้ภาษานำเสียงและกิริยาท่าทางให้เหมาะสมกับบุคคลโอกาส และสถานที่ตาม

มารยาท สังคมและวัฒนธรรมจีน

2.1.2 บอกชื่อคำศัพท์และตอบคำถามเกี่ยวกับเทศกาลวันสำคัญงานฉลอง

2.1.3 เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของ

ภาษาและวัฒนธรรมไทยและนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

2.2.1 บอกความแตกต่างระหว่างการออกเสียงตัวอักษรคำวลีการใช้ เครื่องหมายวรรคตอนและ

การลำดับตามโครงสร้างประโยคของภาษาจีนกับภาษาไทย

2.2.2 บอกความเหมือนและความต่างระหว่างเทศกาลงานฉลองและประเพณีของจีนกับของไทย

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็น

พื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตนเอง

3.1.1 ค้นคว้ารวบรวมข้อมูลหรือข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้

และนำเสนอด้วยการพูดหรือการเขียน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษาชุมชนและสังคม

4.1.1 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การ ประกอบอาชีพและการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

4.1.2 ใช้ภาษาอังกฤษในการสืบค้นคว้าความรู้หรือข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

4.1.3 เผยแพร่หรือประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนเป็นภาษาอังกฤษ

2.2.3 คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ศึกษาและปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความนิทานและบทกลอน สั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือก/ระบุประโยคหรือข้อความสั้น ๆ ตรงตามภาพสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านบทสนทนาหรือนิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า พูด/เขียนโต้ตอบใน การสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้องและคำขออนุญาตและให้คำแนะนำพูด/เขียนแสดงความต้องการขอความ ช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ พูด/เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัวและเรื่องใกล้ตัว พูด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัวหรือกิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองเพื่อนและสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพแผนผัง และแผนภูมิแสดงข้อมูลต่าง ๆ ตามที่ฟังหรืออ่าน พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียงและกิริยาท่าทางอย่างสุภาพเหมาะสมตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ เทศกาล วันสำคัญ/งานฉลอง ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา การเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตาม ความสนใจ

บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและ การลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทยเปรียบเทียบความเหมือน/ ความแตกต่างระหว่างเทศกาลประเพณีและเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมใกล้ในชุมชน แนะนำสถานที่ท่องเที่ยว เช่น วัง สวนบ้านแก้วโดยใช้ประโยคสั้น ๆ ง่ายๆ ได้ ใช้ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ระบุอ่านออกเสียงเลือกตอบคำถามพูด โต้ตอบเข้าร่วม เปรียบเทียบ ค้นคว้าเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน มี การศึกษาวรรณกรรมของต่างประเทศ พูดนำเสนอข้อมูลที่ได้รับและสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันได้ อย่างถูกต้อง เหมาะสมโดยใช้นวัตกรรมการบูรณาการเข้ามามีส่วนร่วม

เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ ๒๑ ได้แก่ ทักษะการอ่าน การเขียน มีทักษะความคิดเชิง วิเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณและแก้ไขปัญหา การทำงานเป็นทีม ภาวะผู้นำ เข้าใจความแตกต่างทาง วัฒนธรรม เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศ ยอมรับความแตกต่างทางวัฒนธรรมและการอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ สุข

2.3 แผนการจัดการเรียนรู้

2.3.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553) ได้กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การวางแผนการสอนอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ล่วงหน้า เพื่อเป็นแนวทางในการสอนของครู ซึ่งจะช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

สุวิทย์ มูลคำ (2554) ได้กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนการหรือโครงการที่จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อใช้ในการปฏิบัติการสอนในรายวิชาใดวิชาหนึ่ง เป็นการเตรียมการสอนอย่างมีระบบ และเป็นเครื่องมือช่วยให้ครูพัฒนาการจัดการเรียนการสอนไปสู่จุดประสงค์และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประดับศิลป์ ชากำนัน (2556) ได้สรุปว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง เอกสารที่ครูผู้สอนจัดเตรียมไว้ล่วงหน้าอย่างมีระบบ มีเป้าหมายชัดเจน ซึ่งครูผู้สอนต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามจุดประสงค์และจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

อัษฎายุทธ พุทธิ (2559) ได้เขียนความหมายของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ว่า หมายถึง การวางแผนและจัดเตรียมรายละเอียดของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ เป็นลายลักษณ์อักษรไว้ล่วงหน้า เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนในแต่ละครั้ง และเป็นเครื่องมือในการพัฒนาการเรียนการสอนไปสู่จุดมุ่งหมายของการเรียนรู้และเป้าหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ศุภสุตา ศรีลำไย (2560) ได้สรุปว่า แผนการจัดการเรียนรู้หรือแผนการสอน หมายถึง โครงการหรือแผนการที่ครูได้วางแผนไว้ล่วงหน้าสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการนำสาระการเรียนรู้ตลอดปีมาสร้างเป็นแผนการจัดการเรียนรู้รายชั่วโมง ซึ่งในแผนการจัดการเรียนรู้นั้นจะประกอบไปด้วย มาตรฐานการเรียนรู้ สาระสำคัญ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สาระการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล

2.3.2 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการจัดการเรียนรู้ที่นำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร ซึ่งสามารถจัดทำได้ในหลากหลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับสถานศึกษาหรือความเข้าใจและความต้องการของครูแต่ละคน (อภิรักษ์ ข้าขันมะลิ, 2559) นักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

ศิริวรรณ วนิชวัฒนวรชัย (2558) อธิบายว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญในหลายด้าน ได้แก่

1. เป็นหลักฐานที่แสดงถึงการเป็นครูมืออาชีพ โดยการเตรียมแผนล่วงหน้าจะสะท้อนถึงการใช้เทคนิคการสอน สื่อนวัตกรรม และจิตวิทยาการเรียนรู้ที่ประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียน

2. ช่วยส่งเสริมให้ผู้สอนได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร เทคนิคการสอน สื่อนวัตกรรม และวิธีการวัดและประเมินผล
3. ช่วยให้ครูผู้สอนและครูที่มาปฏิบัติการสอนแทนสามารถดำเนินการสอนได้อย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพ
4. เป็นหลักฐานที่แสดงข้อมูลด้านการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อไป
5. เป็นหลักฐานที่แสดงถึงความเชี่ยวชาญในวิชาชีพครู และสามารถข้อเสนอเป็นผลงานทางวิชาการเพื่อขอเลื่อนวิทยฐานะหรือตำแหน่งได้

นนทลี พรธาดาวิทย์ (2561) อธิบายเพิ่มเติมว่า

1. แผนการจัดการเรียนรู้เปรียบเสมือนแผนที่เดินทางสำหรับผู้สอน ที่นำพาผู้เรียนไปสู่เป้าหมาย โดยมีการวิเคราะห์บริบทแวดล้อม ทั้งหลักสูตร ผู้สอน ผู้เรียน และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ เพื่อกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม
2. ทำให้ผู้สอนมีแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในหลักสูตร ทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในแต่ละกลุ่มสาระ
3. ทำให้ผู้สอนมีความมั่นใจในการสอน เพราะมีการเตรียมการล่วงหน้าอย่างมีระบบ และวิเคราะห์อย่างรอบคอบ
4. ทำให้ผู้สอนสบายใจและสนุกกับการสอน เนื่องจากการวางแผนล่วงหน้า
5. ทำให้ผู้อื่นสามารถมาสอนแทนได้ ในกรณีที่ผู้สอนไม่สามารถมาสอนได้
6. ช่วยให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้อย่างมีเป้าหมาย และเกิดความคงทนของทักษะและพฤติกรรมการเรียนรู้
7. ทำให้ผู้เรียนเกิดความศรัทธาและมีเจตคติที่ดีต่อผู้สอน เนื่องจากสามารถสัมผัสได้ถึงความตั้งใจของครูในการจัดเตรียมการสอน
8. ช่วยให้ผู้สอนสามารถเตรียมสื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม
9. ทำให้สามารถกำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลายและตรงตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน

สรุปได้ว่า ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้นั้น ช่วยให้ครูได้ศึกษาและเข้าใจกระบวนการสร้างผู้เรียนและการเรียนรู้อย่างลึกซึ้ง อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างชัดเจน มีการเตรียมการสอนล่วงหน้า และสามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นในอนาคต

2.3.3 ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้

สำลี รักสุทธี (2553) กล่าวว่า iva แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ครบถ้วน มีกิจกรรม สื่อ การวัด และการประเมินผลที่สอดคล้องกันตลอดแนว ที่สำคัญต้องให้ผู้เรียน

มีส่วนร่วมในการปฏิบัติมากที่สุด ทุกขั้นตอนและกระบวนการต้องมุ่งเน้นไปที่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ ความสามารถอย่างเต็มศักยภาพ ซึ่งสามารถสรุปลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีเป็นข้อๆ ดังนี้

1. เป็นแผนการสอนที่มีกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติมากที่สุด โดยครูทำหน้าที่เป็นผู้นำ ชี้แนะ ส่งเสริม หรือ กระตุ้นให้กิจกรรมที่ผู้เรียนดำเนินการนั้นเป็นไปตามเป้าหมาย
2. เป็นแผนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ค้นพบคำตอบหรือประสบความสำเร็จด้วยตนเอง โดยครูจะลด บทบาทในการเป็นผู้บอกคำตอบ และเปลี่ยนมาเป็นผู้ตั้งคำถามหรือปัญหา เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนคิด วิเคราะห์ และแก้ปัญหา จนนำไปสู่ความสำเร็จในกิจกรรม
3. เป็นแผนการสอนที่เน้นทักษะกระบวนการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถรับรู้ เข้าใจ และนำกระบวนการที่ได้ เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้จริง
4. เป็นแผนการสอนที่ส่งเสริมให้ใช้วัสดุอุปกรณ์ที่สามารถจัดหาได้ในท้องถิ่น หลีกเลี่ยงการใช้วัสดุอุปกรณ์ สำเร็จรูปที่มีราคาสูง

ศุภสุตา ศรีลำไย (2560) ให้แนวคิดว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี ควรเป็นแผนที่สามารถตอบคำถามพื้นฐาน ได้ว่า "สอนใคร สอนอะไร สอนอย่างไร มีกิจกรรมอะไรบ้าง และวัดผลอย่างไร" จึงจะสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายของ หลักสูตรได้อย่างแท้จริง

ดังนั้น การจัดทำแผนการเรียนรู้จึงควรยืดหยุ่นและปรับเปลี่ยนได้หลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับผู้สอนว่าจะเลือกใช้ รูปแบบใดให้เหมาะสมกับบริบทของตนเอง ทั้งในด้านของครู นักเรียน และโรงเรียน เพื่อความเหมาะสมและสะดวก ต่อการนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และเพื่อประโยชน์สูงสุดของผู้เรียน

สรุปได้ว่า ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เน้นการให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง และควรมีการวิเคราะห์ผู้เรียนในด้านความรู้ ความสามารถ ความถนัด และความ สนใจ เพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นมาใชวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคนมากที่สุด

2.3.4 ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

อมร เมยมงคล (2560) สรุปว่า ขั้นตอนในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้นั้น ต้องเริ่มจาก การศึกษาหลักสูตร ศึกษาเนื้อหา วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ เลือกรูปแบบกิจกรรม รวมถึงเทคนิคการสอนที่เหมาะสม และการใช้สื่ออุปกรณ์ให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ แล้วจึงเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนให้มีความ สอดคล้องและเกี่ยวเนื่องกัน

นนทลี พรธาดาวิทย์ (2561) ได้อธิบายขั้นตอนการจัดทำแผนการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. การกำหนดวัตถุประสงค์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีควรกำหนดวัตถุประสงค์ให้ชัดเจน ซึ่งสามารถนำไปใช้กำหนดกิจกรรมการ เรียนรู้และวิธีการวัดประเมินผลได้อย่างเหมาะสม

2. การกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน และสมรรถนะกระบวนการที่กำหนดไว้ในหลักสูตร
ควรเลือกคุณลักษณะและกระบวนการที่ผู้สอนต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนในชั่วโมงนั้น ๆ โดยไม่ควรนำ
คุณลักษณะทั้งหมดในหลักสูตรมารวมไว้ในแผนครั้งเดียว
 3. การเขียนเนื้อหาสาระ
ควรเขียนเนื้อหาในรูปแบบนัยทั่วไป (Generalization) โดยกำหนดทั้งหัวข้อหลัก หัวข้อรอง และเนื้อหา
โดยสังเขปของแต่ละหัวข้ออย่างชัดเจน
 4. การเลือกวิธีสอน
วิธีการสอนควรสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย ส่งเสริมให้
ผู้เรียนคิดวิเคราะห์และมีส่วนร่วมในกิจกรรม ทั้งนี้ควรเขียนรายละเอียดของกิจกรรมให้สามารถสะท้อน
ภาพการดำเนินการในชั้นเรียนได้อย่างชัดเจน
 5. การกำหนดสื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนรู้
ควรกำหนดสื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ให้ชัดเจน และเหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้
 6. การกำหนดวิธีการประเมินผล
ควรกำหนดวิธีการประเมินผลให้หลากหลาย และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ พร้อมทั้งกำหนด
เกณฑ์การประเมินผลให้ชัดเจน
- สรุปได้ว่า การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีนั้น ต้องเขียนรายละเอียดในแต่ละส่วนให้ชัดเจน
โดยเฉพาะกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ ซึ่งควรเขียนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เพื่อให้การวัด
และประเมินผลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้จริง

2.3.5 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

อัมภฎ พุทธิ (2559) สรุปว่า นักศึกษาและนักวิชาการทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศมีแนวคิดเกี่ยวกับ
องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่คล้ายคลึงกันในองค์ประกอบหลัก แต่มีความแตกต่างกันในบางประเด็น ซึ่ง
ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการนำไปใช้

วัชรพล วิบูลยศรีน (2561) ได้อธิบายว่า องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้สามารถแบ่งออกได้เป็น 3
ส่วน ได้แก่

1. ส่วนนำ

เป็นส่วนแรกของแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย

1. หน่วยการเรียนรู้
2. ชื่อรายวิชา
3. ระดับชั้นที่จัดการเรียนรู้
4. ภาคการศึกษา

5. ปีการศึกษาที่จัดการเรียนรู้
6. จำนวนคาบ
7. เวลาเรียน
8. ชื่อผู้สอน
9. ชื่อสถานศึกษา

2. ส่วนเนื้อหา

ประกอบด้วยองค์ประกอบหลักที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

2.1 มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

เป็นผลลัพธ์ที่คาดหวังหรือต้องการให้เกิดในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

2.2 เป้าหมาย/วัตถุประสงค์

ควรครอบคลุมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่

2.2.1 ด้านความรู้ (Knowledge): เน้นความสามารถทางสมอง ความรู้ด้านเนื้อหาและทฤษฎี

2.2.2 ด้านคุณลักษณะ (Attitude): เน้นคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม

2.2.3 ด้านทักษะ (Process): เน้นความสามารถในการปฏิบัติ

2.3 ความเข้าใจที่คงทน (Enduring Understanding)

เป็นความรู้สำคัญที่ผู้เรียนจะสามารถจดจำและนำไปใช้ได้อย่างถาวร โดยเกิดจากความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง

2.4 หลักฐานการเรียนรู้ (Assessment Evidences)

หมายถึง ชิ้นงานหรือผลผลิตที่เกิดจากการเรียนรู้ ซึ่งสะท้อนถึงการเชื่อมโยงองค์ความรู้เข้าด้วยกันอย่างสมบูรณ์ โดยผู้สอนควรกำหนดองค์ประกอบและเกณฑ์การประเมินให้ครบถ้วน

2.5 เนื้อหา/สาระ (Contents)

เป็นการอธิบายภาพรวมของเนื้อหาที่จะสอนในแต่ละคาบเรียน โดยควรเขียนให้ถูกต้อง สั้น กระชับ และชัดเจน

2.6 กิจกรรมการเรียนรู้ (Learning Activities)

เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ และมีความเข้าใจที่คงทน โดยครูต้องพิจารณาและเลือกวิธีการสอนอย่างเป็นระบบ และอาจสอดแทรกเนื้อหาเพิ่มเติมในแต่ละขั้นตอน

2.7 สื่อ/แหล่งเรียนรู้ (Materials/Learning Resources)

เป็นการระบุสื่อ อุปกรณ์ หรือเครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ เช่น คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต โปรแกรมนำเสนอ ใบงาน หนังสือ แบบประเมิน โทรศัพท์ รูปภาพ แผนที่ แผนภูมิ วิดีโอคลิป เพลง ภาพยนตร์ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ และแหล่งข้อมูลสารสนเทศ เช่น

1. เว็บไซต์
2. ห้องสมุด
3. พิพิธภัณฑ์

4. ห้องปฏิบัติการ
5. สถาบัน หน่วยงาน สถานที่สำคัญ
6. บุคคลผู้ทรงภูมิความรู้ เช่น ปราชญ์ชาวบ้าน หรือครูภูมิปัญญา

3. ส่วนท้าย

3.1 บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้ (Feedback)

ผู้สอนควรบันทึกผลภายหลังจากการนำแผนไปใช้จริง โดยบันทึกข้อสังเกต เหตุการณ์ สถานการณ์ที่เกิดขึ้น รวมถึงปัญหา สาเหตุ และแนวทางแก้ไข

3.2 ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง (Administrator's Opinions)

ในส่วนนี้ ผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มสาระ หรือผู้ได้รับมอบหมาย จะพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะเพื่อให้แผนการเรียนรู้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3.3 ภาคผนวก (Appendix)

เป็นหลักฐานหรือข้อมูลเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้อง เช่น สื่อการเรียนรู้ ใบงาน ใบความรู้ แหล่งเรียนรู้ และเครื่องมือวัด และประเมินผล

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 3 ส่วน ได้แก่

1. ส่วนต้นของแผน (Heading)
2. ส่วนตัวแผน (Body)
3. ส่วนท้ายของแผน (Conclusion) ซึ่งรวมถึงบันทึกหลังสอนและความคิดเห็นของผู้บริหารองค์ประกอบทั้งสามส่วนล้วนมีความสำคัญต่อการสร้างแผนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพในแต่ละแผน

2.3.6 ข้อควรคำนึงในการเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553) ได้เสนอแนวทางในการเขียนแผนการสอนที่ควรคำนึงถึง ดังนี้

1. เขียนให้ชัดเจนในทุกหัวข้อ ต้องมีรายละเอียดเพียงพอ แต่ไม่มากเกินไป มุ่งให้ผู้อ่านเข้าใจได้ชัดเจน
2. ใช้ภาษาเขียนที่สื่อความหมายได้เข้าใจตรงกัน เป็นประโยคที่สมบูรณ์ ไม่คลุมเครือ ไม่ยืดเยื้อเกินไป หลีกเลี่ยงภาษาพูด ต้องเป็นประโยคที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์
3. เนื้อหาต้องสอดคล้องกันในทุกองค์ประกอบ เช่น สารสำคัญต้องสอดคล้องกับเนื้อหา จุดประสงค์ต้องสอดคล้องกับเนื้อหา กิจกรรม และการวัดผล สื่อการเรียนรู้ต้องสอดคล้องกับกิจกรรมและการวัดผล
4. เรียงลำดับขั้นตอนการสอนอย่างมีระบบ
5. ระบุเนื้อหาแต่ละหัวข้อให้ถูกต้อง โดยเฉพาะจุดประสงค์ต้องเขียนในลักษณะ "จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม"
6. จัดเนื้อหาและกิจกรรมให้เหมาะสมกับเวลา
7. จัดกิจกรรมให้น่าสนใจและหลากหลาย หลีกเลี่ยงการใช้วิธีการเดิมๆ

8. จัดทำแผนให้เป็นระเบียบ ง่ายต่อการอ่าน
 9. วางแผนในสิ่งที่สามารถปฏิบัติได้จริง ครูผู้สอนสามารถดำเนินการตามแผนที่วางไว้ได้
- สรุปได้ว่า การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ควรพิจารณาทุกองค์ประกอบให้ชัดเจน สอดคล้องกัน และสามารถนำไปใช้ได้จริงในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2.3.7 ประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้

กฤษฎา บุญหมื่น (2555) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแผนการสอน ดังนี้

1. ครูทราบถึงวัตถุประสงค์ของการสอนอย่างชัดเจน
2. ครูสามารถจัดกิจกรรมได้อย่างมั่นใจ
3. สามารถออกแบบกิจกรรมให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน
4. ช่วยให้การจัดการเรียนการสอนมีคุณภาพ
5. หากครูประจำชั้นไม่สามารถสอนได้ ครูคนอื่นสามารถสอนแทนได้ตามแผนที่กำหนดไว้

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้เป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้ครูมีแนวทางในการถ่ายทอดองค์ความรู้อย่างเป็นระบบ เหมาะสมกับผู้เรียน และสามารถนำไปสู่การปฏิบัติจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.4 การหาประสิทธิภาพและดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้

2.4.1 การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่เขียนเสร็จแล้ว ผู้เขียนควรตรวจสอบย้อนกลับไปดูอีกครั้งว่า แผนที่เขียนนั้นยังมีข้อใดที่ยังบกพร่อง ควรปรับปรุงให้แผนการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพก่อนนำไปจัดการเรียนการสอน

วงศ์เดือน รุ่งไพศาล (2555: 125-126) กล่าวถึง การตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

หลังจากได้เขียนแผนการจัดการเรียนรู้เรียบร้อยแล้วควรให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้ และประเมินการจัดการเรียนรู้ เพื่อเป็นแนวทางให้ครูเขียนแผนการจัดการเรียนรู้นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ ตามแนวทางการตรวจสอบของแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ได้แผนการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพ อันส่งผลถึงประสิทธิภาพการสอนจากการใช้แผนการจัดการเรียนรู้นั้น ๆ

ตัวอย่าง แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

- 1) ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ว่า ในรายการประเมินอยู่ในระดับใดโดยเครื่องหมาย / ลงในช่องที่กำหนดให้ และการให้น้ำหนักของคะแนนตามความหมาย ดังนี้

- 5 หมายถึง ดีมาก
- 4 หมายถึง ดี
- 3 หมายถึง พอใช้
- 2 หมายถึง ปรับปรุง
- 1 หมายถึง ใช้ไม่ได้

การแปลผลของการประเมินผล แผนการจัดการเรียนรู้

- 80 - 100 อยู่ในระดับมาก
- 60 - 79 อยู่ในระดับดี
- 40 - 59 อยู่ในระดับพอใช้
- 20 - 39 อยู่ในระดับปรับปรุง
- ต่ำกว่า 20 อยู่ในระดับใช้ไม่ได้

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2555 : 108 - 116) กล่าวถึง การตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1.จุดประสงค์การเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ดีต้องมีคุณสมบัติ 3 ประการ

1.1 ความครอบคลุม หมายถึง ความครอบคลุมมวลพฤติกรรม 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ความเข้าใจ ทักษะ เจตคติ เพราะทั้ง 3 ด้าน เป็นองค์ประกอบ เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันเป็นจุดหมายสูงสุดของการศึกษา อย่างไรก็ตามในแผนการจัดการเรียนรู้ หรือบันทึกการสอนนั้นอาจไม่จำเป็นต้องครบองค์ประกอบ 3 ด้าน เสมอไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเวลา เนื้อหา และวัยของผู้เรียน

1.2 ความชัดเจน หมายถึง จุดประสงค์มีความเป็นพฤติกรรมมากพอที่จะตรวจสอบว่ามีการบรรลุแล้วหรือไม่ เช่น ถ้าเขียนเพื่อให้ "รู้" กับเพื่อให้ "ตอบได้" คำว่า "รู้" เป็นความคิดอย่างมากกว่าพฤติกรรม ถือว่าไม่ชัดเจน แต่คำว่า "ตอบ" มีลักษณะเป็นพฤติกรรมมากขึ้น โดยผู้เรียนอาจจะพูดตอบ หรือเขียนตอบก็ได้

1.3 ความเหมาะสม หมายถึงจุดประสงค์นั้นไม่สูงหรือต่ำเกินไป ทั้งนี้ควรคำนึงถึงเวลาเนื้อหา และวัยของผู้เรียน

2. เนื้อหาสาระ

2.1 ความถูกต้อง หมายถึง เนื้อหาสาระตรงกับหลักวิชา

2.2 ความครอบคลุม หมายถึง ปริมาณเนื้อหาตามหัวข้อนั้นมีมากพอที่จะก่อให้เกิดความคิดรวบยอดได้หรือไม่

2.3 ความชัดเจน หมายถึง การที่เนื้อหา มีแบบแผนของการนำเสนอสาระที่สับสนให้เข้าใจง่าย

3. กิจกรรมการเรียนการสอน (เน้นผู้เรียน) กิจกรรมการเรียนการสอนที่ดีจะต้องมีคุณสมบัติที่น่าสนใจ ความเหมาะสมและความริเริ่มดังนี้

3.1 ความน่าสนใจ หมายถึง กิจกรรมที่นำมาใช้ชวนให้น่าติดตาม ไม่เบื่อหน่าย

3.2 ความเหมาะสม หมายถึง กิจกรรมที่นำมาใช้จะต้องทำให้เกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ได้จริง

3.3 ความคิดริเริ่ม หมายถึง การที่นำเอากิจกรรมใหม่ ๆ ที่ท้าทายมาสอดแทรกช่วยให้เกิดการเรียนรู้

4. สื่อการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนที่ดีจะต้องมีคุณสมบัติของความน่าสนใจ ความประหยัด และการช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้เร็ว ดังนี้

4.1. ความน่าสนใจ หมายถึง สื่อนั้นช่วยให้น่าสนใจ ไม่น่าเบื่อ ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้เร็ว หมายถึง สื่อนั้นจะต้องใช้ได้ผลในการทำให้ผู้เรียนรู้อย่างแท้จริง และตรงกับเนื้อหาที่ใช้เรียน

4.2 ความประหยัด หมายถึง สื่อที่ใช้มีราคาไม่แพง อยู่ในระดับสถานศึกษาสามารถรับผลิตใช้ได้

5. การวัดและประเมินผล การวัดและประเมินผลที่ระบุไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีควรมีคุณสมบัติของความเที่ยงตรง ความเชื่อถือได้ และความสามารถประยุกต์ ได้ดังนี้

5.1 ความเที่ยงตรง หมายถึง เครื่องมือ วิธีการใช้ในการวัดผลของแต่ละแผนนั้น ๆ ต้องสอดคล้อง และตรงตามจุดประสงค์ที่ระบุไว้ในแผนการเรียนรู้ นั้น ๆ และรวมทั้งตรงตามเนื้อหาที่ใช้ประกอบการสอน

5.2 ความเชื่อถือได้ หมายถึง เครื่องมือ วิธีการที่ใช้ในการวัดผลของแต่ละแผนนั้น ๆ ต้องสอดคล้อง และตรงตามจุดประสงค์ที่ระบุไว้ในแผนการเรียนรู้ นั้น ๆ และรวมทั้งตรงตามเนื้อหา ที่ใช้ประกอบการสอน

5.3 ความสามารถประยุกต์ได้ หมายถึง หัวข้อประเมินที่ระบุไว้สามารถประเมินได้จริงมิใช่แต่ระบุไว้เฉย

6. ความสอดคล้องขององค์ประกอบต่าง ๆ ของแผนการจัดการเรียนรู้ ความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ ให้พิจารณาความสอดคล้องของเรื่องจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน ประเมินผลตลอดทั้งแผน

สรุปได้ว่า เมื่อเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เสร็จเรียบร้อยแล้ว ต้องมีการตรวจสอบคุณภาพโดย

ผู้เชี่ยวชาญใช้แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ นำผลการประเมินไปปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อจะได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ

2.4.2 การหาค่าดัชนีประสิทธิผล

บุญชม ศรีสะอาด (2560) กล่าวว่า ค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness : E.I.) หมายถึงค่าที่แสดงการเรียนรู้ที่ก้าวหน้าขึ้น จากพื้นฐานความรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว หลังจากที่ได้เรียนรู้ได้เรียนจากสื่อวัตกรรมการหรือแผนการจัดการเรียนรู้ นั้น ๆ การหาค่าดัชนีประสิทธิผล กรณีรายบุคคลตามแนวคิดของ Hofland จะใช้สูตรดังนี้

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล (E. I.)} = \frac{\text{คะแนนหลังเรียน} - \text{คะแนนก่อนเรียน}}{\text{คะแนนเต็ม} - \text{คะแนนก่อนเรียน}}$$

โดยทั่วไปการหาค่าดัชนีประสิทธิผลมักหาโดยใช้คะแนนของกลุ่ม ซึ่งทำให้มีการเปลี่ยนไป ดังนี้

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{คะแนนรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน} - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน}}$$

การหาค่าดัชนีประสิทธิผล เป็นการพิจารณาพัฒนาการในลักษณะที่ว่าเพิ่มขึ้นเท่าไรไม่ได้ทดสอบว่าเพิ่มขึ้นอย่างน่าเชื่อถือได้หรือไม่ มีข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับค่าดัชนีประสิทธิผล ดังนี้

ค่าดัชนีประสิทธิผล เป็นเรื่องของอัตราส่วนของผลต่างจะมีค่าสูงสุดเป็น 1.00 ส่วนค่าต่ำสุดไม่สามารถกำหนดได้เพราะมีค่าต่ำกว่า -1.00 ก็ได้ และถ้าเป็นค่าลบแสดงว่าคะแนนสอบก่อนเรียนมากกว่าหลังเรียน ซึ่งมีความหมายว่า ระบบการเรียนการสอนหรือสื่อไม่มีคุณภาพ

1. ถ้าผลสอบก่อนเรียนของนักเรียนทุกคนได้คะแนนรวมเท่าไรก็ได้ (ยกเว้น ได้คะแนนเต็มทุกคน) และถ้าผลการสอบหลังเรียนของนักเรียนทุกคนทำได้ถูกต้องทุกข้อ (ได้คะแนนเต็มทุกคน) ค่าดัชนีประสิทธิผล จะเป็น 1.00

2. ถ้าผลการสอบก่อนเรียนมากกว่าหลังเรียน ค่าดัชนีประสิทธิผลจะมีค่าต่ำกว่า -1.00 ก็ได้

3. การแปลความหมายของค่าดัชนีประสิทธิผลไม่น่าจะแปลความหมายเฉพาะค่าที่คำนวณได้นักเรียนมีพัฒนาการขึ้นเท่าใด คิดเป็นร้อยละเท่าไร แต่ควรจะดูข้อมูลเดิมประกอบด้วยว่าหลังจากนักเรียนมีคะแนนเพิ่มขึ้น

เท่าไร ในบางครั้งคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเป็น เพราะในกลุ่มนั้นมีความรู้เดิมในเรื่องนั้นมากอยู่แล้ว ซึ่งไม่ใช่เรื่องเสียหาย ดังนั้น ค่าดัชนีประสิทธิผล ที่เกิดขึ้นแต่ละกลุ่มไม่สามารถเปรียบเทียบกันได้ เพราะไม่ได้ เริ่มจากฐานความรู้ที่เท่ากัน ค่าดัชนีประสิทธิผลของแต่ละกลุ่มจะอธิบายเฉพาะกลุ่มเท่านั้น

สรุปได้ว่า การหาค่าดัชนีประสิทธิผล เป็นการหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนว่ามีประสิทธิผลมากน้อยเพียงใด โดยสูตรการหาค่าดัชนีประสิทธิผลมีนักการศึกษาได้เสนอไว้มากมายหลายวิธี ซึ่งครูผู้สอนสามารถเลือกพิจารณานำไปใช้ได้ตามความถนัดของตนเอง

2.5 การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ 2W3P

การจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เป็นการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ซึ่งถูกพัฒนากระบวนการเรียนรู้มาจากการจัดเรียนการสอนตามแนวธรรมชาติ กล่าวคือ ครูจะต้องมีความเชื่อว่าการจัดการเรียนการสอนภาษา ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ ขึ้นอยู่กับความสนใจของแต่ละบุคคล ถ้าผู้เรียนมีความสนใจที่อยากจะเรียน พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนจะเกิดขึ้น โดยครูต้องออกแบบกระบวนการเรียนรู้ที่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ครูสามารถสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ของนักเรียนได้ การจัดการเรียนการสอนของครู ความสำเร็จในการเรียนภาษา จะต้องอาศัยการจัดการเรียนการสอนที่สร้างเข้าใจให้กับผู้เรียนอย่างเป็นแบบแผน ให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ดีในการเรียนภาษาและยังช่วยให้การปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนดียิ่งขึ้น สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2550) สอดคล้องกับ อัจฉรา วงศ์โสธร (2557) กล่าวว่า ความรู้ ความสามารถในการระยะยาวของผู้เรียนภาษา จะต้องอาศัยการจัดระบบการเรียนการสอนอย่างเป็นขั้นเป็นตอนหรือเรียงขั้นตอนการเรียนรู้ โดยไม่จำเป็นต้องใช้การสอนอย่างเป็นทางการเพียงแคครู จัดระบบสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

2.5.1 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถาบันภาษาอังกฤษ (2559) ได้กล่าวว่าการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เป็นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งมีกระบวนการสอน 5 ขั้นตอนดังนี้

1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm Up) เป็นขั้นที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้ อยากเรียนบทเรียนใหม่ ทบทวนความรู้เดิมเพื่อเชื่อมโยงไปยังความรู้ใหม่ครูผู้สอนจะต้องเป็นผู้ประเมินว่าผู้เรียนมีความพร้อมมากน้อยเพียงใด ก่อนจะเริ่มบทเรียนใหม่ โดยกิจกรรมที่เหมาะสมกับการนำเข้าสู่บทเรียนมีหลากหลายกิจกรรม เช่น นิทาน การถามคำถาม เรื่องเล่า เกม เพลง เป็นต้น

2) ขั้นนำเสนอ (Presentation) เป็นขั้นตอนที่ครูจะป้อนเนื้อหาทางภาษาแก่ผู้เรียนมี การเสนอคำศัพท์ใหม่ โครงสร้างทางไวยากรณ์ เป็นต้น ให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา ใหม่เหล่านั้น นอกจากนี้ครูยังผู้ป้อนข้อมูลที่สำคัญแก่ผู้เรียน โดยครูจะต้องมีความรู้ในเนื้อหานั้น ๆ อย่างถ่องแท้ และสามารถสอนผู้เรียนได้อย่างถูกต้อง

3) ขั้นฝึก (Practice) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาที่เรียนมา มีจุดมุ่งหมาย ให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว และขั้นตอนนี้จะเป็นโอกาสที่ครูจะได้แก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียน การแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียนควรทำหลังจากการฝึกเสร็จ ควรหลีกเลี่ยงการแก้ไขในช่วงที่ผู้เรียนกำลังฝึกลองฝึกลองอยู่ เพราะจะทำให้ความมั่นใจของผู้เรียนลดลงได้

4) ขั้นการใช้ภาษา (Production) เป็นขั้นตอนที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา นำเสนอในรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การทำแบบฝึกหัด การทำชิ้นงาน การเล่นเกม หรือการนำเสนอผลงาน เป็นต้น ในขั้นตอนนี้ครูจะทำหน้าที่คอยช่วยเหลือ ผู้เรียน ให้ผู้เรียนลงมือทำด้วยตนเอง โดยใช้ความรู้ความสามารถที่ได้เรียนและฝึกมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

5) ขั้นสรุป (Wrap Up) เป็นขั้นตอนสุดท้าย มีจุดมุ่งหมายเพื่อสรุปองค์ความรู้ของ นักเรียนตั้งแต่เรียนมา ต้นชั่วโมง ครูอาจจะมีการเสนอแนะผู้เรียนในด้านต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียน ปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาตนเองต่อไปได้

จากการศึกษาการจัดการเรียนรู้และขั้นตอนต่าง ๆ ที่กล่าวมาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P ผู้วิจัยสามารถสรุปว่าการจัดการเรียนแบบ 2W3P เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ครูและนักเรียนต่างมีบทบาทสำคัญ ครูมีหน้าที่คอยควบคุมกิจกรรมต่าง ๆ ให้เป็นไปตามขั้นตอน ช่วยเหลือดูแลนักเรียน ให้ผู้เรียนสามารถฝึกทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ

2.6 ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ผู้ใช้ในการติดต่อสื่อสารในยุคแห่งสังคมข่าวสาร เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร และแสวงหาวิทยาการใหม่ๆ อาจกล่าวได้ว่าภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ด้วยเหตุนี้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงยึดแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมากขึ้น โดยเน้นความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร และให้ความสำคัญกับการพัฒนาการใช้ภาษาทุกทักษะ คือ ทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้และประสบการณ์การเรียนรู้มาใช้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิต ผู้เรียนมักประสบปัญหาเมื่อต้องใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ไม่สามารถนำภาษาที่เรียนไปใช้ในการปฏิบัติกิจกรรม ในสถานการณ์จริงได้อย่างมั่นใจ ทั้งนี้สาเหตุหนึ่งของปัญหาคือ ผู้เรียนมีโอกาสดำเนินการใช้ภาษาอังกฤษในโรงเรียนเท่านั้น จึงขาดความต่อเนื่องในการใช้ภาษา (กรมวิชาการ, 2554: 5) ส่งผลให้ผู้เรียนไม่กล้าแสดงออก เพราะขาดความมั่นใจและเขินอาย (กัลย์ลาภรณ์ มหาพัฒนาไทย, 2548: 2) นอกจากนี้ ทองใบ ทองกุลบาล (2553: 6) อธิบายว่าสาเหตุของปัญหามีปัจจัยที่เกี่ยวข้องที่สำคัญคือ ด้านผู้สอนพบว่า กิจกรรมการเรียนการสอนของครูไม่นำรูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมาใช้ จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น จึงทำให้ผู้วิจัยตระหนักถึงปัญหาและต้องการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของเด็กไทย ผู้วิจัยเล็งเห็นว่าวิธีที่จะส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งสอดคล้องกับสมิตรา อังวัฒนกุล (2540: 107-111) ที่กล่าวว่า การสอนภาษาควรสอนให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในการสื่อสาร ไม่ควรให้ผู้เรียนได้เรียนเฉพาะรูปแบบหรือโครงสร้างของภาษาเท่านั้น ทั้งนี้เพราะในการสื่อสารนั้นต้องใช้ภาษาเป็นสื่อเพื่อทำหน้าที่ต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับ

สภาพสังคม การที่ผู้เรียนจะสามารถสื่อสารได้นั้น ผู้เรียนต้องทำกิจกรรมการใช้ภาษา และยังต้องมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมที่มีความหลากหลายต่างๆ ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ได้แก่ การเลียนแบบการออกเสียง การแสดงบทบาทสมมติ การแก้ปัญหา เป็นต้น ซึ่งตรงกับคำกล่าวของเฮดจ์ (Hedge, 2008: 35) ที่ว่า กิจกรรมที่จะช่วยพัฒนาทักษะการพูดให้ดีขึ้น ได้แก่ การอภิปรายแบบอิสระ (Free Discussion) การแสดงบทบาทสมมติ และกิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไป ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของพิกา (Pica, 1993: 59) ที่กล่าวไว้ว่า กิจกรรมที่เน้นงานปฏิบัติคือ กิจกรรมสัมพันธ์เนื้อหา กิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไป กิจกรรมการแลกเปลี่ยนความคิด และกิจกรรมการแก้ปัญหา พบว่าการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีกว่า ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อแก้ปัญหาข้างต้น การสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ซึ่งสามารถทำได้โดยการผสมผสานกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นรูปธรรมมากขึ้น จะช่วยให้การเรียนการสอนเกิดความสนุกสนาน ช่วยให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นเรียน มีโอกาสฝึกพฤติกรรมหลากหลายรูปแบบ ทำให้ผู้เรียนกล้าแสดงความรู้สึกที่ซ่อนอยู่ ให้โอกาสกับผู้เรียนที่ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นและเป็นแรงจูงใจนำไปสู่การเรียนรู้โดยอัตโนมัติ วิธีการสอนนี้มีแนวคิดที่ว่า ภาษาคือเครื่องมือในการสื่อสาร และเป้าหมายของการสอนภาษาคือเพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสาร ซึ่งกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) เป็นการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์

2.7 กระบวนการ E-PLC

2.7.1 แนวคิดและหลักการ

1.1 ความสำคัญของครูและบุคลากรทางการศึกษาในการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2560 มาตรา 258 ได้ให้ความสำคัญแก่ครูและบุคลากรทางการศึกษาในการดำเนินการปฏิรูปประเทศ ข้อ จ. ด้านการศึกษา (3) ว่า "ให้มีกลไกและระบบ การผลิตคัดกรอง และพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครูและอาจารย์ ให้ได้ผู้มีจิตวิญญาณของความเป็นครู มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง.." ครูที่ดีจึงจำเป็นต้องมีจิตวิญญาณของความเป็นครู จึงจะสามารถอบรมสั่งสอนศิษย์ให้เป็นคนดีได้ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการปลูกฝังส่งเสริม และพัฒนาจิตวิญญาณของความเป็นครูตั้งแต่กระบวนการผลิต การเข้าสู่วิชาชีพ และระหว่างประกอบวิชาชีพทางการศึกษาอย่างต่อเนื่องจึงจะได้ครูดีครูมีคุณภาพ นำเคารพนับถือเป็นที่รักของศิษย์สามารถพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดีเป็นทรัพยากร ที่มีคุณภาพในการพัฒนาประเทศชาติการมีจิตวิญญาณของความเป็นครูจึงสะท้อนถึงการมี "หัวใจเพื่อศิษย์" กล่าวคือ การตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ที่จะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีการเสียสละ พุเมเท มุ่งมั่นพัฒนางานให้ทันกับความก้าวหน้าทางวิชาการ การมีความเมตตา และหวังดีต่อศิษย์ครูในศตวรรษที่ 21 จึงจำเป็นต้องมีค่านิยม และคุณลักษณะความเป็นครูที่สำคัญด้วยการประพฤติปฏิบัติตน

ตามจรรยาบรรณของวิชาชีพด้วยจิตวิญญาณของความเป็นครู

1.2 อำนาจหน้าที่คุรุสภาตามพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 คุรุสภามีหน้าที่สนับสนุน ส่งเสริม และพัฒนาวิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ รวมทั้งการส่งเสริม สนับสนุน ยกย่อง และผดุง เกียรติผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาตามพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 มาตรา 9(5) และ (6) 2 ในฐานองค์กรวิชาชีพที่มีระบบและกลไกในการส่งเสริม สนับสนุน เชื่อมโยง การผลิตการคัดกรองและพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐานสากล ซึ่งมีพันธกิจ (Mission) ข้อ 2.2 พัฒนาวิชาชีพ และส่งเสริม ครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ ตามยุทธศาสตร์ที่ 1 ในแผนปฏิบัติการ 4 ปี (พ.ศ.ศ. -2564) สำนักนโยบายและแผน สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา โดยมีเป้าหมาย คือเป้าหมายที่ 1 ผู้เรียนได้เรียนรู้กับผู้ประกอบวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีจิตวิญญาณของความเป็นครู มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริงเป้าหมายที่ 2 ผู้เข้าสู่วิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษาเป็นผู้มีจิตวิญญาณของความเป็นครู มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง

1.3 ความหมายของคำว่า E-PLC การส่งเสริมกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาจรรยาบรรณวิชาชีพผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือ E-PLC ซึ่งย่อมาจากภาษาอังกฤษว่า Ethics in Professional Learning Community ตัว "E" ย่อมาจากภาษาอังกฤษว่า Ethics หมายถึง จรรยาบรรณ หรือจรรยาบรรณของวิชาชีพ ซึ่งเป็น มาตรฐานการปฏิบัติตนที่กำหนดขึ้นเป็นแบบแผนในการประพฤติตนซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องปฏิบัติตามเพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณชื่อเสียงและฐานะของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาให้เป็นที่เชื่อถือศรัทธาแก่ผู้รับบริการ และสังคมอันจะนำมาซึ่งเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพส่วนคำว่า "PLC" ย่อมาจากภาษาอังกฤษว่า Professional Learning Community คือชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หมายถึง การที่กลุ่มนักการศึกษาได้มาตกลงที่จะร่วมมือกันทำงานโดยใช้การสืบเสาะและกระบวนการวิจัยปฏิบัติการเพื่อค้นหาวิธีการที่ดีที่สุดที่จะนำมาจัดให้กับผู้เรียนการทำงาน ดังกล่าวอยู่บนข้อตกลง เบื้องต้นที่ว่า จะกระทำอย่างต่อเนื่อง และทำให้นักการศึกษาเกิดการเรียนรู้และเชี่ยวชาญจากการทำงานครั้งนี้ร่วมกัน (Richard DuFour สรุปความโดยมนตรี แยมกลีกร, 2564) ดังนั้น E-PLC จึงเป็นเครื่องมือในการพัฒนาจรรยาบรรณวิชาชีพผ่านกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดย การรวมตัว ร่วมใจ ร่วมพลัง ร่วมทำและร่วมเรียนรู้ร่วมกันของครู ผู้บริหาร และนักศึกษابนพื้นฐานวัฒนธรรมความสัมพันธ์แบบกัลยาณมิตรสู่คุณภาพการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความสำเร็จหรือประสิทธิผลของผู้เรียนเป็นสำคัญและความสุขของการทำงานร่วมกันของสมาชิกในชุมชนด้วยความเชื่อว่าการเรียนรู้ของครู นำไปสู่การเรียนรู้ของผู้เรียนแม้ว่าครูจะมีความแตกต่างกันเมื่อมีกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันก็จะสามารถพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้บรรลุเป้าหมายได้

1.4 การบูรณาการหลักการที่สำคัญร่วมกัน 3 ประการ ในโครงการ E-PLC การส่งเสริมกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาจรรยาบรรณวิชาชีพผ่านระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศ หรือ E-PLC จึงเป็นการนำหลักการที่สำคัญมาบูรณาการร่วมกัน 3 ประการ ดังนี้

1. จรรยาบรรณของวิชาชีพ (Professional Ethics) ตามข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ.2556 ซึ่งเป็นมาตรฐานการปฏิบัติตนที่กำหนดขึ้นเป็นแบบแผนในการประพฤติตนซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องปฏิบัติตาม เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณชื่อเสียงและฐานะของผู้ประกอบ วิชาชีพทางการศึกษาให้เป็นที่ เชื่อถือศรัทธาแก่ผู้รับบริการและสังคมอันจะนำมาซึ่งเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ มี 5 ด้าน ดังต่อไปนี้

1) จรรยาบรรณต่อตนเอง ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องมีวินัยในตนเองพัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ บุคลิกภาพ และวิสัยทัศน์ ให้ทันต่อ การพัฒนาทางวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคมและการเมืองอยู่เสมอ

2) จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องรัก ศรัทธา ซื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบ ต่อวิชาชีพ และเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพ

3) จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ

4) จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาพึงช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและ กันอย่างสร้างสรรค์โดยยึดมั่น ในระบบคุณธรรม สร้างความสามัคคีในหมู่คณะ

5) จรรยาบรรณต่อสังคม ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาพึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำในการอนุรักษ์ และ พัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา สิ่งแวดล้อมรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวมและยึดมั่นใน การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2. หลักการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC) โดย คณะกรรมการพัฒนาเครือข่ายวิชาชีพ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา ได้กำหนดลักษณะที่สำคัญของชุมชน แห่งการ เรียนรู้ทางวิชาชีพ มี 5 ประการ คือ

1) การสร้างบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกัน (Shared values and norms)

2) การปฏิบัติที่มีเป้าหมายร่วมกัน คือ การเรียนรู้ของผู้เรียน (Collective focus on students learning)

3) การร่วมมือรวมพลังของสมาชิกชุมชนวิชาชีพ (Collaboration)

4) การเปิดรับการชี้แนะการปฏิบัติงาน (Expert advice and study visit)

5) การสนทนาที่มุ่งสะท้อนผลการปฏิบัติงาน (Reflection dialogue)

3. การปฏิบัติการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication Technology: ICT) โดยการส่งเสริมและพัฒนาจรรยาบรรณของวิชาชีพครูผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการ สื่อสารจะสามารถสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงระหว่างผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาให้ตระหนักในจรรยาบรรณของ

วิชาชีพครูได้อย่างกว้างขวาง ครอบคลุมครูในทุกสังกัดและทุกกลุ่มเป้าหมาย ประหยัดทรัพยากร และเป็นการสร้างทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่สอดคล้องกับทักษะในศตวรรษที่ 21 ทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลา และทุกสถานที่ (Learn for all : anyone, anywhere and anytime) ด้วยหลักการดังกล่าว สำนักงานเลขาธิการคุรุสภาจึงได้พัฒนา PLC มาใช้ในการส่งเสริมจรรยาบรรณ ของ วิชาชีพครูผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและ การสื่อสารโดยที่ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาจะต้องประพฤติปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ พัฒนาสู่กระบวนการส่งเสริมให้ผู้เตรียมเข้าสู่วิชาชีพครู

4. นิสิต นักศึกษาครู และครูประจำการได้มีโอกาสนำประเด็นการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู นำมาบูรณาการกับการออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้และมีกระบวนการพัฒนาการจัดการจัดกิจกรรมด้วยกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ(Professional Learning Community) จะเป็นการสร้างประสบการณ์ที่มีความหมายให้นิสิตนักศึกษาครูและผู้ประกอบวิชาชีพครู และนำการเรียนรู้ร่วมกันนำเสนอผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเป็นการลดการใช้กระดาษให้น้อยที่สุด และเป็นการสร้างทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่สอดคล้องกับทักษะในศตวรรษที่ 21 โดยกระบวนการดังกล่าวดำเนินการเพื่อพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาด้านคุณธรรมจริยธรรม และตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครูพร้อมทั้งพัฒนาผู้เตรียมเข้าสู่วิชาชีพครูได้เรียนรู้จากต้นแบบของความเป็นครูที่ดีจากครูพี่เลี้ยง เสมือนเป็นการเตรียมความพร้อมสู่การปฏิบัติวิชาชีพอย่างผู้มีจรรยาบรรณ มุ่งเน้นไปสู่การนำไปใช้ปฏิบัติในวิถีชีวิตประจำวันได้เพื่อสร้างประสบการณ์และมีการบูรณาการหลักจรรยาบรรณของวิชาชีพครูสู่การปฏิบัติการสอน โดยยึดการปฏิบัติจริงให้เกิดเป็นตัวอย่าง และเกิดเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ร่วมกันโดยมีครูประจำการเป็นผู้นำและกำกับดูแลอย่างเป็นแบบอย่าง ซึ่งหลักการ E-PLC (Ethics in Professional Learning Community) มีดังนี้

1. เป็นกระบวนการบูรณาการระหว่างกระบวนการผลิตครูและกระบวนการพัฒนาครูให้ส่งเสริมสนับสนุน ซึ่งกันและกันอย่างกลมกลืน
2. เป็นการบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศมาเป็นเครื่องมือในการทำงานอย่างเป็นระบบและประหยัดทรัพยากร
3. ตอบสนองต่อการปฏิรูปการจัดการจัดการเรียนรู้โดยใช้ห้องเรียนเป็นฐาน
4. สร้างสรรค์วัฒนธรรมการทำงานร่วมกันระหว่างครูที่เป็นผู้ประกอบวิชาชีพกับนิสิตนักศึกษาครูที่กำลังจะเข้าสู่วิชาชีพ
5. เป็นกระบวนการพัฒนาจรรยาบรรณวิชาชีพโดยใช้ปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์โดยมีเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือบันทึก ร่องรอยอย่างเป็นวิทยาศาสตร์

เมื่อมีการนำหลักการและกระบวนการ PLC มาพัฒนาจรรยาบรรณของวิชาชีพระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

ครูสภาในฐานะองค์กรวิชาชีพได้เห็น ความสำคัญของการพัฒนาวิชาชีพครู โดยมุ่งพัฒนาครูและบุคลากร ทาง การศึกษาให้มีการพัฒนาตนเองพร้อมด้วยวิชาชีพเป็นการพัฒนาวิชาชีพที่เน้นให้ทุกฝ่าย ร่วมมือกันทำความเข้าใจ และมีการพัฒนาต่อยอดด้วยระบบ E-PLC เพื่อเสริมสร้างจรรยาบรรณของวิชาชีพให้แก่ผู้ประกอบวิชาชีพที่มี จิตวิญญาณความเป็นครูอย่างแท้จริง ซึ่งจะทำให้การจัดการเรียนรู้ของครูส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะทั้ง ด้านความรู้คุณธรรมจริยธรรม ตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ

2.8 การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.8.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญยิ่งในกระบวนการจัดการเรียนรู้ไม่ว่าจะใช้วิธีสอนรูปแบบ ใดก็ตาม สิ่งที่พึงปรารถนาของครู คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจะต้องมีการพัฒนาในทิศทางที่ดีขึ้น เป็นตัว บ่งชี้ว่านักเรียนมีความสามารถในการเรียนรู้มากขึ้นจากการศึกษาความรู้เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีนักรการ ศึกษาหลายท่านให้ความหมายไว้ ดังนี้

ทิศนา ขัมมณี (2553) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จในด้านความรู้ ทักษะ และสมรรถนะด้านต่าง ๆ ของสมอง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประกอบด้วยสิ่งสำคัญอย่างน้อย 3 สิ่งคือ ความรู้ ทักษะ สมรรถภาพของสมองในด้านต่างๆ

อมร เมยมงคล (2560) สรุปความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง สิ่งที่แสดงออกถึง ความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียนให้ได้บรรลุถึงความรู้ทักษะความสำเร็จด้านต่าง ๆ ที่ได้จากการเรียนการสอน ในวิชาต่าง ๆ ซึ่งสามารถวัดเป็นคะแนนได้จากแบบทดสอบ

ศุภสุตา ศรีลำไย (2560) ได้อธิบายความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าเป็นผลที่เกิดจาก กระบวนการเรียนการสอนที่จะทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและสามารถวัดได้โดยการแสดงออกมาทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย

วิทวัส แก้วสม (2562) ได้ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถในการเรียน โดย อาศัยทักษะการเรียนรู้ในวิชาต่าง ๆ หรือการแสวงหาความรู้ของตนเอง ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้าน ต่าง ๆ

สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นสิ่งที่แสดงถึงสมรรถภาพของนักเรียนในการเรียนรู้เนื้อหาสาระ ของวิชานั้น ๆ โดยผ่านกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีระบบ มีการวัดประเมินผลจากการทดสอบ และ สามารถนำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้ นำไปใช้เป็นข้อมูลวางแผนพัฒนาเพื่อให้กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มี ประสิทธิภาพ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้

2.8.2 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มักจะมีความมุ่งหมายเพื่อวัดผลการเรียนรู้ด้านเนื้อหาและทักษะต่างๆ ของแต่ละสาขาวิชา ซึ่งมียารละเอียดดังนี้ (วิทวัส แก้วสม, 2562)

อาริต บินหัต (2555) ได้อธิบายถึงจุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ตามแนวคิดของพวงรัตน์ ทวีรัตน์ ว่าเป็นการตรวจสอบความสามารถของสมรรถภาพทางสมองของบุคคลว่าเรียนแล้วรู้อะไรบ้าง และมีความสามารถด้านใดมากน้อยเพียงใด เช่น พฤติกรรมด้านความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประเมินค่าว่าอยู่ในระดับใด เป็นต้น หมายความว่า การวัดผลสัมฤทธิ์เป็นการตรวจสอบพฤติกรรมของผู้เรียนด้านพุทธิพิสัย ซึ่งเป็นการวัด 2 องค์ประกอบตามจุดมุ่งหมายและลักษณะของวิชาที่เรียน คือ

1. การวัดด้านการปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถทางการปฏิบัติโดยให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงให้เป็นผลงานปรากฏออกมา ให้ทำการสังเกตและวัดได้เช่น วิชาศิลปศึกษา พลศึกษา งานช่าง เป็นต้น การวัดแบบนี้ต้องวัดโดยใช้ข้อสอบภาคปฏิบัติ (Performance Test) ซึ่งการปฏิบัติจะพิจารณาที่วิธีปฏิบัติ (Procedure) และผลงานที่ปฏิบัติ

2. การวัดด้านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหาวิชารวมถึงพฤติกรรมความสามารถในด้านต่าง ๆ อันเป็นผลมาจากการจัดการเรียนการสอน มีวิธีการสอบที่วัดได้ 2 ลักษณะ คือ

- 1) การสอบปากเปล่า การสอบแบบนี้มักจะกระทำเป็นรายบุคคล ซึ่งเป็นการสอบที่ต้องการดูผลเฉพาะอย่าง เช่น การสอบอ่านฟังเสียง การสอบสัมภาษณ์ ซึ่งต้องการดูการใช้ถ้อยคำในการตอบคำถาม รวมทั้งการแสดงความคิดเห็นและบุคลิกภาพต่าง ๆ

- 2) การสอนแบบให้เขียนความ เป็นการสอบวัดที่เน้นให้ผู้เรียนสอบโดยการเขียนเป็นตัวหนังสือตอบ ซึ่งมีการตอบอยู่ 2 รูปแบบ คือ

- 2.1) แบบไม่จำกัดคำตอบ ได้แก่ การสอบวัดผลที่ใช้ข้อสอบเป็นแบบอัตนัยหรือความเรียง

- 2.2) แบบจำกัดความ เป็นการสอบที่กำหนดขอบเขตของคำถามที่จะตอบหรือกำหนดคำตอบออกมาให้เลือก ซึ่งมีรูปแบบของคำตอบ 4 รูปแบบ คือ แบบเลือกทางใดทางหนึ่งแบบจับคู่ แบบเติมคำ และแบบเลือกตอบ

สมคิด สิงห์จารย์ (2556) ได้ให้ความหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงคุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิด จากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกฝนอบรม หรือจากการสอน การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถ หรือความสัมฤทธิ์ผล (Level of accomplishment) ของบุคคลว่าเรียนแล้วรู้อะไร มีความสามารถ ชนิดใด ซึ่งสามารถวัดได้ 2 แบบตามจุดประสงค์ และลักษณะวิชาที่สอน คือ

1. การวัดด้านปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบระดับความสามารถในการปฏิบัติหรือทักษะของผู้เรียน โดย

เน้นให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถดังกล่าวออกมาอยู่ในรูปแบบของการกระทำจริงให้ออกเป็นผลงาน เช่น วิชา ศิลปศึกษา พลศึกษา การช่าง เป็นต้น การวัดแบบนี้จึงต้องใช้ "ข้อสอบภาคปฏิบัติ" (Performance Test)

2. การวัดด้านเนื้อหา ซึ่งเป็นการตรวจสอบวัดความสามารถที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชา อันเป็น ประสิทธิภาพการเรียนรูของผู้เรียน รวมถึงพฤติกรรมความสามารถในด้านต่างๆ สามารถวัดได้โดยใช้ "ข้อสอบวัด ผลสัมฤทธิ์" (Achievement Test) สรุปได้ว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นสิ่งที่ทำให้ทราบว่าผู้เรียนมีจุดแข็ง ด้านใดบ้างที่จะส่งเสริมพัฒนาให้ดีขึ้น และมีจุดอ่อนใดบ้างที่จะต้องปรับปรุงแก้ไข โดยแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ การวัดผลด้านภาคปฏิบัติ กับการวัดผลด้านภาคทฤษฎี ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาจะทำการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนด้วยการวัดด้านเนื้อหา

2.9 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในการเรียนการสอน

2.9.1 ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ เป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งที่มีผลต่อความสำเร็จของงานที่บรรลุเป้าหมายที่มี ประสิทธิภาพ อันเป็นผลจากการได้รับการตอบสนองต่อแรงจูงใจ หรือความต้องการของแต่ละบุคคลในแนวทางที่เขา ประสงค์ มินักการศึกษาได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

กชกร เป้าสุวรรณ และคณะ (2550) ได้กล่าวถึงความหมายของความพึงพอใจว่าสิ่งที่ควรจะเป็นไปตาม ความต้องการ ความพึงพอใจ เป็นผลของการแสดงออกของทัศนคติของบุคคลอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งเป็นความรู้สึก เอนเอียงของจิตใจที่มีประสบการณ์ที่มนุษย์เราได้รับอาจจะมากหรือน้อยก็ได้และเป็นความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่ง เป็นไปได้ทั้งทางบวกและทางลบ แต่ก็เมื่อได้สิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการ หรือทำให้บรรลุจุดหมายได้ ก็ จะเกิดความรู้สึกบวกเป็นความรู้สึกที่พึงพอใจ แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าสิ่งนั้นสร้างความรู้สึกผิดหวัง ก็จะทำให้เกิด ความรู้สึกทางลบเป็นความรู้สึกไม่พึงพอใจ

ดารานี โพธิ์ไทร (2552) ได้กล่าวถึง ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ที่ไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับความคาดหวังของแต่ละบุคคลหากมีความตอบสนองต่อ ความคาดหวังด้วยดี ก็จะมีคามพอใจเกิดขึ้น ในทางตรงข้าม หากการตอบสนองความคาดหวังน้อยก็อาจผิดหวัง หรือไม่พอใจ

ศิริพงษ์ จรัสโรจนกุล (2555) ได้กล่าวถึง ความหมายของความพึงพอใจ ไว้ว่าความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือความต้องการในการได้รับการตอบสนองของตนเอง ตามระดับขั้นความรู้สึกหรือความพอใจของตนเอง หรือผู้รับบริการตามความต้องการนั้น ๆ

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีหรือทัศนคติที่ดีของบุคคล ซึ่งมักเกิดจากการได้รับการ ตอบสนองตามที่ตนต้องการ ก็จะทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งนั้น ตรงกันข้ามหากความต้องการของตน ไม่ได้รับการ

ตอบสนองความไม่พึงพอใจก็จะเกิดขึ้น

2.9.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกของบุคคลจะแสดงออกมาหรือน้อยขึ้นอยู่กับแรงจูงใจการสร้าง หรือการกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจจึงเป็นสิ่งสำคัญ การศึกษาความพึงพอใจเป็นการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของมนุษย์ นักการศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าและกำหนดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจไว้ ดังนี้ (ทิตนา แคมมณี, 2556)

2.9.2.1 ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's hierarchy of needs Theory) เป็นทฤษฎีที่กล่าวถึง ความต้องการพื้นฐานตามธรรมชาติของมนุษย์อย่างเป็นลำดับขั้นกล่าว คือ มนุษย์เรามีความต้องการอยู่เสมอ เมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองหรือมีความพึงพอใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้ว ความต้องการด้านอื่นก็จะเกิดขึ้นอีก ความต้องการของคนเราอาจจะซับซ้อนความต้องการหนึ่งยังไม่หมด อาจเกิดความต้องการหนึ่งขั้นอีกได้ ความต้องการของบุคคลเรียงลำดับขั้นจากความต้องการระดับต่ำไปหาความต้องการระดับสูง ลำดับความต้องการของบุคคลมี 5 ขั้นตอน ได้แก่

1. ความต้องการทางร่างกาย เป็นความต้องการเบื้องต้น เพื่อความอยู่รอดของชีวิต เช่น ความต้องการในเรื่องอาหาร น้ำ อากาศเครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรคที่อยู่อาศัย ความต้องการทางเพศ ความต้องการทางร่างกายจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคน ก็ต่อเมื่อคนยังไม่ได้รับการตอบสนอง

2. ความต้องการความปลอดภัยและมั่นคง ถ้าหากความต้องการทางด้านร่างกายได้รับการตอบสนองแล้ว บุคคลก็จะให้ความสนใจกับความต้องการระดับสูงต่อไป คือ เป็นความรู้สึกที่ต้องการความปลอดภัยหรือมั่นคงในปัจจุบันและอนาคต ซึ่งรวมถึง ความก้าวหน้าและความอบอุ่นใจ

3. ความต้องการทางด้านสังคม ภายหลังจากที่คนได้รับการตอบสนองในขั้นดังกล่าวข้างต้น ก็จะมีความต้องการที่สูงขึ้นคือความต้องการทางสังคม เป็นความต้องการที่จะเข้าร่วมและได้รับการยอมรับในสังคม ความเป็นมิตรและความรักจากเพื่อน

4. ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องนับถือ เป็นความต้องการให้คนอื่นยกย่องให้เกียรติ และเห็นความสำคัญของตน อยากเด่นในสังคม รวมถึงความสำเร็จความรู้ความสามารถความเป็นอิสระและเสรีภาพ

5. ความต้องการความสำเร็จในชีวิต เป็นความต้องการระดับสูงสุดของมนุษย์อยากจะเป็น อยากจะได้ตามความคิดของตนจากสาระสำคัญของทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ สรุปได้ว่า ความต้องการทั้ง 5 ขั้นของมนุษย์มีความสำคัญไม่เท่ากัน และความต้องการในแต่ละขั้นจะมีความสำคัญกับบุคคลมากน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับความพึงพอใจที่ได้รับการตอบสนองความต้องการในลำดับขั้นตอนนั้น ๆ สามารถนำแนวคิดทฤษฎีนี้มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

1) การเข้าใจถึงความต้องการพื้นฐานของมนุษย์สามารถให้เข้าใจพฤติกรรมของบุคคลได้ เนื่องจากพฤติกรรมเป็นการแสดงออกของความต้องการของบุคคล

2) การจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี จำเป็นต้องตอบสนองความต้องการพื้นฐานที่เขาต้องการแสดงเสียก่อน

3) ในกระบวนการเรียนการสอน หากครูผู้สอนสามารถหาได้ว่าผู้เรียนแต่ละคนมีความต้องการอยู่ในระดับขั้นใด ก็จะสามารถใช้ความต้องการพื้นฐานของผู้เรียนนั้นเป็นแรงจูงใจช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี

4) การช่วยให้ผู้เรียนได้รับการตอบสนองความต้องการพื้นฐานของตนอย่างเพียงพอการให้อิสราภาพและเสรีภาพแก่ผู้เรียนในการเรียนรู้ การจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้

2.9.2.2 ทฤษฎีเชื่อมโยงของธอร์นไดค์ (Thorndike's Connectionism Theory) เป็นทฤษฎีที่กล่าวถึง การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ด้วยการที่มนุษย์ หรือสัตว์ได้เลือกเอาปฏิกิริยาตอบสนองเชื่อมโยงเข้ากับสิ่งเร้าอย่างเหมาะสม หรือการเรียนรู้จะเกิดขึ้นด้วยการสร้างสิ่งเชื่อมโยงหรือพันธะระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองนั่นเอง กล่าวคือ เมื่อสถานการณ์หรือสิ่งที่เป็นปัญหาเกิดขึ้นร่างกายจะเกิดความพยายามที่จะแก้ปัญหานั้น โดยแสดงพฤติกรรมตอบสนองออกมาหลาย ๆ รูปแบบซึ่งร่างกายจะเลือกพฤติกรรมตอบสนองที่พอใจที่สุด ไปเชื่อมโยงสิ่งเร้าหรือปัญหานั้น ทำให้เกิดการเรียนรู้ขึ้นมาว่า ถ้ามีสิ่งเร้าหรือปัญหาเช่นนี้อีก จะแสดงพฤติกรรมตอบสนองเช่นไร

สิ่งสำคัญในการเรียนรู้ที่ธอร์นไดค์ ได้ให้ความสำคัญอย่างมาก ได้แก่ การเสริมแรงคือความพึงพอใจที่ร่างกายได้รับ เพราะจะทำให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองที่มีความแน่นแฟ้นมากยิ่งขึ้น กฎการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ สรุปได้ดังนี้

1) กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดี ถ้าผู้เรียนมีความพร้อมทั้งทางร่างกายและจิตใจ

2) กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) การฝึกหัดหรือกระทำบ่อย ๆ ด้วยความเข้าใจจะทำให้การเรียนรู้นั้นคงทนถาวร ถ้าไม่ได้กระทำซ้ำบ่อย ๆ การเรียนรู้นั้นจะไม่คงทนถาวรและในที่สุดอาจลืมได้

3) กฎแห่งความพอใจ (Law of Effect) เมื่อบุคคลได้รับผลที่พึงพอใจย่อมอยากจะเรียนรู้ต่อไป แต่ถ้าได้รับผลที่ไม่พึงพอใจจะไม่อยากเรียนรู้ พันธะหรือตัวเชื่อมระหว่างสิ่งเร้า และการตอบสนองจะเข้มแข็งหรืออ่อนกำลัง ย่อมขึ้นอยู่กับผลต่อเนื่องหลังจากที่ได้ตอบสนองไปแล้วรางวัลจะมีผลให้พันธะสิ่งเร้าและการตอบสนองเข้มแข็งขึ้น ส่วนการทำโทษนั้นจะไม่มีผลใด ๆ ต่อความเข้มแข็งหรือ การอ่อนกำลังของพันธะระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนอง

2.9.3 การวัดความพึงพอใจ

การวัดความพึงพอใจ สามารถทำได้หลายวิธี ดังนี้ (สุธาตา สนธิเวช, 2551)

2.9.3.1 การใช้แบบสอบถาม โดยผู้ออกแบบสอบถาม ต้องการทราบความคิดเห็นซึ่งสามารถกระทำได้ในลักษณะกำหนดคำตอบให้เลือก หรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าวอาจถามความพอใจ ในด้านต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ตอบทุกคนตอบมาเป็นแบบแผนเดียวกัน วิธีนี้นับเป็นวิธีที่นิยมใช้กันมากที่สุด ในการวัดทัศนคติ รูปแบบของ

แบบสอบถามจะใช้มาตรวัดทัศนคติ ซึ่งที่นิยมใช้ในปัจจุบันวิธีหนึ่ง คือ มาตรส่วนแบบ Likert ประกอบด้วย ข้อความที่แสดงถึงทัศนคติของบุคคลที่มีที่มีต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง ที่มีคำตอบที่แสดงถึงระดับความรู้สึก 5 คำตอบ เช่น มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด ซึ่งเป็นวิธีการที่นิยมกันใช้อย่างแพร่หลายวิธีหนึ่ง โดยการร้องขอหรือขอความร่วมมือจากกลุ่มบุคคลที่ต้องการวัด แสดงความคิดเห็นลงในแบบฟอร์มที่กำหนดคำตอบ

2.9.3.2 การสัมภาษณ์ เป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะทำให้ทราบถึงระดับความพึงพอใจของผู้บุคคลซึ่ง เป็นวิธีที่จะต้องอาศัยเทคนิคและความชำนาญพิเศษของผู้สัมภาษณ์ ที่จะจูงใจให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ตอบคำถามให้ตรงกับข้อเท็จจริง การวัดความพึงพอใจโดยวิธีสัมภาษณ์นับว่าเป็นวิธีที่ประหยัดและมีประสิทธิภาพอีกวิธีหนึ่ง

2.9.3.3 การสังเกต เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ทำให้ทราบถึงระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บุคคลได้ โดยวิธีการสังเกตกิริยาท่าทาง การพูด สีหน้า การวัดความพึงพอใจโดยวิธีนี้ ผู้วัดจะต้องทำอย่างจริงจังและสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผนที่แน่นอน จึงจะสามารถประเมินถึงระดับความพึงพอใจของบุคคลได้อย่างถูกต้อง วิธีนี้เป็นวิธีการศึกษาที่เก่าแก่ และยังเป็นที่ยอมรับใช้อย่างแพร่หลายจนถึงปัจจุบัน

จากวิธีการวัดความพึงพอใจดังกล่าว สรุปได้ว่า การวัดความรู้สึก ทัศนคติหรือความพึงพอใจของบุคคลนั้น สามารถวัดได้หลายวิธี ได้แก่ วิธีการใช้แบบสอบถาม วิธีการสัมภาษณ์ และวิธีการสังเกต ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการการจัดการเรียนรู้โดยใช้ e-Learning ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5E เรื่องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างปลอดภัย โดยการใช้แบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าตามแบบของ Likert จำนวน 20 ข้อโดยมีความหมายของระดับความพึงพอใจ 5 ระดับ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

ระดับ 5 หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง พึงพอใจมาก

ระดับ 3 หมายถึง พึงพอใจปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง พึงพอใจน้อย

ระดับ 1 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

โดยแปลความตามเกณฑ์ค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

2.10 การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research)

วิจัยเชิงปฏิบัติการเป็นวิธีการวิจัยเพื่อใช้ปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานประจำให้ดีขึ้น มีการปฏิบัติการทุกอย่างเป็นขั้นตอน เป็นระบบและต่อเนื่องจนได้ผลหรือข้อสรุปที่พึงพอใจของผู้ปฏิบัติและผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้

2.10.1 ความหมายของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ

เคมมิส และแมคแท็กกาท (Kemmis & Mc Taggart, 1988) กล่าวว่า การวิจัยเชิงปฏิบัติการเป็นรูปแบบหนึ่งของการวิจัยที่ไม่ได้แตกต่างไปจากการวิจัยอื่นๆ ในเชิงเทคนิค แตกต่างในด้านวิธีการ ซึ่งวิธีการของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ คือ การทำงานที่เป็นการสะท้อนผลการปฏิบัติงานของตนเองที่เป็นวงจรแบบขดลวด (Spiral of Self-Reflecting) โดยเริ่มต้นที่ขั้นตอนการวางแผน(planning) การปฏิบัติ (action) การสังเกต (observing) และการสะท้อนกลับ (reflecting) เป็นการวิจัยที่จำเป็นต้องอาศัยผู้มีส่วนร่วมในกระบวนการสะท้อนกลับเกี่ยวกับการปฏิบัติเพื่อให้เกิดการพัฒนาปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น เช่นเดียวกับ Holloway (2010) ที่อธิบายว่า การวิจัยเชิงปฏิบัติการ หมายถึง การแสวงหาความรู้ภายใต้การดำเนินการของนักปฏิบัติที่กลายมาเป็นนักวิจัย หรือผู้ซึ่งทำงานเป็นหุ้นส่วนกับนักวิจัย เพื่อตรวจสอบประเด็นและปัญหาในสถานที่ทำงานของตนเอง เป็นการนำความคิดไปปฏิบัติผ่านกระบวนการที่เป็นวงจร ซึ่งแต่ละวงจะขึ้นกับวงก่อนหน้าการวิจัยเชิงปฏิบัติการไม่ใช่วิธีการวิจัยบริสุทธิ์ แต่เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาและนักวิจัยสามารถ ใช้วิธีการเก็บและรวบรวมข้อมูลได้หลากหลายวิธี

ธีรวุฒิ เอกะกุล (2552) สรุปถึงความหมายของวิจัยปฏิบัติการว่า “หมายถึง การรวบรวม และหรือการแสวงหาข้อเท็จจริงโดยใช้ขั้นตอนกระบวนการทางวิทยาศาสตร์เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อสรุป อันนำไปสู่การแก้ปัญหาที่เผชิญอยู่ ทั้งในด้านประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงานในขอบข่ายที่รับผิดชอบ โดยผู้วิจัยมีการปรับปรุงแก้ไขและดำเนินการซ้ำหลายๆ ครั้ง จนกระทั่งผลการปฏิบัติงานนั้นบรรลุจุดประสงค์หรือแก้ไขปัญหานั้นที่ประสบอยู่ได้สำเร็จ”

ศิริพร จิรวรรณกุล (2558) กล่าวว่า การวิจัยเชิงปฏิบัติการเป็นการวิจัยที่มีเป้าหมายที่จะแก้ปัญหา พัฒนากิจกรรมโดยการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง (Improving by changing) โดยบุคคลที่เผชิญกับปัญหานั้นๆ อยู่เอง เป็นรูปแบบของการทำความเข้าใจในการปรับปรุงสถานการณ์เฉพาะที่พบว่า มีปัญหาเพื่อต้องการพัฒนาหาหลักการเหตุผลและวิธีการ ปฏิบัติงานเพื่อการพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงานนั้นและขณะเดียวกันก็เป็นการพัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติงานนั้นๆ

สรุปได้ว่า การวิจัยปฏิบัติการ หมายถึง การแสดงให้เห็นถึงความเป็นระบบระเบียบของการวิจัยทั้ง 4 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นตอนการวางแผน ขั้นลงมือปฏิบัติ ขั้นสังเกตการณ์และขั้นสะท้อนผลที่ดำเนินการต่อเนื่องกันไป จนกว่าจะพึงพอใจหรือได้ข้อสรุปที่มีประสิทธิภาพโดยผู้วิจัยมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ เพื่อมุ่งพัฒนาและปรับปรุงการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.10.2 จุดมุ่งหมายวิจัยเชิงปฏิบัติการ

การวิจัยเชิงปฏิบัติการ มีจุดมุ่งหมายเพื่อมุ่งปรับปรุงประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานประจำให้ดีขึ้น โดยนำการปฏิบัติงานที่ทำอยู่มาวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหา จากนั้นใช้แนวคิดทฤษฎีหรือประสบการณ์มาปรับปรุงแก้ไขงานที่ทำอยู่

2.10.3 ความเชื่อพื้นฐานของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ

การวิจัยเชิงปฏิบัติการมีความเชื่อพื้นฐาน (Basic Assumptions) (ทวีป ศิริรัศมี, 2537) อยู่ 4 ประการ ดังนี้

1) วิธีการแก้ปัญหาที่ได้มาจากการค้นคว้าจะมีประสิทธิภาพ และเชื่อถือได้มากกว่าวิธีการแก้ปัญหาที่ได้จากการสั่งการของผู้มีอำนาจหรือผู้บริหาร โดยการสั่งการ มักเกิดจากการสะสมประสบการณ์และใช้สามัญสำนึกเป็นหลัก ซึ่งมักจะขาดหลักฐานข้อมูลที่จะใช้ประกอบในการตัดสินใจ

2) การวิจัยเพื่อการแก้ปัญหาของผู้ปฏิบัติงานที่ดำเนินการเองโดยผู้ปฏิบัติงานจะได้มีโอกาสแก้ปัญหาของเขาได้สำเร็จมากกว่าการวิจัย เพื่อการแก้ปัญหาที่ทำโดยบุคคลอื่น

3) การวิจัยเป็นเรื่องของการวิเคราะห์ปัญหา การค้นหาแนวทางแก้ไขปัญหา การทดสอบและการประเมินผลวิธีแก้ปัญหา การวิจัยเป็นทักษะที่สามารถเรียนรู้ และพัฒนาได้โดยผู้ปฏิบัติงานทุกคน การวิจัยไม่ได้เป็นสิทธิพิเศษของผู้เชี่ยวชาญคนใดคนหนึ่ง หรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

4) การพัฒนาความสามารถของบุคคลโดยการฝึกหัด ถือว่า เป็นรากฐานของการพัฒนาการปฏิบัติ ความเชื่อพื้นฐาน เป็นข้อคิดในการปฏิบัติงานสำหรับครูผู้สอน ที่จะทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการให้ตระหนักว่าปัญหาจากการเรียนการสอน ครูผู้สอนเป็นผู้ปฏิบัติงานโดยตรงย่อมทราบรายละเอียดความลึกซึ้งของปัญหาได้ดีกว่าผู้อื่น ดังนั้น การพัฒนางานในจุดนี้ อย่างมีระบบจะสามารถพัฒนาความสามารถของครูผู้สอนได้เป็นอย่างดี

2.10.4 ลักษณะของการวิจัยเชิงปฏิบัติการทางการศึกษา

ยาใจ พงษ์บริบูรณ์ (2557) ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับการวิจัยเชิงปฏิบัติการไว้ ดังนี้เป็นการวิจัยแบบมีส่วนร่วมและมีการร่วมมือ ใช้การทำงานเป็นกลุ่ม ผู้ร่วมวิจัยมีส่วนร่วมสำคัญและมีบทบาทเท่าเทียมกันทุกระบวน การวิจัยทั้งการเสนอความคิดเชิงทฤษฎีและการปฏิบัติตลอดจนการวางแผนนโยบายการวิจัย

1) เป็นการวิจัยแบบมีส่วนร่วมและมีการร่วมมือ (Participatory and collaboration) ใช้การทำงานเป็นกลุ่ม ผู้ร่วมวิจัยมีส่วนร่วมสำคัญและมีบทบาทเท่าเทียมกันทุกระบวนการศึกษา ทั้งการเสนอความคิดทางทฤษฎีและการปฏิบัติ ตลอดจนการวางแผนการวิจัย

2) เน้นการปฏิบัติ (Action Orientation) การวิจัยชนิดนี้ใช้การปฏิบัติเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดการ

เปลี่ยนแปลงและศึกษาผลของการปฏิบัติเพื่อมุ่งให้เกิดการพัฒนา

3) การใช้การวิเคราะห์วิจารณ์ (Critical Function) การวิเคราะห์ การปฏิบัติอย่างลึกซึ้ง สมเหตุสมผลเพื่อการปรับแผนการปฏิบัติ

4) ใช้วงจรการปฏิบัติการ (The Action Research Spiral) ตามแนวคิดของ Kemmis & Mc Taggart คือ การวางแผน (Planning) การปฏิบัติ (Action) การสังเกต (Observing) และการสะท้อนการปฏิบัติ (Reflecting) ตลอดจนการปรับปรุงแผน (Re - Planning) เพื่อนำไปปฏิบัติในวงจรการปฏิบัติการต่อไป จนกว่าจะได้รูปแบบของการปฏิบัติงานที่เป็นที่พึงพอใจความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมการวิจัยหลักที่หมุนเคลื่อนไปเป็นวัฏจักรของกระบวนการวิจัยดังกล่าวจึงเป็นเสมือนแหล่งที่ก่อให้เกิดความรู้เชิงปฏิบัติการและกลไกการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้แก้ไขปัญหาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ เป็นการดำเนินงานวิจัยที่ไม่แยกกิจกรรมการสืบค้นหาความรู้ความจริงออกจากกิจกรรมการพัฒนา (องอาจ นัยพัฒน์, 2548) ซึ่งกิจกรรมการวิจัย หลักแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(1) การวางแผน (Planning) เป็นการกำหนดแนวทางปฏิบัติการไว้ก่อนล่วงหน้าโดยอาศัยการคาดคะเนแนวโน้มของผลลัพธ์ที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ประกอบกับการระลึกถึงเหตุการณ์หรือเรื่องราวในอดีตที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหาที่ต้องการแก้ไขตามประสบการณ์ ทั้งทางตรงและทางอ้อมของผู้วางแผน ภายใต้การไตร่ตรองถึงปัจจัยสนับสนุนขัดขวางความสำเร็จ ในการแก้ไขปัญหาการต่อต้าน รวมทั้งสถานการณ์เงื่อนไขอื่น ๆ ที่แวดล้อมปัญหาอยู่ในเวลานั้น โดยทั่วไปการวางแผนจะต้องคำนึงถึงความยืดหยุ่น ทั้งนี้เพื่อจะสามารถปรับเปลี่ยนให้เข้ากับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ในอนาคต

(2) การปฏิบัติการ (Action) เป็นการลงมือดำเนินงานตามแผนที่กำหนดไว้อย่างระมัดระวังและควบคุมการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามที่ระบุไว้ในแผน อย่างไรก็ตามในความเป็นจริงการปฏิบัติตามแผนที่กำหนดไว้มีโอกาสแปรเปลี่ยนไปตามเงื่อนไขและข้อจำกัดของสถานการณ์เวลานั้นได้ด้วยเหตุนี้แผนปฏิบัติการที่ดีจะต้องมีลักษณะเป็นเพียงแผนชั่วคราว ซึ่งเปิดช่องให้ผู้ปฏิบัติการสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามเงื่อนไขและปัจจัยที่เป็นอยู่ในขณะนั้น การปฏิบัติการที่ดีจะต้องดำเนินไปอย่างต่อเนื่องเป็นพลวัตรภายใต้การใช้ดุลยพินิจในการตัดสินใจ

(3) การสังเกตการณ์ (Observation) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการ และผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานที่ได้ลงมือกระทำลงไป รวมทั้งสังเกตการณ์ปัจจัยสนับสนุน และปัจจัยอุปสรรคการดำเนินงานตามแผนที่วางไว้ ตลอดจนประเด็นปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างปฏิบัติการตามแผนว่ามีสภาพหรือลักษณะเป็นอย่างไรการสังเกตการณ์ที่ดีจะต้องมีการวางแผน ไว้ ก่อนล่วงหน้าอย่างคร่าวๆ โดยจะต้องมีขอบเขตไม่แคบหรือจำกัดจนเกินไป เพื่อจะได้เป็นแนวทางสำหรับการสะท้อนกลับกระบวนการและผลการปฏิบัติที่จะเกิดขึ้นตามมา

(4) การสะท้อนกลับ (Reflection) เป็นการให้ข้อมูลถึงการกระทำตามที่บันทึกข้อมูลไว้จากการสังเกตในเชิงวิพากษ์กระบวนการและผลการปฏิบัติงานตามที่วางแผนไว้ตลอดจนการวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยสนับสนุนและปัจจัยอุปสรรคการพัฒนา รวมทั้งประเด็นปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่ การสะท้อนกลับโดยอาศัยกระบวนการกลุ่มในลักษณะวิพากษ์วิจารณ์ หรือประเมินผลการปฏิบัติงานระหว่างบุคคลที่มีส่วนร่วมในการวิจัยจะเป็นวิธีการปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานตามแนวทางดั้งเดิมไปเป็นการปฏิบัติงานตามวิธีการใหม่ ซึ่งใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการทบทวนและปรับปรุงวางแผนปฏิบัติการในวงจรกระบวนการวิจัยในรอบหรือเกยวต่อไป

2.10.5. ขั้นตอนของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ

กระบวนการวิจัยนี้ เมื่อกล่าวในเชิงการนำไปใช้เพื่อพัฒนาและปรับปรุงการปฏิบัติงานในโรงเรียน สามารถอธิบายวิธีการดำเนินการตามวงจรของการวิจัยเชิงปฏิบัติการได้ดังนี้

1) การจำแนกหรือพิจารณาปัญหาที่ประสงค์จะศึกษา ผู้วิจัยและกลุ่มที่ทำการวิจัยจะต้องศึกษารายละเอียดของปัญหาที่จะศึกษาอย่างชัดเจน ปัญหาที่เกิดขึ้นในโรงเรียนที่จะทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการจะต้องศึกษาค้นคว้าแสวงหาหลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัญหานั้น ๆ ให้กว้างขวางพอสมควร

2) เลือกปัญหาสำคัญที่เป็นสาระควรแก่การศึกษาวิจัย โดยอาศัยพื้นฐานจากหลักการ และทฤษฎีมาใช้ในการวิเคราะห์ลักษณะของปัญหาแล้วสร้างวัตถุประสงค์และสมมติฐานของการวิจัย ในรูปแบบของข้อความที่แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของปัญหากับหลักการหรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

3) เลือกเครื่องมือดำเนินการวิจัยที่จะช่วยให้ได้คำตอบของปัญหาตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยเครื่องมือที่จะใช้ในการวิจัยมีอยู่ 2 ลักษณะ คือ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองปฏิบัติหรือการฝึกหัดตามวิธีการ และเครื่องมือที่ใช้สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นผลจากการปฏิบัติการ เช่น แบบทดสอบ แบบสังเกตพฤติกรรม เป็นต้น

4) บันทึกเหตุการณ์อย่างละเอียดในแต่ละขั้นตอนของการวิจัย ทั้งส่วนที่เป็นความก้าวหน้าและที่เป็นอุปสรรคตามวงจรของการปฏิบัติการทั้ง 4 ขั้นตอน โดยจะต้องเก็บสะสมข้อบันทึกต่าง ๆ ไว้เพื่อใช้ในการปรับปรุงวงจรปฏิบัติในรอบต่อไป และเพื่อเป็นการรวบรวมข้อมูลสำหรับใช้วิเคราะห์หาคำตอบของสมมติฐาน

4.1) ขั้นวางแผน (Planning) เริ่มด้วยการสำรวจปัญหาร่วมกันระหว่างบุคลากรภายในโรงเรียน เพื่อให้ได้ปัญหาที่สำคัญที่ต้องการให้แก้ไข ตลอดจนการแยกแยะรายละเอียดของปัญหานั้น เกี่ยวกับลักษณะของปัญหา เกี่ยวข้องกับใคร แนวทางแก้ไขอย่างไรและจะต้องปฏิบัติอย่างไร

4.2) ขั้นปฏิบัติการ (Action) เป็นการนำแนวคิดที่กำหนดเป็นกิจกรรมในในขั้นวางแผนมาดำเนินการ โดยวิเคราะห์วิจารณ์ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นร่วมกันของทีมงานประกอบไปด้วยเพื่อทำการแก้ไขปรับปรุงแผน ฉะนั้นแผนที่กำหนดควรจะมีคามยืดหยุ่นปรับได้

4.3) ขั้นสังเกตการณ์ (Observation) เป็นการศึกษาความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นด้วยความรอบคอบ ซึ่งอาจเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นทั้งที่คาดหวังและไม่คาดหวัง โดยต้องอาศัยเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เข้าช่วย

4.4) ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติการ (Reflection) ซึ่งเป็นขั้นสุดท้ายของวงจรการทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการ โดยทำการประเมินหรือตรวจสอบกระบวนการแก้ปัญหาหรือสิ่งที่ป็นข้อจำกัดอันเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติการ ผู้วิจัยร่วมกับกลุ่มผู้เกี่ยวข้องจะต้องตรวจสอบปัญหาที่เกิดขึ้นในแง่มุมต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กับสภาพสังคม สิ่งแวดล้อม และระบบการศึกษาของโรงเรียนที่ประกอบกันอยู่ โดยผ่านการร่วมอภิปรายปัญหาและการประเมินโดยกลุ่ม ซึ่งจะทำให้ได้แนวทางของการพัฒนา และขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมเพื่อจะได้ใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานที่นำไปสู่การปรับปรุงและวางแผนการปฏิบัติต่อไป

4.5) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ในด้านต่าง ๆ ของข้อมูลที่ได้รวบรวมไว้ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ ทำการตรวจสอบรายละเอียดของข้อมูลเพื่อให้เห็นใจในความถูกต้องแสดงรายละเอียดในการอธิบายเหตุการณ์ต่าง ๆ จัดหมวดหมู่และแยกประเภทของกลุ่มข้อมูลตามหัวข้อที่เหมาะสม เปรียบเทียบข้อแตกต่างและความคล้ายคลึงของข้อมูลแต่ละประเภทโดยการวิเคราะห์อย่างลึกซึ้งซึ่งร่วมกับกลุ่มผู้วิจัย

4.6) ตรวจสอบข้อมูลที่กลุ่มวิจัยได้ร่วมกันพิจารณาไว้แล้วอีกครั้งหนึ่ง เพื่อสรุปหาคำตอบที่เป็นสาเหตุวิธีการแก้ปัญหาและผลที่ได้รับตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดหากผู้วิจัยสามารถทำการประมวลและสรุปเป็น (principle) รูปแบบ (model) ของการปฏิบัติ ข้อเสนอเชิงทฤษฎี (proposition) หรือทฤษฎี (theory) ของปฏิบัติการแก้ปัญหานั้น ๆ ได้ ทั้งนี้ต้องอาศัยหลักตรรกวิทยาโดยวิธีอุปนัย (induction) และความรู้เชิงทฤษฎีของผู้วิจัยเป็นสำคัญ

2.10.6 การเก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ

หลักการสำคัญของการวิจัยเชิงปฏิบัติการที่ต้องตระหนักอยู่เสมอ คือ กลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องมีความสำคัญต่อกระบวนการดำเนินการวิจัย นั่นคือ การวิจัยชนิดนี้ไม่ควรจะทำตามลำพังและควรใช้วงจรของกระบวนการวิจัย ซึ่งประกอบด้วยวางแผนการปฏิบัติการสังเกต และการสะท้อนผลการปฏิบัติ เพื่อนำมาปรับปรุงแผนงานแล้วดำเนินกิจกรรมที่ปรับปรุงใหม่ ซึ่งวงจรของทั้ง 4 ขั้นตอนดังกล่าว จะมีลักษณะการดำเนินการเป็นบันไดเวียน (spiral) กระทำซ้ำตามวงจร จนกว่าจะได้ผลปฏิบัติการให้เกิดการเปลี่ยนแปลง พร้อมกับต้องบันทึกผลในทุก ๆ ขั้นตอนที่สำคัญ นั่นคือ

- 1) บันทึกผลของการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมและการฝึกปฏิบัติ
- 2) บันทึกผลของการเปลี่ยนแปลงการใช้ภาษาและการสื่อสารในห้องเรียน หรือ หน่วยงานและกับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่ต้องการแก้ไข

3) บันทึกผลของการเปลี่ยนแปลงการสัมพันธภาพทางสังคม และการจัดระบบองค์กรที่ช่วยลดอุปสรรคต่อการฝึกปฏิบัติ

4) บันทึกผลของการพัฒนาการที่เป็นข้อค้นพบที่สำคัญของการวิจัยการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยเชิงปฏิบัติการการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ จะใช้วิธีการของการวิจัยเชิงคุณภาพหรือการแจกแจงข้อค้นพบที่สำคัญเชิงอธิบายความ ซึ่งจะนำไปสู่การสรุปเป็นผลงานวิจัยและแสดงให้เห็นแนวทางหรือรูปแบบการปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ เพื่อการแก้ไขปัญหาของสิ่งที่ศึกษานั้น

สรุปการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) เป็นวิธีการแสวงหาความรู้ ความจริง โดยการนำกระบวนการทางวิทยาศาสตร์มาใช้ในการแสวงหาข้อมูล ข้อเท็จจริง หรือข้อสรุปที่ต้องการจากนั้นจึงนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนางานที่ปฏิบัติอยู่ ซึ่งมีวัตถุประสงค์สำคัญ คือ การลดช่องว่างระหว่างการนำทฤษฎีไปใช้ในการปฏิบัติงานในสถานการณ์ที่เป็นจริง รวมทั้งทั้งมุ่งมั่นพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานที่หน่วยงานหรือบุคลากรนั้น ๆ ได้รับผิดชอบอยู่ขั้นตอนการวิจัยเชิงปฏิบัติการมีลักษณะเช่นเดียวกับกระบวนการวิจัยประเภทอื่น ๆ โดยมีขั้นตอน ที่สำคัญ คือ เริ่มเริ่มต้นด้วยการวางแผน การนำแผนไปปฏิบัติและการประเมินผลแต่สิ่งที่จะกล่าวได้ว่า มีความแตกต่างกับการวิจัยแบบอื่น ๆ คือ ผู้วิจัยจะดำเนินการวิจัยด้วยการใช้รูปแบบบันไดเวียน (spiral) เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ นั่นคือถ้าผลการวิจัยสามารถแก้ไขปัญหาหรือ พัฒนางานหน่วยงานผลผลิตได้ตามที่ต้องการก็ถือว่าสิ้นสุดขั้นตอนการวิจัย แต่ถ้าผลการวิจัยยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาสิ่งที่ต้องการได้ ผู้วิจัยสามารถนำข้อมูลที่ได้ จากการประเมินผลไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนใหม่นอกจากนี้ขณะดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยสามารถปรับปรุงแก้ไขแผนงานได้ตลอดเวลา เพื่อให้แผนงานมีความเหมาะสมกับสภาพจริงของการปฏิบัติงาน

2.11 บริบทโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

1. ข้อมูลทั่วไป

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ได้รับการจัดตั้งขึ้นเมื่อปีพุทธศักราช 2524 ที่ตั้ง 41 หมู่ที่ 5 ตำบลท่าช้าง อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี 22000 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา

พ.ศ. 2524 – 2525 ได้จัดตั้งเป็นโครงการพัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน โดยอาจารย์สาวิตรอน เลหาตรีลานนท์ ใช้สถานที่ที่คณะครุศาสตร์ ของวิทยาลัยจันทบุรี โดยใช้งบประมาณบำรุงการศึกษาของคณะ มีวัตถุประสงค์เพียงเพื่อเป็นสวัสดิการแก่อาจารย์ ข้าราชการ และลูกจ้างประจำ

พ.ศ. 2528 – 2535 ได้เปลี่ยนชื่อจากศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียน เป็นโรงเรียนสาธิตวิทยาลัยรำไพพรรณี ตามวัตถุประสงค์ของกรรมการฝึกหัดครู

พ.ศ. 2536 – 2537

ได้มีการปรับและจัดชั้นเรียนเป็น 4 ระดับ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรของนักศึกษาโปรแกรมการศึกษาปฐมวัย การเรียนการสอนเป็นการจัดประสบการณ์ เพื่อเตรียมความพร้อมทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา เป็นหลัก เป็นศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาโปรแกรมการศึกษาปฐมวัย เป็นห้องปฏิบัติการของนักศึกษาของวิทยาลัยรำไพพรรณี เอกบรรณารักษ์ คหกรรมศาสตร์ สุขศึกษา ฯลฯ และเป็นสถานที่ฝึกปฏิบัติการของครูอนุบาลโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

พ.ศ. 2538 – 2546

วิทยาลัยรำไพพรรณีเปลี่ยนสถานภาพเป็นสถาบันราชภัฏรำไพพรรณี โรงเรียนสาธิตวิทยาลัยรำไพพรรณี จึงได้เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนสาธิตสถาบันราชภัฏรำไพพรรณี เปลี่ยนตราจากศักดิ์เดช ซึ่งเป็นตราประจำองค์ของรัชกาลที่ 7 เป็นตราที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวองค์ปัจจุบันพระราชทานแก่สถาบันราชภัฏทั่วประเทศ โดยการเรียนการสอนมุ่งเน้นจัดประสบการณ์ เพื่อเตรียมความพร้อมทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา และนำการสอนภาษาจากสิ่งแวดล้อมมาเสริม เป็นศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาโปรแกรมการศึกษาปฐมวัย เป็นห้องปฏิบัติการของนักศึกษา ของสถาบันราชภัฏรำไพพรรณี เอกบรรณารักษ์ คหกรรมศาสตร์ สุขศึกษา ฯลฯ และเป็นสถานที่ฝึกปฏิบัติการของครูอนุบาลโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน เป็นศูนย์ฝึกปฏิบัติการของบุคลากรทางด้านการศึกษาปฐมวัยในท้องถิ่น ตามภาระหน้าที่ของสถาบันราชภัฏ

ปีการศึกษา 2547

สถาบันราชภัฏรำไพพรรณีเปลี่ยนสถานภาพเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โรงเรียนสาธิตสถาบันราชภัฏรำไพพรรณี จึงได้เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ปีการศึกษา 2556

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีได้เริ่มจัดการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษา เพื่อให้ให้นักเรียนที่เรียนในระดับชั้นปฐมวัยได้ศึกษาต่อในระดับประถมศึกษาโดยเริ่มเปิดในหลักสูตรห้องเรียนปกติ

ปีการศึกษา 2561

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีได้มีการนำการเรียนรู้ในรูปแบบ STEM มาประยุกต์ใช้ในหลักสูตรสถานศึกษา และเริ่มใช้หลักสูตรบูรณาการ STEM - PBL & World Languages Education ควบคู่ไปกับหลักสูตรสองภาษา

ปีการศึกษา 2567

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ได้มีการปรับปรุงหลักสูตรในระดับชั้นต่าง ๆ และได้มีการจัดการศึกษาเพิ่มเติมในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 และมัธยมศึกษาปีที่ 4

2.12 งานวิจัยการศึกษาที่เกี่ยวข้อง

2.12.1 งานวิจัยภายในประเทศ

พัชชา กริรัมย์ (2565) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ Tasked-Based Learning ร่วมกับ 2W3P สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ Task-Based Learning ร่วมกับ 2W3P มีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.85/87.37 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 80/80 ผลการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนด้วยชุดกิจกรรมมีค่าเท่ากับ 0.7812 ซึ่งแสดงว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้เท่ากับ 0.7812 หรือคิดเป็นร้อยละ 78.12 และนักเรียนมีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษหลังการจัดกิจกรรมการเรียนด้วยชุดกิจกรรมอยู่ในระดับ "ดี"

ณัฐพร พรหมวัง (2562) ได้ศึกษา การพัฒนาชุดการสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้ Activity-Based Learning ร่วมกับ 2W3P และทฤษฎีการวางเงื่อนไขการกระทำ ที่ส่งผลต่อความสามารถในการฟัง-พูด เจตคติ และความมั่นใจในตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ชุดการสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้ Activity-Based Learning ร่วมกับ 2W3P และทฤษฎีการวางเงื่อนไขการกระทำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.72 มีค่าสัมประสิทธิ์ความผันแปรเท่ากับ 0.08 ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนมีเจตคติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีความมั่นใจในตนเอง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ เจตคติ และความมั่นใจในตนเองของนักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์ต่างกัน (สูง ปานกลาง และต่ำ) หลังได้เรียนด้วยชุดการสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้ Activity-Based Learning ร่วมกับ 2W3P และทฤษฎีการวางเงื่อนไขการกระทำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสามารถอนุมานได้ว่า ชุดการสอนที่พัฒนาขึ้นร่วมกับเทคนิคการสอนแบบ 2W3P มีประสิทธิภาพ และสามารถส่งเสริมทั้งทักษะความรู้สึ และพฤติกรรมของนักเรียนได้อย่างครอบคลุม

พเยาว์ หมอเล็ก (2562) ศึกษาผลการวิเคราะห์ข้อมูลประสิทธิภาพของการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบ 2W3P โดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เรื่อง Let's Get to Know Yala ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ซึ่งพิจารณาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน รวมถึงความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนดังกล่าว พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P มีประสิทธิภาพของหนังสือส่งเสริมการอ่าน โดยหนังสือส่งเสริมการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เรื่อง Let's Get to Know Yala ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.51/85.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (80/80) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบ 2W3P โดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน (ภาษาอังกฤษ) มีความแตกต่างระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีนอกจากนี้ทักษะการอ่านที่ก้าวหน้าหลังจากใช้การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบ 2W3P โดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน โดยคิดเป็นร้อยละ 74.21 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบ 2W3P โดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน อยู่ในระดับ "มากที่สุด"

วาริณี ไกรศรี (2563) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนที่อยู่ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 2 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะภาษาอังกฤษ ตลอดจนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะทางภาษา คุณลักษณะที่พึงประสงค์ และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ การวิจัยนี้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านกุศกร อำเภอตระการพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัยพบว่า หลังจากทีนักเรียนได้เรียนและทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม นักเรียนมีความรู้และความจำเกี่ยวกับคำศัพท์เพิ่มขึ้น และสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนสูงขึ้น และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนแบบ 2W3P อยู่ในระดับดี

ซารี๊ะ รักดี (2563) ศึกษา การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบ 2W3P โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุด A little Guide เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมชุด A Little Guide ในการส่งเสริมทักษะการอ่านและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมชุด A Little Guide อยู่ที่ 82.57/81.85 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (80/80) แสดงว่ามีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบ 2W3P โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมชุด A Little Guide มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนที่ระดับนัยสำคัญ .013 เมื่อนำผลการศึกษาทักษะการอ่านมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 พบว่านักเรียนร้อยละ 81.48 ผ่านเกณฑ์ดังกล่าว ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบ 2W3P โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมชุด A Little Guide อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.67) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้อมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน

มนรดา อ้อจันทก (2559) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ โดยมีค่าเท่ากับ 91.28/88.68 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 80/80 ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6906 ซึ่ง

หมายความว่า ผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้จากแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 69.06 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P โดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.34, S.D. = 0.62)

2.12.2 งานวิจัยต่างประเทศ

เออร์ (Ur, 1998) ระบุว่าสาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนภาษาที่สองไม่ประสบความสำเร็จในการพูดภาษาที่สองมีหลายประการ เช่น ความกังวลว่าจะพูดผิด กลัวเสียหน้า ไม่รู้ว่าจะพูดอย่างไรหรือพูดอะไร และมักใช้ภาษาแม่ (Mother Language) แทนที่จะใช้ภาษาเป้าหมาย (Target Language) ขณะฝึกพูดในชั้นเรียน จากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ พบว่านักเรียนมักประสบปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไช่มุก ภาควิม (2554: 31-33) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดหน้าชั้นเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะทางการพูด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประชาบำรุง พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการพูดดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ 87.91

โรบินสัน (Robinson, 1997) ได้ศึกษาความแตกต่างระหว่างครูที่ใช้การสอนแบบ Communicative Approach และ Non-Communicative Approach ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่จัดการเรียนการสอนในโปรแกรมภาษาต่างประเทศ โดยใช้การสอบถามทางโทรศัพท์จากครูผู้สอนจำนวน 300 คน พบว่า ครูที่ใช้การสอนแบบ Communicative Approach ให้ความสนใจต่อการสื่อสาร การเรียนรู้ผ่านกิจกรรม และการจัดกลุ่มนักเรียนมากกว่าครูที่ใช้การสอนแบบ Non-Communicative Approach

สรุปได้ว่า การสอนโดยใช้กิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสารสามารถพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาต่างประเทศของผู้เรียนได้ดีกว่าการสอนที่ไม่ใช้กิจกรรมการสื่อสาร

งานวิจัยของ Muchchino, P. (2016) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสะกดคำประกอบกับการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้เทคนิคการสะกดคำร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P มีค่าประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 93.56/76.88 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้ ค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสะกดคำร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเท่ากับ 0.6454 หรือคิดเป็นร้อยละ 64.54 นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้เทคนิคการสะกดคำร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสะกดคำร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

จากผลการวิจัยดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่านวัตกรรมด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของนักเรียนไทยคือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนตาม

กรอบ 2W3P วิธีการสอนแบบ 2W3P มีจุดเด่นสำคัญ เช่น การจัดการสอนหรือจำลองเหตุการณ์เพื่อฝึกทักษะทางภาษา การจัดกิจกรรมและสร้างสื่อการสอนที่เหมาะสม การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การส่งเสริมความสามารถในการแสดงออกของผู้เรียน การสอนที่เชื่อมโยงทักษะต่าง ๆ อย่างบูรณาการ

ดังนั้นจากการศึกษางานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศได้ชี้ให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P จะมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นหากมีการใช้สื่อประกอบในแต่ละขั้นตอน โดยผู้วิจัยพิจารณาว่าชุดกิจกรรมการสอนเป็นเครื่องมือที่เหมาะสม เนื่องจากสามารถรวมสื่อและกิจกรรมหลากหลายรูปแบบมาใช้ร่วมกันอย่างเป็นระบบ ส่งผลให้การเรียนการสอนสนุกสนานและมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมการทำงานเป็นกลุ่ม ความมีวินัย และความพึงพอใจของนักเรียน

2.13 กรอบแนวคิดการวิจัย

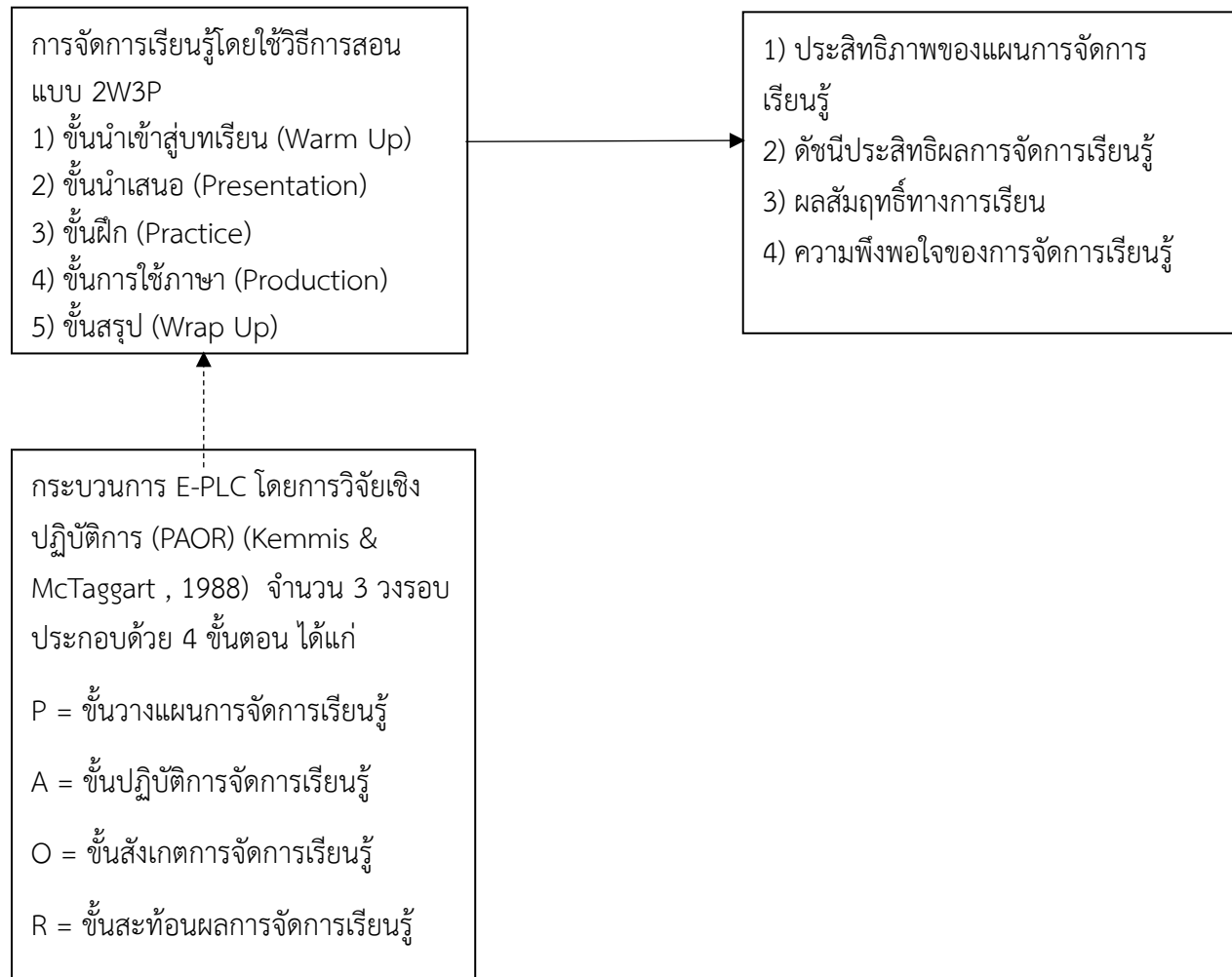
การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้แนวคิดทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้องได้แก่ การใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P และแบบฝึกทักษะผู้วิจัยจึงได้ทำกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

1. แนวคิดทฤษฎี

- 1.1 การใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P
- 1.2 แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- 1.3 แบบทดสอบทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2. ผลลัพธ์

- 2.1 ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- 2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยกระบวนการ E-PLC ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการศึกษาตามลำดับ โดยมีรายละเอียดดังนี้

- 3.1 กลุ่มเป้าหมายที่ศึกษา
- 3.2 วิธีดำเนินการศึกษา
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
- 3.4 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.8 การศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพ (PAOR)

3.1 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี สังกัด กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อ.ว.) จำนวน 28 คน ประกอบด้วย นักเรียนชาย 16 คน และนักเรียนหญิง 12 คน ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ 2W3P

3.2 วิธีดำเนินการศึกษา

ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน โดยใช้กระบวนการ E-PLC ดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ตามแนวคิดของ Kemmis และ McTaggart (1988) ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมการวิจัยที่สำคัญ 4 ขั้นตอนหลัก ได้แก่

1. การวางแผนเพื่อไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น (Planning)
2. การลงมือปฏิบัติตามแผน (Action)
3. การสังเกตการณ์ (Observation)
4. การสะท้อนผล (Reflection)

3.2.1 วงรอบปฏิบัติการ PAOR 3 วงรอบ 3 แผนการจัดการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 การวางแผน (Planning)

1.1 วิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดการเรียนรู้

1.2 ศึกษาตำรา วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P

1.3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ 2W3P เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.4 สร้างเกณฑ์การประเมินผล

1.5 ประชุมทีม E-PLC ซึ่งประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน ครูพี่เลี้ยง ครูผู้สร้างแรงบันดาลใจ ครูร่วมวิชาชีว ศึกษานิเทศก์ อาจารย์นิเทศก์ และครูผู้สอน

ขั้นที่ 2 การปฏิบัติ (Action)

ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น โดยใช้รูปแบบ 2W3P ซึ่งประกอบด้วย

2.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)

2.2 ขั้นนำเสนอ (Presentation)

2.3 ขั้นปฏิบัติ (Practice)

2.4 ขั้นนำไปใช้ (Production)

2.5 ขั้นสรุป (Wrap up)

ในขั้นตอนนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าที่วิเทศการสอนและตัดต่อให้มีความยาวประมาณ 15–20 นาที

ขั้นที่ 3 การสังเกตผล (Observing)

สังเกตกระบวนการปฏิบัติและผลของการดำเนินการ โดยใช้แบบบันทึกท้ายแผนการสอนและบันทึกผลการสังเกต

ขั้นที่ 4 การสะท้อนผล (Reflecting)

ผู้ศึกษาและทีม E-PLC นำข้อมูลจากบันทึกผลการสังเกตและคลิปวิดีโอที่บันทึกการสอนมาวิเคราะห์ วิเคราะห์ และประเมินผลการจัดกิจกรรมในแต่ละแผนการสอน รวมทั้งในแต่ละวงรอบของการปฏิบัติการ เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้และวางแผนการปฏิบัติการในรอบถัดไป

ขั้นที่ 5 การวางแผนใหม่ในวงรอบที่ 2 (Re-Planning)

ประชุมทีม E-PLC เพื่อทบทวนผลการดำเนินงาน กำหนดประเด็นปัญหาและแนวทางการแก้ไข รวมถึงออกแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P ใหม่อีกครั้ง

ขั้นที่ 6 การปฏิบัติการใหม่ในวงรอบที่ 2 (Re-Acting)

ดำเนินการสอนตามแผนใหม่ โดยใช้รูปแบบ 2W3P เหมือนกับขั้นตอนที่ 2

ขั้นที่ 7 การสังเกตผลใหม่ในวงรอบที่ 2 (Re-Observing)

สังเกตการปฏิบัติและผลการดำเนินการเช่นเดียวกับขั้นตอนที่ 3 พร้อมระบุงค์ความรู้หรือการเรียนรู้ใหม่ที่เกิดขึ้น

ขั้นที่ 8 การสะท้อนผลใหม่ในวงรอบที่ 2 (Re-Reflecting)

ดำเนินการสะท้อนผลในลักษณะเดียวกับขั้นตอนที่ 4

ขั้นที่ 9 ดำเนินการซ้ำในวงรอบที่ 3

ปฏิบัติตามขั้นตอนที่ 5 ถึง 8 ซ้ำอีกครั้ง โดยผู้ศึกษาและทีม E-PLC จะนำข้อมูลที่ได้จากการสังเกตมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ แล้วเขียนเป็นสรุปผลและจัดทำเป็นเอกสารรายงาน

ขั้นที่ 10 การสรุปผล (Conclusion)

จัดทำรายงานสรุปผลการวิจัย เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ประกอบด้วย

3.3.1 แผนการจัดการเรียนรู้อย่าง 2W3P รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 แผนการเรียนรู้ รวม 3 ชั่วโมง ได้แก่

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Going Shopping	จำนวน 1 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Asking and Give Directions	จำนวน 1 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Country and Nationality	จำนวน 1 ชั่วโมง

3.3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน เรื่อง Going Shopping, Asking and Give Directions และ Country and Nationality ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ จำนวน 3 ตัวเลือก รวมทั้งสิ้น 30 ข้อ

3.3.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้อย่าง 2W3P จำนวน 1 ข้อ (ดูภาคผนวก ข) โดยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อเก็บข้อมูลนี้มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert's Rating Scale) มี 5 ระดับ ซึ่งกำหนดความคิดเห็น

ระดับ 5 หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง พึงพอใจมาก

ระดับ 3 หมายถึง พึงพอใจปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง พึงพอใจน้อย

ระดับ 1 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

3.4 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้สำหรับการศึกษา เพื่อจะนำไปทดลองใช้จริงในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โดยผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

3.4.1 การสร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ 2W3P เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จำนวน 3 แผนการเรียนรู้ มีวิธีการดำเนินการสร้างและวิธีตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

3.4.1.1 ศึกษาทฤษฎีเอกสารงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการสอนแบบ 2W3P รวมถึงเนื้อหาในหนังสือเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

3.4.1.2 ศึกษาหลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ และตัวชี้วัดต่างๆ โดยอ้างอิงจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

3.4.1.3 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ตามหลักสูตรเพื่อกำหนดขอบข่ายของเนื้อหา

3.4.1.4 นำข้อมูลที่ศึกษามาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งประกอบไปด้วย

1. สาระสำคัญ
2. สาระการเรียนรู้
3. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่สำคัญของผู้เรียน
4. สมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน
5. จุดประสงค์การเรียนรู้
6. กระบวนการเรียนรู้
7. สื่อการเรียนรู้
8. การวัดและประเมินผล

ตารางที่ 3.1 การกำหนดแผนการจัดการเรียนรู้ ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และจำนวน ชั่วโมงที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	เวลาเรียน
ทดสอบก่อนเรียน				
1	Let's go shopping	มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ	มาตรฐาน ต 1.2 ป.6/3 พูด/เขียนแสดงความต้องการขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ มาตรฐาน ต 1.2 ป.6/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล	1
2	Asking and giving directions	มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ	ต 1.1 ป.6/3 เลือก/ระบุ ประโยคหรือข้อความสั้นๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน มาตรฐาน ต 1.2 ป.6/3 พูด/เขียนแสดงความต้องการขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ	1
3	Country and Nationality	มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ	ต 2.1 ป.6/1 ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสมตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ต 1.1 ป.6/3 เลือก/ระบุ ประโยคหรือข้อความสั้นๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน	1
ทดสอบหลังเรียน				

3.4.1.5 นำแผนจัดการเรียนรู้ทั้ง 3 แผนไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ตรวจพิจารณาความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และนำไปปรับปรุงแก้ไข

3.4.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ปรับปรุงแล้ว เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญที่ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษากำหนด 3 คน ตรวจสอบหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ซึ่งมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

ให้คะแนน +1 ถ้าแน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ตรงตามจุดมุ่งหมายการเรียนรู้

ให้คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ตรงตามจุดมุ่งหมายการเรียนรู้หรือไม่

ให้คะแนน -1 ถ้าแน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่ตรงตามจุดมุ่งหมายการเรียนรู้

3.4.1.7 นำคะแนนผลการประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งมีสูตรดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Consistency : IOC) ดังนี้
ค่าที่ใช้ได้อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00

สูตรดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Consistency : IOC)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
	$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3.4.1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการตรวจพิจารณาแล้วไปจัดพิมพ์ และนำไปทดลองใช้ (Tryout) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านแก้ว อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี จำนวน 20 คน แล้วนำผลมาวิเคราะห์

3.4.1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไข และจัดพิมพ์แผนการจัดการเรียนรู้ใหม่เพื่อนำไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

3.4.2 การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Pre-Test และ Post-Test) มีวิธีดำเนินการสร้างและวิธีตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

3.4.2.1 ศึกษาหลักสูตรและแนวคิดการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ

3.4.2.2 วิเคราะห์เนื้อหาและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของบทเรียนตามเนื้อหาวัตถุประสงค์และสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังเพื่อสร้างแบบทดสอบ

3.4.2.3 สร้างแบบทดสอบจำนวน 30 ข้อคะแนนเต็ม 30 คะแนน ให้ครอบคลุมเนื้อหาวัตถุประสงค์และสอดคล้องผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

3.4.2.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และความเหมาะสมด้านเนื้อหา ด้านภาษา และปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ ได้แก่ ความชัดเจนของคำถามและคำตอบที่เป็นตัวเลือก ความสอดคล้องและครอบคลุมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ รวมทั้งความซับซ้อนของประเด็นในตัวเลือกที่เป็นคำตอบ จากนั้นจึงดำเนินการปรับปรุงและแก้ไขตามข้อเสนอแนะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.4.2.5 จากนั้นนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษาจำนวน 3 คน พิจารณา โดยใช้เกณฑ์การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence หรือ IOC) ซึ่งมีเกณฑ์ประเมิน ดังนี้

มีความคิดเห็นว่าสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ กำหนดคะแนนเป็น +1

มีความคิดเห็นว่าไม่แน่ใจกับวัตถุประสงค์ กำหนดคะแนนเป็น 0

มีความคิดเห็นว่าไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ กำหนดคะแนนเป็น -1

3.4.2.6 นำคะแนนผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้สูตรการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตามแนวทางของบุญชม ศรีสะอาด (2560) ซึ่งค่าที่สามารถใช้งานได้ควรอยู่ในช่วง 0.67 – 1.00

3.4.2.7 นำข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านเกณฑ์ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ไปจัดพิมพ์ และนำไปทดลองใช้ (Tryout) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านแก้ว อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี โดยใช้กระบวนการ E-PLC จำนวน 20 คน แล้วจึงนำผลที่ได้มาวิเคราะห์

3.4.2.8 คัดเลือกแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายข้อที่มีค่าความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.27–0.76 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.26–0.87 จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตรของ Lovett (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2553) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.89

3.4.2.9 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฉบับสมบูรณ์มาจัดพิมพ์และนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายในการวิจัย

3.4.3 การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบ 2W3P

การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.4.3.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

3.4.3.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert's Rating Scale) มี 5 ระดับ ซึ่งกำหนดความคิดเห็นดังนี้ พึงพอใจมากที่สุด พึงพอใจมาก พึงพอใจปานกลาง พึงพอใจน้อย และพึงพอใจน้อยที่สุด จำนวน 10 ข้อ

- 5 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด

3.4.3.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น เสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาและให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงข้อคำถามให้มีความเหมาะสม

3.4.3.6 นำแบบสอบถามความพึงพอใจเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมพิจารณาเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ถึงจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับนิยามศัพท์

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับนิยามศัพท์หรือไม่

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับนิยามศัพท์

จากนั้นจึงคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยหาค่าที่ได้อยู่ระหว่าง 0.50–1.00 จึงถือว่าแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ได้

3.4.4.6 นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปทดลองใช้ (Tryout) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายในการศึกษา จำนวน 20 คน และได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86

3.4.4.7 ปรับปรุงและแก้ไขแบบสอบถามความพึงพอใจตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายในการวิจัย

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี จำนวน 28 คน ซึ่งกำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โดยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

3.5.1 ให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ก่อนดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยกระบวนการ E-PLC

จากนั้นนำแบบทดสอบมาทำการตรวจให้คะแนน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิด ไม่ตอบ หรือเลือกมากกว่า 1 ตัวเลือกในข้อเดียวกัน ให้ 0 คะแนน แล้วจึงบันทึกคะแนนเพื่อใช้เป็นคะแนนทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)

3.5.2 ดำเนินการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยกระบวนการ E-PLC โดยใช้แผนการเรียนรู้จำนวน 3 แผน ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 (จำนวน 1 ชั่วโมง) เรื่อง *Let's go shopping*

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 (จำนวน 1 ชั่วโมง) เรื่อง *Asking and Giving Directions*

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 (จำนวน 1 ชั่วโมง) เรื่อง *Country and Nationality*

3.5.3 เมื่อดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบตามเนื้อหาแล้ว ให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอีกครั้ง โดยใช้แบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ ซึ่งเป็นชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน จากนั้นทำการตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์เดิมคือ ข้อละ 1 คะแนนสำหรับคำตอบที่ถูกต้อง ส่วนข้อที่ตอบผิด ไม่ตอบ หรือเลือกมากกว่า 1 ตัวเลือกในข้อเดียวกัน ให้ 0 คะแนน แล้วบันทึกคะแนนเพื่อใช้เป็นคะแนนทดสอบหลังเรียน (Post-test)

3.5.4 ให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทำแบบประเมินเพื่อวัดความพึงพอใจจากการเรียนการสอน วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P แล้วนำคะแนนจากแบบประเมินดังกล่าวมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) พร้อมทั้งกำหนดคะแนนของตัวเลือกแต่ละข้อความตามที่แสดงในตารางที่ 4.5

3.5.5 นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองไปวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อสรุปผลการทดลองให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษาและนำมาอภิปรายผลต่อไป

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยใช้กระบวนการ E-PLC ผู้ศึกษาได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.6.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P โดยใช้สูตรการหาค่า E1/E2

3.6.2 วิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index: E.I.) ของการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสืบเสาะหาความรู้แบบ 2W3P โดยใช้สูตรการหาค่า E.I.

3.6.3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนจากการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติการทดสอบค่าที่ z (Wilcoxon Signed Rank Test)

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลจากการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P ดังนี้

3.7.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่

3.7.1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

$$P = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

3.7.1.2 ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) โดยใช้คำนวณจากสูตรต่อไปนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

3.7.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S) โดยใช้คำนวณจากสูตรต่อไปนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

$$S. D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ $S. D.$ แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน คะแนนของนักเรียนแต่ละคน

Σx^2 แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละคนยกกำลังสอง

Σx แทน ผลบวกของคะแนนในกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด

N แทน จำนวนคนทั้งหมด

3.7.2 สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือ

3.7.2.1 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบ โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Consistency : IOC) ระหว่างจุดประสงค์กับข้อสอบที่ใช้วัดโดยคำนวณจากสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

$$IOC = \frac{\Sigma R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์

ΣR แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3.7.2.2 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตรของเบรนนัน (Brennan) โดยคำนวณจากสูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2}$$

เมื่อ B แทน ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ

N_1 แทน จำนวนคนรอบรู้ (หรือสอบผ่านเกณฑ์)

N_2 แทน จำนวนคนไม่รอบรู้ (หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์)

U แทน จำนวนคนรอบรู้ (หรือสอบผ่านเกณฑ์) ตอบถูก

L แทน จำนวนคนไม่รอบรู้ (หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์) ตอบถูก

3.7.2.3 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ค่าความยากง่ายของข้อสอบ (Difficulty Index) คืออัตราส่วนระหว่างจำนวนคนที่ตอบข้อสอบข้อนั้นถูกกับจำนวนคนที่ตอบข้อนั้นทั้งหมด ถ้าข้อสอบมีคนที่ทำถูกมากข้อสอบข้อนั้นง่าย แต่ถ้าข้อสอบข้อใดคนทำถูกน้อยข้อสอบนั้นยาก โดยคำนวณจากสูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าดัชนีความยากง่าย
	R	แทน	จำนวนนักเรียนที่ทำข้อนั้นถูก
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมดที่ทำข้อสอบข้อนั้น

3.7.2.4 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบทดสอบโดยใช้สูตรของโลเวท (Lovett) โดยคำนวณจากสูตร ดังนี้

$$r_{cc} = 1 - \frac{k \sum x_i - \sum x_i^2}{(k-1) \sum (x_i - c)^2}$$

เมื่อ	r_{cc}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอิงเกณฑ์
	k	แทน	จำนวนข้อสอบของแบบทดสอบทั้งฉบับ
	x_i	แทน	คะแนนสอบของนักเรียนแต่ละคน
	c	แทน	คะแนนจุดตัดการผ่านเกณฑ์
	$\sum x_i$	แทน	ผลรวมของคะแนนนักเรียนทุกคน

3.7.3 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P ด้วยกระบวนการ E-PLC โดยคำนวณจากสูตร ดังนี้

80 ตัวแรก เป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)

80 ตัวหลัง เป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	สื่อประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$\frac{\sum X}{N}$	แทน	ผลรวมของคะแนนที่ได้จากชุดกิจกรรมระหว่างเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด
	A	แทน	คะแนนเต็มของชุดกิจกรรมระหว่างเรียนทุกแผนรวมกัน

$$E_2 = \frac{\frac{\sum F}{N}}{B} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\frac{\sum F}{N}$	แทน	ผลรวมของคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน

3.7.4 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานการศึกษาของวิลค็อกซัน (Wilcoxon-signed rank test)

$$T = \min | \sum Ri^+ , \sum Ri^- |$$

เมื่อ $\sum Ri^+$ และ $\sum Ri^-$ คือ ผลรวมของอันดับของ D_i ที่มีเครื่องหมายบวกและลบตามลำดับ

T คือ ค่าของผลรวมของอันดับที่มีค่าน้อยกว่า (ไม่คิดเครื่องหมาย) ระหว่างอันดับที่มีเครื่องหมายบวกและอันดับที่มีเครื่องหมายลบ

3.8 การศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพ (PAOR)

ผู้ศึกษาดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติการ โดยมีกระบวนการปฏิบัติอย่างเป็นระบบ 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นการวางแผน ขั้นลงมือปฏิบัติ ขั้นสังเกตการณ์ และขั้นสะท้อนผล โดยดำเนินการอย่างต่อเนื่องจนกว่าจะเกิดความพึงพอใจหรือได้ข้อสรุปที่มีประสิทธิภาพ ผู้ศึกษามีส่วนร่วมในการปฏิบัติเพื่อบูรณาการการพัฒนาและปรับปรุงการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3.8.1 ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ (ขั้น Plan)

เริ่มต้นด้วยการสำรวจปัญหาสำคัญที่ต้องการให้มีการแก้ไข ทีม E-PLC วางแผนร่วมกัน โดยสำรวจสภาพปัญหาว่าเป็นอย่างไร และปัญหาที่ต้องการแก้ไขจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงในด้านใดบ้าง ในการวางแผนจะมีการปรึกษาร่วมกันระหว่างผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมด จากนั้นจึงนำปัญหาที่ได้มาทำการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการสอนที่เหมาะสมกับสภาพปัญหาที่พบ

3.8.1.1 วิเคราะห์ปัญหา (ขั้น Plan)

วิเคราะห์สภาพและปัญหาเพื่อหาแนวทางในการกำหนดโครงสร้างของปัญหาอย่างเป็นระบบ ทบทวนปัญหาอย่างรอบด้าน และร่วมกันนำแนวคิดที่ได้จากการวิเคราะห์มาวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค 2W3P เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ผ่านกระบวนการ E-PLC โดยคำนึงว่ากิจกรรมนั้นควรประกอบด้วยอะไรบ้าง ต้องแก้ไขอย่างไร และใครเป็นผู้รับผิดชอบ

3.8.1.2 วิพากษ์แผนการจัดการเรียนรู้ (ขั้น Plan)

การวิพากษ์แผนการจัดการเรียนรู้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาจุดที่ควรปรับปรุงและพัฒนาแผนให้มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยทีม E-PLC เป็นผู้วิพากษ์แผนสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งใช้เทคนิค 2W3P เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ผ่านกระบวนการ E-PLC

3.8.1.3 ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ (ขั้น Plan)

เมื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้เทคนิค 2W3P เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ผ่านกระบวนการ E-PLC แล้ว ผู้ศึกษาจึงดำเนินการแก้ไขและปรับปรุงแผนตามคำแนะนำที่ได้รับ

3.8.2 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้งาน (ขั้น Acting)

เมื่อได้ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้เรียบร้อยแล้ว ผู้ศึกษาดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค 2W3P เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ผ่านกระบวนการ E-PLC เป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 3 แผน รวมเวลา 3 ชั่วโมง

3.8.3 ขั้นสังเกต (ขั้น Observation)

ในขณะดำเนินกิจกรรม ผู้ศึกษาทำการสังเกตและจดบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ทั้งที่คาดหวังและไม่คาดหวัง ตามขั้นตอนที่วางไว้ ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตนี้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการปฏิบัติการ โดยประกอบด้วยข้อมูลจากการเห็น การได้ยิน รวมทั้งการใช้เครื่องมือต่าง ๆ เช่น แบบทดสอบ ที่นำมาใช้ในระหว่างดำเนินการวิจัย

3.8.4 ขั้นสะท้อนผล (ขั้น Reflection)

ขั้นตอนสุดท้ายของวงจรการวิจัยเชิงปฏิบัติการ คือ การประเมินและตรวจสอบกระบวนการปัญหา หรือ อุปสรรคที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติการ โดยผู้วิจัยและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจะร่วมกันอภิปรายและวิเคราะห์ปัญหา เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมต่อไป ซึ่งผลที่ได้จากขั้นตอนนี้จะนำไปสู่การปรับปรุงและวางแผนสำหรับการดำเนินการในรอบถัดไป โดยวงจรทั้ง 4 ขั้นตอนนี้จะมีลักษณะเป็นบันไดเวียน (Spiral) ที่ดำเนินซ้ำอย่างต่อเนื่องจนกว่าจะบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามกระบวนการ E-PLC ในรูปแบบวงจร PAOR จำนวน 3 รอบ และนำข้อมูลจากการทดลองไปวิเคราะห์เพื่อสรุปผลการศึกษาต่อไป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยกระบวนการ E-PLC” ได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

- 4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.2 ลำดับการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลไว้ดังนี้

μ หมายถึง ค่าเฉลี่ยประชากร (Mean)

Σ หมายถึง ผลรวม

σ หมายถึง ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

E1 หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการ

E2 หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

E.I. หมายถึง ค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index)

P value หมายถึง ค่าความน่าจะเป็นที่ใช้ในการบ่งชี้ความสำคัญทางสถิติ

Z หมายถึง ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานด้วยวิธี Wilcoxon signed-rank test

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.2 ลำดับการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยกระบวนการ E-PLC ผู้ศึกษาได้รวบรวมข้อมูล และนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังต่อไปนี้

4.2.1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยกระบวนการ E-PLC

4.2.2 ผลการวิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้โดยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยกระบวนการ E-PLC

4.2.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยกระบวนการ E-PLC

4.2.4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยกระบวนการ E-PLC

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

4.3.1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยกระบวนการ E-PLC มีประสิทธิภาพ 80/80

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้ศึกษาได้ใช้สูตรการหาค่า E1/E2 ซึ่งกำหนดเกณฑ์มาตรฐานไว้ที่ 80/80 โดยการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E1) ได้จากการวัดและประเมินผลคะแนนระหว่างเรียนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัยของแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวนทั้งหมด 3 แผน และประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E2) ได้จากแบบทดสอบหลังเรียนของแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ เมื่อดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบในแต่ละแผน ปรากฏผลดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P

เลขที่	ทดสอบก่อนเรียน (30 คะแนน)	คะแนนระหว่างเรียน			คะแนนระหว่างเรียน (กระบวนการ: E1)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (ผลลัพธ์: E2)
		แผนที่1	แผนที่2	แผนที่3	30	30
		10	10	10		
1	20	8	10	10	28	28
2	20	8	9	10	27	29

		คะแนนระหว่างเรียน			คะแนน ระหว่างเรียน (กระบวนการ: E1)	คะแนน ทดสอบหลัง เรียน (ผลลัพธ์: E2)
เลขที่	ทดสอบ ก่อนเรียน (30 คะแนน)	แผนที่1	แผนที่2	แผนที่3	30	30
3	12	7	8	8	23	23
4	16	8	9	8	25	26
5	15	9	7	10	26	24
6	11	8	9	7	24	25
7	12	7	8	8	23	26
8	12	9	8	9	26	28
9	17	8	8	9	25	29
10	15	9	8	10	27	25
11	13	7	7	8	22	22
12	13	8	8	8	24	29
13	12	7	8	9	24	27
14	16	9	7	8	24	26
15	12	8	9	7	24	23
16	12	8	8	9	25	25
17	17	9	10	10	29	28
18	13	7	8	8	23	25
19	15	7	8	8	23	26
20	17	8	7	8	23	25
21	16	9	8	10	27	27
22	14	8	8	7	23	23
23	18	8	9	10	27	24
24	11	8	8	7	23	24
25	12	9	10	9	28	26
26	11	8	9	10	27	23

		คะแนนระหว่างเรียน			คะแนนระหว่างเรียน (กระบวนการ: E1)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (ผลลัพธ์: E2)
เลขที่	ทดสอบก่อนเรียน (30 คะแนน)	แผนที่1	แผนที่2	แผนที่3	30	30
27	12	8	9	9	26	22
28	15	9	8	8	25	27
Σ	399	226	233	242	701	715
μ	14.25	8.07	8.32	8.64	25.04	25.54
σ	2.61	0.70	0.85	1.04	1.88	2.08
ร้อยละ	47.50	80.71	83.21	86.43	83.45	85.12
ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้			E1 ประสิทธิภาพกระบวนการ		E1	E2
			E2 ประสิทธิภาพผลลัพธ์		83.45	85.12
ประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ (E.I.)			E.I.=	0.7166		

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยกระบวนการ E-PLC มีประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E1) คิดเป็นร้อยละ 83.45 และมีประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E2) คิดเป็นร้อยละ 85.12 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 หรือ E1/E2 เท่ากับ 83.45 /85.12

4.3.2 ผลการวิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้โดยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยกระบวนการ E-PLC

ตารางที่ 4.2 ดัชนีประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้โดยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยกระบวนการ E-PLC

จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	ผลรวมคะแนน		ดัชนีประสิทธิผล (E.I)
		ทดสอบก่อนเรียน	ทดสอบหลังเรียน	
28	30	399	715	0.7166

จากตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผล ซึ่งมีเกณฑ์ที่ยอมรับได้ คือ ค่าดัชนีประสิทธิผลที่มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปและเป็นตัวเลขที่แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียนโดยพิจารณาจากคะแนนสอบก่อนเรียน-หลังเรียน ของการจัดการเรียนรู้โดยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยกระบวนการ E-PLC พบว่า ผลรวมคะแนนทดสอบก่อนเรียน มีค่าเท่ากับ 399 ผลรวมคะแนนทดสอบหลังเรียน มีค่าเท่ากับ 715 ผลการวิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลโดยภาพรวม มีค่าเท่ากับ 0.7166 หมายถึง ผู้เรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในลักษณะที่เพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 71.66 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 0.50

4.2.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยกระบวนการ E-PLC

ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ของการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยกระบวนการ E-PLC

เลขที่	ทดสอบก่อนเรียน (30 คะแนน)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (ผลลัพธ์: E2)
1	20	28
2	20	29
3	12	23
4	16	26

เลขที่	ทดสอบก่อนเรียน (30 คะแนน)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (ผลลัพธ์: E2)
5	15	24
6	11	25
7	12	26
8	12	28
9	17	29
10	15	25
11	13	22
12	13	29
13	12	27
14	16	26
15	12	23
16	12	25
17	17	28
18	13	25
19	15	26
20	17	25
21	16	27
22	14	23
23	18	24
24	11	24
25	12	26
26	11	23
27	12	22
28	15	27
Σ	399	715
μ	14.25	25.54
σ	2.61	2.08
ร้อยละ	47.50	85.12

จากตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ของการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยกระบวนการ E-PLC พบว่า มีคะแนนสูงขึ้นโดยคะแนนทดสอบก่อนเรียนในภาพรวมมีคะแนนเท่ากับ 399 คะแนน ($\mu = 14.25$, $\sigma = 2.61$) ส่วนคะแนนทดสอบหลังเรียนในภาพรวมมี 715 คะแนนเท่ากับ ($\mu = 25.54$, $\sigma = 2.08$) และเมื่อนำคะแนนไปทดสอบสมมติฐานในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยการทดสอบค่า Wilcoxon Signed Ranks ผลปรากฏดังนี้

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติ และระดับนัยสำคัญทางสถิติของการทดสอบเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน

ตัวแปรที่ทดสอบ	ผลการเปรียบเทียบ	n	Sum of Rank	Mean Ranks	Z	P
หลังเรียน ก่อนเรียน	Positive (คะแนนเพิ่มขึ้น)	28	406.00	14.50	2.3792	0.00867
	Negative (คะแนนลดลง)	0	0.00			
	Ties (คะแนนเท่ากัน)	0	0	0		
	Total	28				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบอันดับของคะแนนหลังเรียนกับก่อนเรียน พบว่ามีคะแนนสูงขึ้น 28 ค่า ค่าเฉลี่ยของอันดับเท่ากับ 14.50 ผลรวมอันดับเท่ากับ 406.00 ค่าทดสอบ Z เท่ากับ 2.3792 เมื่อพิจารณาระดับนัยสำคัญทางสถิติของการทดสอบเปรียบเทียบคะแนนสอบหลังเรียนกับก่อนเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยกระบวนการ E-PLC พบว่าคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2.4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยกระบวนการ E-PLC

4.2.4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยกระบวนการ E-PLC

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยกระบวนการ E-PLC

ความพึงพอใจ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
1.ข้าพเจ้าชอบเทคนิคในการจำคำศัพท์และบทสนทนาภาษาอังกฤษที่ทำให้จำได้ง่าย	4.63	0.59	มากที่สุด
2. ข้าพเจ้าชอบที่ได้เล่นเกมคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	4.43	0.81	มาก
3. ข้าพเจ้าชื่นชอบที่ครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง และได้ฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	4.55	0.71	มากที่สุด
4. ข้าพเจ้าประทับใจที่สามารถค้นพบองค์ความรู้ด้วยตนเอง ทำให้จำเนื้อหานั้น ๆ ได้ดีขึ้น	4.75	0.49	มากที่สุด
5. ข้าพเจ้าชื่นชอบที่กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเนื้อหา	4.58	0.78	มากที่สุด
รวม	4.59	0.68	มากที่สุด
ด้านสื่อการเรียนรู้			
6. ข้าพเจ้าชอบที่สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหา	4.63	0.63	มากที่สุด
7. ข้าพเจ้าพอใจที่ใบงานมีความเหมาะสม ชัดเจน เข้าใจง่าย	4.63	0.59	มากที่สุด
8. ข้าพเจ้าชื่นชอบสื่อการสอนทันสมัย เข้าใจง่าย และเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	4.60	0.67	มากที่สุด
รวม	4.62	0.63	มากที่สุด

ความพึงพอใจ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้			
9. ข้าพเจ้าชอบที่บรรยากาศในการเรียนภาษาอังกฤษมีความสนุกสนานน่าเรียน	4.75	0.54	มากที่สุด
10. ข้าพเจ้ามีอิสระในการเรียนรู้	4.68	0.62	มากที่สุด
11. ข้าพเจ้าชอบที่มีแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นกับครูและเพื่อนร่วมชั้น	4.75	0.59	มากที่สุด
12. ส่งเสริมให้ข้าพเจ้ามีทักษะการคิดวิเคราะห์และมีเหตุผล	4.70	0.61	มากที่สุด
รวม	4.72	0.59	มากที่สุด
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้			
13. ข้าพเจ้าสามารถทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมชั้นได้	4.83	0.38	มากที่สุด
14. ข้าพเจ้ามีความมั่นใจในการพูดหรือแสดงความคิดเห็นโดยใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.53	0.75	มากที่สุด
15. ข้าพเจ้าประทับใจที่สามารถนำหลักการ และเชื่อมโยงความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	4.68	0.47	มากที่สุด
รวม	4.68	0.54	มากที่สุด
รวมทุกด้าน	4.65	0.62	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ความพึงพอใจโดยรวมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 4.65 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. เท่ากับ 0.62 เมื่อพิจารณารายด้านเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบ 2W3P พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อด้านบรรยากาศในการเรียนรู้โดยรวมในระดับมากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 4.72 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. เท่ากับ 0.59 รองลงมา คือ ด้านด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ ด้านสื่อการเรียนรู้ ด้านการจัด

กิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 4.68 คะแนน 4.62 คะแนน และ 4.59 คะแนนตามลำดับ มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. เท่ากับ 0.54, 0.63 และ 0.68 ตามลำดับ

4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

4.4.1 สรุปผลเชิงคุณภาพ

การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยกระบวนการ E-PLC จำนวน 3 วงรอบ ดังนี้

4.4.1.1 ขั้นตอน P: การวางแผน (Plan)

1) วิเคราะห์ปัญหา

ปัจจุบันการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของในรายวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยทั่วไปจัดในรูปแบบเน้นการบรรยายเป็นหลัก มีวิธีการสอน และเทคนิคการสอนที่ยังไม่หลากหลาย เพราะเนื้อหายากและมีความซับซ้อน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครูไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมเท่าที่ควร การจัดการเรียนรู้ในลักษณะนี้ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย และขาดทักษะการนำความรู้ไปใช้ ซึ่งเหล่านี้อาจเป็นปัจจัยที่ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่ตั้งไว้ ครูผู้สอนจึงเล็งเห็นปัญหาที่จะพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้น เป็นไปตามมาตรฐานที่ตั้งไว้ ตลอดจนให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน ไม่เบื่อหน่ายในการเรียน กระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น และรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย อันจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น เห็นคุณค่า มีเจตคติที่ดีต่อรายวิชาภาษาอังกฤษ และใช้เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการพัฒนาการสอนให้มีประสิทธิภาพ เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามจุดประสงค์ของหลักสูตร และเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนกลุ่มสาระอื่น ๆ ต่อไป

2) วิพากษ์แผนการจัดการเรียนรู้

สรุปผลการวิพากษ์ ครูต้องดำเนินการเตรียมการเพื่อใช้นวัตกรรมและสื่อการสอนที่สอดคล้องกับพัฒนาการตามช่วงวัยของผู้เรียน สอดคล้องเชื่อมโยงกับประเด็นปัญหา รวมถึงการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนที่เหมาะสม จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่กระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน ให้ผู้เรียนและครูมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน เพื่อให้นักเรียนมีความสุขในการเรียน การวิเคราะห์ผู้เรียน และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน ควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก กระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน เทคนิคการสอนในการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบสาธิต เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้มีคุณภาพและความน่าเชื่อถือ และให้ครูผู้สอนแก้ไขปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีและนำไปสู่การปฏิบัติการเปิดชั้นเรียน

4.4.1.2 ขั้นตอน A: การปฏิบัติ (Act)

1) เปิดชั้นเรียน

การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครูผู้สอนได้มีการแสดงออกในการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง มีการเตรียมการสอน ทั้งด้านสื่อการสอน แผนการจัดการเรียนรู้ และการจัดเตรียมบรรยากาศของชั้นเรียน มีการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน มีการแสดงออกในการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ ด้วยการปฏิบัติต่อนักเรียนด้วยความเมตตา เอาใจใส่ผู้เรียนด้วยความเสมอภาค เข้าใจพฤติกรรมและพัฒนาการตามช่วงวัยของนักเรียน บริการวิชาการด้วยความรัก ความเมตตา เอาใจใส่ ช่วยเหลือและส่งเสริมให้กำลังใจแก่ผู้เรียน การเปิดชั้นเรียนและดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการที่ก้าวหน้าขึ้นและบรรลุผลตามเป้าหมาย กล่าวคือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับเกมประกอบการสอนได้เหมาะสมกับวัย เวลา และพัฒนาการของผู้เรียน ตลอดจนวัตถุประสงค์ มีสื่อนวัตกรรมที่เหมาะสม ใช้ได้จริง ต้องปรับให้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อกระตุ้นและสร้างความแปลกใหม่ให้กับผู้เรียน พัฒนากิจกรรมที่ให้ความรู้พร้อมกับความสนุก เพื่อเพิ่มความสนใจ ตื่นเต้น เร้าใจ ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมชั้นเรียนมากที่สุด และสร้างสถานการณ์ปัญหาให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการแก้ปัญหา หรือปรึกษาหารือกันกับเพื่อนในชั้นเรียน และครูผู้สอนคอยให้คำแนะนำและมีการเสริมแรงให้กับผู้เรียน

4.4.1.3 ขั้นตอน O: การสังเกตการณ์ (Observation)

1) การสังเกตการณ์ในชั้นเรียน

ผู้ศึกษาได้สังเกตการณ์และรวบรวมผลการปฏิบัติการในขั้นตอน A การปฏิบัติ ซึ่งเป็นการเปิดชั้นเรียน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสังเกตพฤติกรรม ร่วมกับการทดสอบก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้สร้างขึ้นจำนวน 3 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 3 ชั่วโมง โดยเน้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่บูรณาการเทคนิคการสอน ได้แก่ การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P โดยเน้นเรื่องการมองปัญหาของผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อกระตุ้นและสร้างความแปลกใหม่ให้กับผู้เรียน พัฒนากิจกรรมที่ให้ความรู้พร้อมกับความสนุกเพื่อเพิ่มความสนใจ ตื่นเต้น เร้าใจ ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมชั้นเรียนมากที่สุด และสร้างสถานการณ์ปัญหาให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการแก้ปัญหา รวมไปถึงการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย นำสื่อเข้ามาพัฒนาผู้เรียนรวมด้วย

4.4.1.4 ขั้นตอน R: การสะท้อนผล (Reflection)

1) ประชุมสะท้อนคิดหลังเปิดชั้นเรียน

ผู้ศึกษาได้สรุปการดำเนินงาน 3 วงรอบ ดังนี้

1.1) สรุปผลการดำเนินงานทั้ง 3 วงรอบของสมาชิก E-PLC

1.1.1) ครูผู้สอน:

ครูมีการบูรณาการความรู้ด้านต่าง ๆ สอดแทรกตัวอย่างที่ใกล้ตัวผู้เรียน และวิธีคิดในด้านต่าง ๆ ที่นักเรียนควรได้รับการพัฒนา ครูมีการปรับใช้เกมสอนคำศัพท์จาก Wordwall ซึ่งเป็นเทคโนโลยีทางการศึกษาเข้ามาใช้ ที่จากเดิมใช้ประเมินผลท้ายชั่วโมงเรียน เปลี่ยนมาช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนระหว่างกิจกรรมการเรียนรู้ และเพิ่มการเสริมแรงในการเรียนให้ผู้เรียนเกิดแรงผลักดันและความตั้งใจในการเรียน

1.1.2) ครูพี่เลี้ยง:

เนื้อหาตรงวัตถุประสงค์และสื่อที่ใช้ชัดเจน ขยายความรู้ได้ดี ตอบวัตถุประสงค์ได้ ครูมีการเสริมแรงจิตใจ เช่น อาจมีของรางวัลให้กับนักเรียนที่ทำเสร็จเร็ว เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนอยากทำกิจกรรม ครูผู้สอนมีการกระตุ้นนักเรียน เดินดูนักเรียนให้ทั่วถึง และสื่อการสอนควรมีความหลากหลายมากขึ้นไปรวมทั้งสื่อที่สร้างความสนใจให้นักเรียนได้มาก

1.1.3) ศึกษาพิเศษ:

ครูมีการนำเกมซึ่งเป็นเกมเทคโนโลยีทางการศึกษามาช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน จากเดิมจัดให้มีเกมแค่ตอนท้ายชั่วโมง ปรับมาเป็นให้เล่นเกมเพื่อทบทวนความรู้เดิม ซึ่งเป็นการดึงดูดความสนใจให้เรียนสนใจในการเรียนรู้ได้ดี และมีการเสริมแรงจากการกล่าวชม ชวนให้ปรบมือให้กำลังใจตนเองและเพื่อน และมีของรางวัล สร้างขวัญและกำลังใจในการเรียน ผลักดันให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ระหว่างเรียน

1.1.4) ครูผู้สร้างแรงบันดาลใจ:

เห็นด้วยกับแผนการจัดการเรียนรู้ในครั้งนี้ อยากให้ครูผู้สอนเสริมสร้างพลังใจให้แก่ผู้เรียน การจัดการเรียนการสอนในครั้งนี้นักเรียนมีส่วนร่วมมากขึ้น มีการใช้สื่อการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย ช่วยกระตุ้นความสนใจ เมื่อนักเรียนเห็นใบกิจกรรมนักเรียนสามารถตอบคำถามและอธิบายได้ ถือว่าบรรลุจุดประสงค์ ในครั้งนี้อาจจะเป็นรูปภาพเพื่อให้นักเรียนได้เข้าใจง่ายขึ้น

1.1.5) อาจารย์:

เนื้อหาแต่ละแผนมีการบูรณาการให้เข้ากับการใช้ชีวิตประจำวันของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ และนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ การใช้สื่อเทคโนโลยีมาประกอบการสอนให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการใช้เทคโนโลยี ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการปรับเพิ่มเรื่องการใช้สื่อเกมเทคโนโลยีเข้ามามีความสนใจของผู้เรียนในการทบทวนความรู้เดิม ซึ่งสอดคล้องเนื้อหาเดิมเพื่อทบทวนความรู้ระหว่างเล่นเกม

1.1.6) ครูเพื่อนร่วมเรียนรู้:

การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P เป็นการจัดการกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม นักเรียนกล้าแสดงออกที่จะตอบคำถามและแสดงความคิดเห็น นักเรียนแก้ปัญหาได้ และการยกตัวอย่างให้กระชับมากยิ่งขึ้น

1.1.7) ผู้อำนวยการ:

แผนการสอนดีขึ้น และสามารถเพิ่มเติมในส่วนของจรรยาบรรณครู เห็นถึงพัฒนาการการสอนของครูผู้สอน และนักเรียนสามารถตอบคำถาม แสดงแนวคิดของตนเองได้ ถือว่าบรรลุจุดประสงค์ สามารถทำตามคำแนะนำจาก คณะทีม E-PLC ได้เป็นอย่างดี

1.2) แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ทั้งสามแผนมีความสอดคล้องกันดี ครูผู้สอนมีการวิเคราะห์หลักสูตร มาตรฐาน และ ตัวชี้วัดเป็นไปตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 แผนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมกับพัฒนาการ ตามช่วงวัยของผู้เรียน มีการกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความกระตือรือร้นตลอดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.2.1) แนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice)

พบว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P มีการจัดทำและจัดหาสื่อ รวมถึงเกมซึ่งเป็นเทคโนโลยีทางการศึกษา มาช่วยดึงดูดความสนใจของผู้เรียนระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยให้ความสำคัญด้านการยกตัวอย่าง จากสถานการณ์ที่ผู้เรียนเข้าถึงง่าย สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

1.2.2) ผลที่เกิดแก่ผู้เรียน

ผู้เรียนมีทักษะในการคิดวิเคราะห์และแก้ไขปัญหา สามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนเรื่องการใช้งาน เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในการทำงานเป็นทีม ช่วยเหลือผู้อื่น และรู้จักการทำงานร่วมกัน มีจิตสาธารณะ และมีทักษะในการสื่อสารผ่านกิจกรรมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในชั้นเรียน และการออกมานำเสนอผลงาน

1.2.3) ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสำเร็จ

ความอนุเคราะห์จากสมาชิกทีม E-PLC ทุกท่านมีส่วนร่วมในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ ได้รับ คำแนะนำด้านความรู้และประสบการณ์จากผู้เชี่ยวชาญหลายท่าน และแผนการจัดการเรียนรู้ได้รับการวิพากษ์ทำให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น

1.2.4) ผลที่เกิดกับครูผู้สอนจากการดำเนินกิจกรรม E-PLC

ครูผู้สอนได้เรียนรู้วิธีการรับมือกับนักเรียนที่มีความแตกต่างทางพฤติกรรม วิธีการจัดการชั้นเรียนที่ดี วิธีการใช้ เทคนิคการสอน รวมถึงการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้ได้จริง อีกทั้งได้เรียนรู้ ตระหนัก และเพิ่มพูนจรรยาบรรณทางวิชาชีพทั้ง 5 ด้าน

1.2.5) การนำข้อคิดเห็นและประสบการณ์ในการดำเนินงาน E-PLC ไปพัฒนาตนเอง

ครูผู้สอนต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง ด้วยการมีระเบียบวินัยในตนเอง การพัฒนาทางวิชาการ การพัฒนาบุคลิกภาพ และเทคโนโลยีสารสนเทศ ควรมีการใช้การเสริมแรงทางลบในการจัดการชั้นเรียน หากมีนักเรียนที่แสดงพฤติกรรมทางลบและส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอน การควบคุมชั้นเรียน

ควรเหมาะสมกับบริบทของผู้เรียนและแผนการสอน ครูผู้สอนต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ ด้วยความรัก ความเมตตา เอาใจใส่ ช่วยเหลือ และส่งเสริมให้กำลังใจแก่ผู้เรียน ครูควรสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ด้วยวิธีที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ให้ครูและผู้เรียนมีโอกาสดูแลร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ปัญหาที่นักเรียนพบในการเรียน รวมถึงแนวทางการแก้ไขปัญหาที่นักเรียนค้นพบ เพื่อนำไปปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ต่อไป

จากผลการดำเนินการตามวงจร PAOR และการสะท้อนผลการดำเนินงาน E-PLC in Action ทั้งสามวงจรรอบ ผู้ศึกษาได้สรุปผลการดำเนินงานร่วมกับสมาชิก E-PLC ทั้งหมด 7 ท่าน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน ครูพี่เลี้ยง ครูผู้สร้างแรงบันดาลใจ ศึกษานิเทศก์ อาจารย์นิเทศก์ ครูผู้สอน (ผู้ศึกษา) และครูเพื่อนร่วมเรียนรู้ สามารถสรุปผลเชิงคุณภาพได้ดังนี้

การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยกระบวนการ E-PLC พบว่า แผนการสอนมีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด มีความยืดหยุ่น มีการปรับแผนการสอนให้เข้ากับบริบทของผู้เรียน แผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นสอดคล้องกับพัฒนาการตามช่วงวัยของผู้เรียน บทเรียนที่เลือกใช้มีความเหมาะสมกับนักเรียน ครูและนักเรียนมีโอกาสดูแลร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีปฏิสัมพันธ์กันมากขึ้น

ครูมีการเตรียมสื่อการสอนที่หลากหลายและน่าสนใจ ควบคุมชั้นเรียน และสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ให้เป็นไปในแนวทางที่ดี เพื่อให้นักเรียนมีความสุขในการเรียน มีการวิเคราะห์ผู้เรียนและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน รวมถึงมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน มีกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ลงมือหาวิธีแก้ปัญหาด้วยตนเองจากสถานการณ์ที่ครูสร้างขึ้น ซึ่งจะให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย ทำให้ผู้เรียนออกมาเสนอแนวคิด เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าคิด กล้าแสดงออก และส่งเสริมความมั่นใจในตนเอง

ความเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเกิดขึ้นได้ด้วยความร่วมมือของสมาชิกในทีม E-PLC ที่ทำให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P มีคุณภาพและความน่าเชื่อถือ สามารถนำไปใช้ได้จริง และผลการเรียนรู้ที่เกิดจากแผนดังกล่าวทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาทางด้านทักษะการคิดวิเคราะห์ นอกจากนี้ นักเรียนยังมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ มีความกระตือรือร้นในการเรียนเพิ่มขึ้น และตัวผู้เรียนเองเป็นผู้ที่ลงมือฝึก ลองผิด ลองถูกด้วยตนเอง มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ทำให้บรรยากาศในการเรียนสนุกสนาน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วย กระบวนการ E-PLC ผู้วิจัยสามารถสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะได้ดังนี้

- 5.1 สรุปผลการศึกษา
- 5.2 อภิปรายผลการศึกษา
- 5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยกระบวนการ E-PLC สามารถสรุปผลการศึกษาได้ตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยกระบวนการ E-PLC พบว่าผลจากแบบทดสอบระหว่างเรียนและหลังเรียน มีค่าร้อยละ 83.45/85.12 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 80/80

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยกระบวนการ E-PLC พบว่าดัชนีประสิทธิผลมีค่าเท่ากับ 0.7166 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 0.50 แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยพิจารณาจากคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

5.1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P พบว่า คะแนนก่อนเรียนในภาพรวมมีคะแนนเท่ากับ 399 คะแนน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\mu = 14.25$, $\sigma = 2.61$) และคะแนนหลังเรียนในภาพรวมมี 715 คะแนน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\mu = 25.54$, $\sigma = 2.08$) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 11.29 คะแนน หรือคิดเป็นร้อยละ 79.30% และคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.1.4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยกระบวนการ E-PLC พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 4.65 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. เท่ากับ 0.62 เมื่อพิจารณารายด้านเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบ 2W3P พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อด้านบรรยากาศในการเรียนรู้โดยรวมในระดับมากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 4.72 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. เท่ากับ 0.59 รองลงมา คือ ด้านด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ ด้านสื่อการเรียนรู้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งโดยรวมรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 4.68 คะแนน 4.62 คะแนน และ 4.59 คะแนนตามลำดับ มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. เท่ากับ 0.54 0.63 และ 0.68 ตามลำดับ

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยกระบวนการ E-PLC สามารถอภิปรายผลการศึกษาได้ ดังนี้

5.2.1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.45/85.12 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 แสดงให้เห็นว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะกระบวนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ได้ดำเนินการอย่างเป็นระบบ มีการศึกษาทฤษฎี แนวคิดที่เกี่ยวข้อง และได้รับข้อเสนอแนะแนวทางจากอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญทำให้แผนที่จัดทำขึ้นมีความถูกต้องเหมาะสม และสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพจากการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค 2W3P พบว่า รูปแบบดังกล่าวช่วยให้นักเรียนได้รับความรู้เกี่ยวกับการสื่อสารภาษาอังกฤษ และในกระบวนการเรียนรู้แบบ 2W3P นักเรียนมีโอกาสฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในสถานการณ์จำลอง โดยสามารถเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมกับประสบการณ์เรียนรู้ใหม่อย่างเป็นลำดับขั้นตอน ในขณะที่ผู้วิจัยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P บูรณาการร่วมกับสื่อการเรียนรู้หลากหลายรูปแบบ เช่น เกม Wordwall และบัตรคำศัพท์ เพื่อกระตุ้นความสนใจ ความกระตือรือร้น และสร้างแรงจูงใจในการทำกิจกรรมในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สลัณขุ กอบพิมาย และคณะ (2562) ที่พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ที่น่าสนใจ มีลำดับขั้นตอนที่เข้าใจง่าย ช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสาร ความรู้และความจำของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนยังชี้ให้เห็นว่า เมื่อมีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นย้ำและอธิบายจุดที่นักเรียนมักสับสนอย่างเป็นลำดับขั้นตอน นักเรียนก็จะสามารถเรียนรู้ได้ดีขึ้น และเกิดความผิดพลาดน้อยลง

5.2.2 ผลการวิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยกระบวนการ E-PLC ผลการวิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ซึ่งมีเกณฑ์ที่ยอมรับได้คือ ค่าดัชนีประสิทธิผลตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป โดยค่าดัชนีดังกล่าวเป็นตัวเลขที่แสดงถึงความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียน ซึ่งพิจารณาจากคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Let's go shopping มีดัชนีประสิทธิผลน้อยที่สุด คือ 0.72 คิดเป็นร้อยละ 80.71 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Asking and Giving for Directions มีดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.86 คิดเป็นร้อยละ 83.21 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Country and Nationality มีดัชนีประสิทธิผลมากที่สุด คือ 1.06 คิดเป็นร้อยละ 86.43 โดยภาพรวม ดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ทั้งหมดมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 0.7166 หรือคิดเป็นร้อยละ 84.29 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 0.50 แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ญัฐพร พรหมวัง (2562) ที่พบว่า เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P ช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

5.2.3 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยกระบวนการ E-PLC จากการวิเคราะห์คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค 2W3P พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนเท่ากับ ($\mu = 14.25$, $\sigma = 2.61$) และมีค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนเท่ากับ ($\mu = 25.54$, $\sigma = 2.08$) เมื่อนำคะแนนไปทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ Wilcoxon Signed Rank Test พบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 ผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P เป็นวิธีที่ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และกระบวนการคิดระดับสูงสามารถบูรณาการเนื้อหากับการคิดอย่างมีระบบ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สร้างประสบการณ์การเรียนรู้แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เข้าใจบทเรียนได้ลึกซึ้ง และพัฒนาทักษะการคิด ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ สุมิตรรา อังวัฒนกุล (2540) ที่อ้างถึงในงานของ ชารีปะ รักดี (2563) และ วาริณี ไกรศรี และคณะ (2563) ซึ่งระบุว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ช่วยให้นักเรียนสร้างความรู้จากประสบการณ์ของตนเอง ผ่านการฝึกฝน จำลองสถานการณ์และสรุปความเข้าใจด้วยตนเอง ทำให้เกิดการจดจำระยะยาวจากความเข้าใจแทนการท่องจำ นอกจากนี้ เทคนิค 2W3P ยังส่งเสริมกระบวนการคิดของผู้เรียน โดยครูสามารถใช้คำถามที่กระตุ้นการคิดวิเคราะห์ การสังเกต และการอธิบายเหตุผล ซึ่งส่งผลให้นักเรียนสามารถบูรณาการความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง กล้าแสดงออกมีความเป็นผู้นำ และสามารถแก้ปัญหาได้ครูผู้สอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนตั้งคำถามและเห็นคุณค่าของคำถามของนักเรียนจะช่วยให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจ มีความคิดสร้างสรรค์ และสามารถประยุกต์ความรู้ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ ๆ ได้ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัทธชา กริรัมย์ (2565) ซึ่งได้พัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ Task-Based Learning ร่วมกับ 2W3P

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่ากิจกรรมดังกล่าวมีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.85/87.37 ซึ่งผ่านเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ และผลการพัฒนาทักษะการฟัง-พูด ก่อนและหลังเรียน วิชาภาษาอังกฤษ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2.4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยกระบวนการ E-PLC พบว่า ความพึงพอใจโดยรวมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 4.65 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. เท่ากับ 0.62 เมื่อพิจารณารายด้านเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบ 2W3P พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อด้านบรรยากาศในการเรียนรู้โดยรวมในระดับมากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 4.72 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. เท่ากับ 0.59 รองลงมา คือ ด้านด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ ด้านสื่อการเรียนรู้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 4.68 คะแนน 4.62 คะแนน และ 4.59 คะแนนตามลำดับ มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. เท่ากับ 0.54, 0.63 และ 0.68 ตามลำดับ ผลการวิเคราะห์นี้สอดคล้องกับ มนรดา อ่อนจันทิก (2559) ที่ศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P โดยรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.62) เช่นเดียวกับ ภูซังค์ มัชฌิโม (2559, หน้า 89) ที่ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสะกดคำประกอบกับการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการสะกดคำร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P โดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.40)

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา

5.3.1.1 ควรเพิ่มจำนวนหรือเปลี่ยนกลุ่มเป้าหมาย โดยอาจขยายกลุ่มเป้าหมายให้มีจำนวนมากขึ้น หรือเปลี่ยนระดับชั้นของกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้เห็นความแตกต่างและประสิทธิภาพของเครื่องมือได้อย่างชัดเจน

5.3.1.2 ก่อนดำเนินการวิจัย ควรมีการปฐมนิเทศนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้เข้าใจรูปแบบการจัดการเรียนรู้ และเนื้อหาที่ใช้ศึกษาอย่างชัดเจน

5.3.1.3 เมื่อจบเนื้อหาในแต่ละเรื่อง ควรให้ผู้เรียนเปลี่ยนหน้าที่หรือหมุนเวียนกลุ่ม เพื่อส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ที่ตระหว่างผู้เรียนในห้องเรียน และลดความเบื่อหน่ายจากกิจกรรมที่ซ้ำซาก

5.3.1.4 ในการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P ผู้สอนควรเลือกเนื้อหาสาระที่ใกล้ตัวผู้เรียน เพื่อสร้างความสนใจและความกระตือรือร้น ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเห็นภาพสถานการณ์และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับตนเองได้อย่างชัดเจน เป็นแรงกระตุ้นให้เกิดข้อสงสัย คำถาม และการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง อีกทั้งยังส่งผลให้ผู้เรียนให้ความร่วมมือกับกิจกรรมในชั้นเรียนอย่างเต็มที่

5.3.1.5 ผู้สอนควรเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ที่ทันสมัย หลากหลาย และเหมาะสมกับเนื้อหา เพื่อกระตุ้นความสนใจของนักเรียนและช่วยสร้างบรรยากาศที่ดีในห้องเรียน

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

5.3.2.1 จากผลการศึกษา พบว่าผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระเพิ่มขึ้น และมีพัฒนาการทางการเรียนที่ดีขึ้น ดังนั้น ครูผู้สอนควรนำรูปแบบการเรียนรู้ที่ได้จากงานวิจัยนี้ไปประยุกต์ใช้และพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องให้ทันสมัย เพื่อส่งเสริมการพัฒนาทางการศึกษา

5.3.2.2 ครูควรเตรียมความพร้อมในด้านเนื้อหา และการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสม เพื่อกระตุ้นความสนใจและความสนุกในการเรียนของนักเรียน

5.3.2.3 ควรสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการลงมือปฏิบัติ และส่งเสริมให้เกิดแรงจูงใจที่ทำให้นักเรียนภาคภูมิใจในตนเอง รวมถึงรู้สึกถึงความเท่าเทียมกันระหว่างสมาชิกในกลุ่ม

5.3.3 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

5.3.3.1 ควรนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาความสามารถในการคิดระดับสูงด้านอื่น เช่น ทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์ เป็นต้น

5.3.3.2 ควรผลานการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P เข้ากับรูปแบบการเรียนรู้อื่น เช่น การจัดกิจกรรมนอกสถานที่ เพื่อพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีม หรือการใช้ร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ ผังกราฟิก เป็นต้น

บรรณานุกรม

กัลย์ชลากรณ์ มหาพัฒน์ไทย. (2548). ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ที่มีต่อความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนธนบุรีเทพสิทธิ์ เขตธนบุรี. ปรินิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กรุงเทพฯ :

คุรุสภาลาดพร้าว.

กรมวิชาการ. (2544). คู่มือพัฒนาสู่การเรียนรู้. กรุงเทพฯ : คุรุสภาลาดพร้าว.

กุลิสรา จิตรชญาวนิช. (2562). การจัดการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กรมวิชาการ กองวิจัยทางการศึกษา. (2542). คู่มือครู แนวการจัดทำแผนการสอนพัฒนาศักยภาพโครงการ

ทดลองพัฒนาศักยภาพของเด็กไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.

ณัฐพร พรหมวัง. (2562). การพัฒนาชุดการสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้ Activity Based Learning

ร่วมกับ 2W3P และทฤษฎีวางเงื่อนไขการกระทำที่ส่งต่อความสามารถในการฟัง-พูด เจตคติ และความมั่นใจในตนเองสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร). มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

ทิตนา แคมมณี. (2559). รูปแบบการเรียนการสอน : ทางเลือกที่หลากหลาย. (พิมพ์ครั้งที่ 7).

สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทองใบ ทองภูบาล. (2553). การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ. ปรินิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

บุญชม ศรีสะอาด.(2560). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 10 ฉบับปรับปรุงใหม่). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

พัชชา กรรัมย์. (2565). การพัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้

Task-Based Learning ร่วมกับ 2W3P สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วารสารวิชาการครุศาสตร์ สอนสนันทา, 6(1), 11-21.

มนรดา อัจฉนทิก. (2559). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 2W3P เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. สืบค้นจาก https://www.kroobannok.com/createpdf_abstract.php?b_id=163383

สถาบันภาษาอังกฤษสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). คู่มือการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาที่เป็นสากล The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ระดับชั้นมัธยมศึกษา. สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

ชาร์ปียะ รักดี. (2563). การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบ 2W3P โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมชุด A little Guide เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. *Journal of Educational Technology and Communications Faculty of Education Mahasarakham University (JETC)*, 2(5).

สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วงศ์เดือน รุ่งไพศาล. (2555). คู่มือการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ครุมีอาชีพ. กรุงเทพฯ :ธารอักษร.

วาริณี ไกรศรี, เจริญวิชัย สมพงษ์ธรรม, และอมรทิพย์ เจริญผล. (2563). การศึกษาผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง Number โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 2. ใน การประชุม วิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ราชธานีวิชาการ ครั้งที่ 5 “การวิจัยเพื่อการเปลี่ยนแปลง (Research to Make A CHANGE)” (หน้า 506–519). มหาวิทยาลัยราชธานี.

Canale, M., & Swain, M. (1980). Theoretical bases of Communicative approaches to Second Language Teaching and Testing. *Applied linguistics*, 1(1), 1-47.

Harmer, J. (2014). *The practice of English Language Teaching*. New York: Longman.

Kemmis, S. & McTaggart, R. (1988). The Concept of Action Research. *The learning organization*, 9(3), 125-131.

Laksanasut, S., & Seubsang, P. (2021). Effects of gamified learning intervention on Thai students' motivation for learning English. In *Book Chapters of the 1st Jakarta International Conference on Social Sciences and Humanities*.

- Muchimo, P. (2016). **Using spelling Technique Together with the 2W3P Learning Organization for Developing Student's English Skill at the 5th Grade Level.** Master Degree of Education , Rajabhat Maha Sarakham University.
- Robinson, P. (1997). **Generalizability and Automaticity of Second Language Learning under Implicit, Incidental, Enhanced, and Instructed Condition.** *Studies in-Second- Language-Acquisition*.19(2) : 223-247.
- Ur, P. (1988). ***Grammar practice activities: A practical guide for teachers.*** Cambridge University Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
ชื่อและตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. ดร.ประสงค์ ต่อโชติ	อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
2. อาจารย์ธนฤกษ์ ชนะวงศ์	อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
3. ดร.จิตโสภิน เคนจันทิก	อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒน์ เพชรศรี	ตำแหน่ง คณบดีคณะครุศาสตร์ รักษาการแทนผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
5. นางสาวมิถุณา โพธิ์ทอง	หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปรอยฝน ทวีชัย	อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. แผนการจัดการเรียนรู้
2. แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ วิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน

แผนการจัดการเรียนรู้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Going shopping

ระยะเวลา 6 ชั่วโมง

เรื่อง Let's go shopping

ระยะเวลา 1 ชั่วโมง

รหัสวิชา 16101

รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ภาคเรียนที่ 1/2567

ครูผู้สอน นางสาวระวิสุตา บุญครอง

1. สาระสำคัญ

การซื้อขายเป็นทักษะพื้นฐานของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ดังนั้นนักเรียนควรได้รับการฝึกฝนทักษะพื้นฐานในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การแลกเปลี่ยนข้อมูล การแสดงความต้องการ/ความคิดเห็นด้วยถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างเหมาะสม รวบรวมและนำเสนอคำศัพท์ด้วยการพูด/การเขียน เพื่อให้นักเรียนสามารถนำความรู้และทักษะที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ เกิดเจตคติที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อไป

2. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดระหว่างทาง

มาตรฐาน ต 1.2 ป.6/3 พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ

ตัวชี้วัดปลายทาง

มาตรฐาน ต 1.2 ป.6/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำ ประโยคต่างๆ และสนทนาได้อย่างถูกต้อง (K)
2. นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับร้านค้าและราคาสินค้าที่จำหน่ายได้ถูกต้อง (K)
3. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง (P)
4. นักเรียนมีระเบียบวินัยและมุ่งมั่นในการทำงาน (A)
5. นักเรียนสามารถทำงานร่วมกันกับผู้อื่นได้ (A)

4. สาระการเรียนรู้

1. **Vocabulary:** a pizza, a cake, a bracelet, a model figure, a video camera, a video game, a box of chocolates, a pair of jeans, a pair of sneakers, earrings, toys เป็นต้น

2. **Structure:** How much is it? Singular and Plural nouns

3. **Skills:** Reading, Speaking

5. สมรรถนะของผู้เรียน

4.1 ความสามารถในการสื่อสาร

- มีความรู้ความเข้าใจและสามารถสื่อสารกับครูและเพื่อนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

4.2 ความสามารถในการคิด

- คิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง

6. ทักษะในศตวรรษที่ 21 3R X 8C

- ☒ Reading (อ่านออก)
- ☒ (W) Riting (เขียนได้)
- ☐ (A) Rithemetics (คิดเลขเป็น)
- ☐ ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะในการแก้ไขปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving)
- ☐ ทักษะด้านการสร้างสรรค์ และนวัตกรรม (Creativity and Innovation)
- ☐ ทักษะด้านความเข้าใจความต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ (Cross-cultural Understanding)
- ☒ ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีมและภาวะผู้นำ (Collaboration, Teamwork and Leadership)
- ☒ ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศและรู้เท่าทันสื่อ (Communication, Information, and Media Literacy)
- ☐ ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Computing and ICT Literacy)
- ☐ ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้ (Career and Learning)
- ☐ ทักษะการเปลี่ยนแปลง (Change

7. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ใช้วิธีการสอนแบบ 2W3P

1. Warm up (W) (10 นาที)

ครูกล่าวทักทายนักเรียนและถามคำถามที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่จะเรียน ทบทวนความรู้เดิม เมื่อทักทายเสร็จสิ้นแล้ว ครูแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้ และให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน

Teacher: Good morning, everyone.

Students: Good morning, teacher.

Teacher: How are you today?

Students: I'm fine, thank you, and you?

Teacher: I'm very well, thank you. Do you like shopping?

Students: Yes, I do./ No, I don't.

Teacher: What would you like to buy?

Students: I would like to buy a toy, a car (เป็นต้น)

2. Presentation (P) (10 นาที)

สอนคำศัพท์เกี่ยวกับสินค้าที่ขายในห้างสรรพสินค้า การถามราคา และตัวเลขราคาภาษาอังกฤษ เช่น a bracelet, a box of chocolates, a pair of jeans, earrings, a video game, a model figure, a pizza, a cake , a pair of sneakers โดยใช้บัตรคำศัพท์ เน้นการมีส่วนร่วม ให้นักเรียนการยกตัวอย่างคำศัพท์ต่างๆ เป็นภาษาอังกฤษ และสามารถดูรูปภาพประกอบจากบัตรคำศัพท์ได้

3. Practice (P) (15 นาที)

1. นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์พร้อมกับบอกความหมายของคำศัพท์นั้นๆ
2. นักเรียนอ่านออกเสียงประโยคสนทนาในสถานการณ์ที่กำหนด พร้อมทั้งหาความหมายของประโยคที่ได้อ่าน พร้อมทั้งหาความหมายของประโยคนั้น โดยอ่านออกเสียงตามครูก่อน 1 รอบ

ตัวอย่างบทสนทนา

Conversation:

A: Hello, how can I help you?

B: I would like to buy a pair of jeans.

A: Yes, sure.

B: How much is it?

A: It's 200 baht.

B: Alright, here you are.

A: Thank you very much. Have a nice day.

4. Production (P) (15 นาที)

จากนั้นครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 ทีม ทีม A กับทีม B โดยให้ นักเรียนที่อยู่ใน A เป็นฝ่ายถาม นักเรียนที่อยู่ในทีม B บอกคำตอบ นักเรียนแต่ละคนจับคู่กันนำเสนอ สนทนาถามตอบเกี่ยวกับราคาสินค้า

5. Wrap up (W) (10 นาที)

นักเรียนทบทวนคำศัพท์ โดยให้นักเรียนอ่านและสะกดคำศัพท์ ทำแบบทดสอบหลังเรียน และมอบหมายใบงานที่ 1 ให้ศึกษาเพิ่มเติมเป็นการบ้าน

8. สื่อการเรียนรู้

- 8.1 บัตรคำศัพท์
- 8.2 ใบความรู้
- 8.3 หนังสือ Let's go 4th edition Student Book
- 8.4 แบบฝึกหัด Let's go 4th edition Workbook

9. ชิ้นงาน/ภาระงาน

ใบงานที่ 1

10. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัดและ ประเมินผล	เครื่องมือการวัด	เกณฑ์ที่ใช้ในการ ประเมิน
ด้านความรู้ (K) 1. อ่านออกเสียงคำและ ประโยคต่างๆ ได้อย่าง ถูกต้อง 2. สามารถสนทนาถาม- ตอบเกี่ยวกับร้านค้าและ ราคาสินค้าที่จำหน่ายได้ ถูกต้อง	สังเกตพฤติกรรมการอ่าน ออกเสียง และสนทนาใน ชั้นเรียน	แบบประเมินการสังเกต พฤติกรรม แบบทดสอบ	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60
ด้านทักษะกระบวนการ (P) 1. เขียนสะกดคำและ บอกความหมายของคำ	การตรวจใบงาน การ สะกดคำ ตอบคำถาม และอธิบายความหมาย ของคำได้	แบบประเมินใบงาน	ผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป
ด้านคุณลักษณะ (A) 1. มีระเบียบวินัยและ มุ่งมั่นในการทำงาน 2. ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	สังเกตพฤติกรรมในชั้น เรียน	แบบประเมินการสังเกต พฤติกรรม	ผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ ของครูพี่เลี้ยง

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ครูพี่เลี้ยง

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ ของผู้อำนวยการหรือผู้บริหารที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้อำนวยการ

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บันทึกผลหลังสอน

ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แบบประเมินการสังเกตพฤติกรรมนักเรียน
รายชื่อนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องรายการสังเกตพฤติกรรมที่กำหนด

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการสังเกต					
		ออกเสียงภาษาอังกฤษ ได้ชัดเจน	อ่านข้อความได้ถูกต้อง	มีสมาธิในการฟังและ การพูด	ตอบคำถามและ บอกความหมายได้	มีความตั้งใจ ทำงาน เป็นทีมร่วมกับผู้อื่นได้	สรุปผลการประเมิน ผ่าน / ไม่ผ่าน
1	เด็กชายจิรสิน พู						
2	เด็กหญิงชนกสุนันท์ มุลวงษ์						
3	เด็กหญิงชาคริยา ท่าม่วง						
4	เด็กชายทีปภัทร์ ลิ้มมงคลชัย กุล						
5	เด็กชายบวรนนท์ วุฒิ						
6	เด็กหญิงปัญฑารีย์ ยิ่งเลิศ รัตนกุล						
7	เด็กชายพงศธร ศรประชุม						
8	เด็กหญิงภัทรภร หอมเจริญ						
9	เด็กชายภูภรณ์ เลี้ยงนอม						
10	เด็กชายรุจิภาส แสนใจ						
11	เด็กชายวสุรมย์ อัยลงกรณ์						
12	เด็กหญิงสุพัชชา ธนบัตร						
13	เด็กหญิงอภิษฐา คลองชุด						

เกณฑ์การให้คะแนน 2 = ดี, 1 = ปานกลาง, 0 = ต้องปรับปรุงแก้ไข

ผู้ผ่านเกณฑ์การประเมิน ต้องได้คะแนนตั้งแต่ 8 คะแนน ขึ้นไป

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน
(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แบบประเมินการสังเกตพฤติกรรมนักเรียน
รายชื่อนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องรายการสังเกตพฤติกรรมที่กำหนด

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการสังเกต					
		ออกเสียงภาษาอังกฤษได้ชัดเจน	อ่านข้อความได้ถูกต้อง	มีสมาธิในการฟังและการพูด	ตอบคำถามและบอกความหมายได้	มีความมุ่งมั่น ทำงานเป็นทีมร่วมกับผู้อื่นได้	สรุปผลการประเมินผ่าน / ไม่ผ่าน
14	เด็กชายกันตภณ จำนาญ						
15	เด็กหญิงชนิสรา พุ่มมูล						
16	เด็กหญิงจิตติชญา เสกสรรค์						
17	เด็กหญิงณรรดา สิทธิสาร						
18	เด็กชายนันทวิชานันท์ ทองเงิน						
19	เด็กชายทศพร ชาญพนา						
20	เด็กหญิงบุญยวีร์ พันธุ์พรหม						
21	เด็กชายปภักร อมาตยกุล						
22	เด็กหญิงปณณิศา สุทธิสถิตย์						
23	เด็กชายภาณุพงศ์ ใจดี						
24	เด็กชายมัทธมน แก้วไพฑูรย์						
25	เด็กชายไรวินท์ สิทธิสาร						
26	เด็กชายวสุพล อัยยอลกรณ์						
27	เด็กหญิงวีรยา สันติมิตร						
28	เด็กหญิงอมรรัตน์ เขี่ยมมิตร						

เกณฑ์การให้คะแนน 2 = ดี, 1 = ปานกลาง, 0 = ต้องปรับปรุงแก้ไข
ผู้ผ่านเกณฑ์การประเมิน ต้องได้คะแนนตั้งแต่ 8 คะแนน ขึ้นไป

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน
(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แบบประเมินใบงานนักเรียน
รายชื่อนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องรายการสังเกตพฤติกรรมที่กำหนด

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการสังเกต					
		การเขียนสะกดคำถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	การใช้คำเหมาะสม	เนื้อหาถูกต้อง	มีความตั้งใจในการทำงาน	ความสะอาดของชิ้นงาน	สรุปผลการประเมินผ่าน / ไม่ผ่าน
1	เด็กชายจิรสิน พู						
2	เด็กหญิงชนกสุนันท์ มุลวงษ์						
3	เด็กหญิงชาคริยา ทาม่วง						
4	เด็กชายทีปกริช ลิ้มมงคลชัยกุล						
5	เด็กชายบวรนนท์ วุฒิ						
6	เด็กหญิงปัญฑารีย์ ยิ่งเลิศรัตนกุล						
7	เด็กชายพงศธร ศรีประชุม						
8	เด็กหญิงภัทรภร หอมเจริญ						
9	เด็กชายภูภรณ์ เลี้ยงถนอม						
10	เด็กชายรุจิภาส แสนใจ						
11	เด็กชายวสุรมย์ อัยอลงกรณ์						
12	เด็กหญิงสุพัชชา ธนบัตร						
13	เด็กหญิงอภิขญา คลองชุด						

เกณฑ์การให้คะแนน 2 = ดี, 1 = ปานกลาง, 0 = ต้องปรับปรุงแก้ไข

ผู้ผ่านเกณฑ์การประเมิน ต้องได้คะแนนตั้งแต่ 8 คะแนน ขึ้นไป

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แบบประเมินใบงานนักเรียน
รายชื่อนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องรายการสังเกตพฤติกรรมที่กำหนด

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการสังเกต					
		การเขียนสะกดคำถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	การใช้คำเหมาะสม	เนื้อหาถูกต้อง	มีความตั้งใจในการทำงาน	ความสะอาดของชิ้นงาน	สรุปผลการประเมินผ่าน / ไม่ผ่าน
14	เด็กชายกันตภณ จำนาญ						
15	เด็กหญิงชนิสรา พุ่มมูล						
16	เด็กหญิงจิตติชญา เสกสรรค์						
17	เด็กหญิงณวรา สิทธิสาร						
18	เด็กชายณัฐชานันท์ ทองเงิน						
19	เด็กชายทศพร ชาญพนา						
20	เด็กหญิงปณณวิทย์ พันธุ์พรหม						
21	เด็กชายปภักร อมาตยกุล						
22	เด็กหญิงปณณลิณกา สุทธิสถิตย์						
23	เด็กชายภาณุพงศ์ ใจดี						
24	เด็กชายมัทธมน แก้วไพฑูรย์						
25	เด็กชายไรวินท์ สิทธิสาร						
26	เด็กชายวสุพล อัยยอลงกรณ์						
27	เด็กหญิงวีรยา สันติมิตร						
28	เด็กหญิงอมรรัตน์ เยี่ยมมิตร						

เกณฑ์การให้คะแนน 2 = ดี, 1 = ปานกลาง, 0 = ต้องปรับปรุงแก้ไข

ผู้ผ่านเกณฑ์การประเมิน ต้องได้คะแนนตั้งแต่ 8 คะแนน ขึ้นไป

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน
(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ใบความรู้

เรื่อง Let's go shopping

Conversation:

A: Hello, how can I help you?

B: I would like to buy a pair of jeans.

A: Yes, sure.

B: How much is it?

A: It's 500 baht.

B: Alright, here you are.

A: Thank you very much. Have a nice day.

A cake	50 B
A video game	100 B
A bracelet	200 B
A pair of jeans	500 B
A box of chocolates	600 B
A pair of sneakers	700 B

Clearance SALE!

ใบงานที่ 1

Exercise 1: Let's go shopping

Direction: Write and match

A: Hi, _____. What are you doing here?

B: I need a present for my brother.

A: What are you going to get him?

B: _____.

A: What should I get him? Do you have _____ ideas?

B: You could get him a/an _____.

A: _____.

B: _____?

A: It's _____ baht.

B: Thank you so much! He will love it.

A: My pleasure.

That's a great idea!

Any

How much is it/

How much are they

How many

I don't know.

แบบทดสอบก่อนเรียน

เรื่อง Let's go Shopping !

1. How much _____ do you have?
 - a. cards
 - b. money
 - c. bags
 - d. coins
2. How many _____ do you want?
 - a. Rice
 - b. Pairs of jean
 - c. sugar
 - d. salt
3. How _____ bottles of water do we have?
 - a. many
 - b. much
 - c. more
 - d. little

Look at these pictures and answer the following question.

30 baht

2,000 baht

500 baht

4. John bought a doll and a loaf of bread. How much are they?
 - a. 2,500 baht
 - b. 2,300 baht
 - c. 2,030
 - d. 2,050
5. At the shopping mall

A: Good morning. _____?

B: I would like to buy a pair of shoes.

 - a. How much is it
 - b. How many do you want
 - c. How can I help you
 - d. How are you

แบบทดสอบหลังเรียน

เรื่อง Let's go Shopping !

1. How much _____ do you have?
 - a. banknotes
 - b. coins
 - c. flowers
 - d. money
2. How many _____ do you want?
 - a. water
 - b. pairs of socks
 - c. sugar
 - d. news
3. How _____ pairs of jeans do we have?
 - a. much
 - b. more
 - c. many
 - d. little

Look at these pictures and answer the following question.

30 baht

2,000 baht

500 baht

4. John bought a doll, a loaf of bread and a pair of shoes. How much are they?
 - a. 2,000 baht
 - b. 2,300 baht
 - c. 2,500
 - d. 2,530

At the shopping mall

5. A: _____?
 B: I would like to buy a cake.
 - a. Where are you going?
 - b. What do you think?
 - c. How many do you want?
 - d. What are you going to get?

แผนการจัดการเรียนรู้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 Around Town

ระยะเวลา 6 ชั่วโมง

เรื่อง Asking for and Giving Directions

ระยะเวลา 1 ชั่วโมง

รหัสวิชา 16101

รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ภาคเรียนที่ 1/2567

ครูผู้สอน นางสาวระวีสุตา บุญครอง

1. สาระสำคัญ

การสื่อสารเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตำแหน่งและทิศทางของสถานที่โดยใช้รูปแบบโครงสร้างภาษาที่ถูกต้อง อีกทั้งการฝึกสนทนาและแสดงความคิดเห็นในการบอกเส้นทางไปสถานที่ที่กำหนด ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการนำภาษาไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดระหว่างทาง

ต 1.2 ป.6/3 พูด/เขียนแสดงความต้องการขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ

ตัวชี้วัดปลายทาง

ต 1.1 ป.6/3 เลือก/ระบุ ประโยคหรือข้อความสั้นๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายที่อ่าน

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. มีความรู้และเข้าใจความหมายคำศัพท์และโครงสร้างทางภาษาในการสื่อสารเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตำแหน่งและทิศทางของสถานที่ต่าง ๆ (K)
2. พูดสนทนาโต้ตอบเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตำแหน่งและเส้นทางไปสถานที่ต่าง ๆ ได้ (K)
3. ออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับการขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตำแหน่งและทิศทางของสถานที่ต่าง ๆ ได้ (P)
4. นักเรียนสามารถทำงานร่วมกันกับผู้อื่นได้ (A)

4. สาระการเรียนรู้

4.1 Vocabulary:

Directions: on the corner, on the left, on the right, across the street from, next to, between, opposite to, go straight, turn left, turn right, go two blocks, cross the street, go to the corner

Places: Canteen, Golf course, 7eleven, Library, Parking lot, Satit RBRU School, Stadium, Swimming pool เป็นต้น

4.2 Structure: How do I get to.....?

4.3 Skills: Listening, speaking and writing

5. สมรรถนะของผู้เรียน

5.1 ความสามารถในการสื่อสาร

- มีความรู้ความเข้าใจและสามารถสื่อสารกับครูและเพื่อนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

5.2 ความสามารถในการคิด

- คิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง

6. ทักษะในศตวรรษที่ 21 3R X 8C

- ☒ Reading (อ่านออก)
- ☒ (W) Riting (เขียนได้)
- ☐ (A) Rithemetics (คิดเลขเป็น)
- ☐ ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะในการแก้ไขปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving)
- ☐ ทักษะด้านการสร้างสรรค์ และนวัตกรรม (Creativity and Innovation)
- ☐ ทักษะด้านความเข้าใจความต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ (Cross-cultural Understanding)
- ☒ ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีมและภาวะผู้นำ (Collaboration, Teamwork and Leadership)
- ☒ ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศและรู้เท่าทันสื่อ (Communication, Information, and Media Literacy)
- ☐ ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Computing and ICT Literacy)
- ☐ ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้ (Career and Learning)
- ☐ ทักษะการเปลี่ยนแปลง (Change)

7. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ใช้วิธีการสอนแบบ 2W3P

1. Warm up (W) (10 นาที)

ครูกล่าวทักทายนักเรียนและถามคำถามที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่จะเรียน ทบทวนความรู้เดิม เมื่อทักทายเสร็จสิ้นแล้ว ครูแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้

Teacher: Good morning, everyone.

Students: Good morning, teacher.

Teacher: How are you today?

Students: I'm fine, thank you, and you?

Teacher: I'm very well, thank you. Where would you like to go after school?

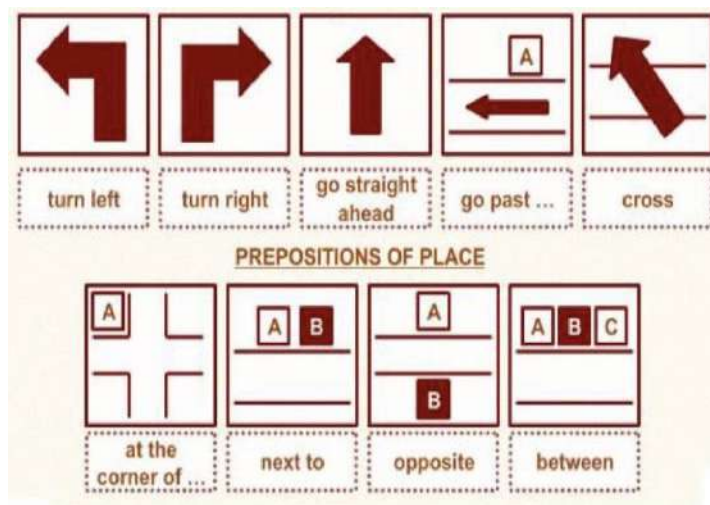
Students: Central Plaza, the park, etc.

Teacher: How do you get there?

Students: By car, on foot (เป็นต้น)

2. Presentation (P) (10 นาที)

สอนคำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ การบอกทิศทาง และสัญลักษณ์แทนตำแหน่งที่ตั้งต่างๆ ให้นักเรียนการยกตัวอย่างคำศัพท์เป็นภาษาอังกฤษ เช่น Canteen, Golf course, 7eleven, Library, Parking lot, Satit RBRU School, Stadium, Swimming pool, on the corner, on the left, on the right, across the street from, next to, between, opposite to, go straight, turn left, turn right, go two blocks, cross the street, go to the corner เป็นต้น

3. Practice (P) (15 นาที)

1. นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์พร้อมกับบอกความหมายของคำศัพท์นั้นๆ
2. นักเรียนดูภาพสถานที่ต่างๆ ในแผนที่ ฝึกออกเสียงประโยคสนทนาในสถานการณ์ที่กำหนด พร้อมทั้งหาความหมายของประโยคที่ได้อ่าน โดยอ่านออกเสียงตามครูก่อน 1 รอบ
3. จากนั้นครูชี้แจงรายละเอียดกิจกรรมการเรียนรู้ในใบงานที่ 1 และให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด

ตัวอย่างการสนทนา

Conversation:

A: Excuse me?

B: Yes?

A: How do I get to the canteen?

B: Go straight. Go past the library. The canteen is on the right next to 7eleven.

A: Thank you so much.

B: You're welcome.

4. Production (P) (15 นาที)

เมื่อทำแบบฝึกหัดเสร็จแล้ว ให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการแสดงบทบาทสมมติ (role playing) จับคู่สนทนาสลับกันถามตอบเกี่ยวกับสถานการณ์ที่กำหนดให้ บอกระบุตำแหน่งและทิศทางของสถานที่ต่างๆ ในแผนที่จำลองจากสถานที่จริงในมหาวิทยาลัย บูรณาการผ่านการทำกิจกรรมภายนอกห้องเรียน และสุ่มตัวอย่างนักเรียนออกมาสาธิต

5. Wrap up (W) (10 นาที)

สรุปบทเรียนโดยเน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน โดยการสุ่มตัวแทนนักเรียน 2-3 คนออกมาพาเพื่อนอ่านออกเสียงและทบทวนคำศัพท์ และสะท้อนความรู้หลังจบบทเรียน จากนั้นทำแบบทดสอบหลังเรียน

8. สื่อการเรียนรู้

- 8.1 ใบความรู้
- 8.2 บัตรคำศัพท์
- 8.3 Power Point
- 8.4 หนังสือ Let's go 4th edition Student Book
- 8.5 แบบฝึกหัด Let's go 4th edition Workbook

9. ชิ้นงาน/ภาระงาน

ใบงานที่ 1

10. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัดและประเมินผล	เครื่องมือการวัด	เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน
ด้านความรู้ (K) 1. มีความรู้และเข้าใจความหมายคำศัพท์และโครงสร้างทางภาษาในการสื่อสารเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตำแหน่งและทิศทางของสถานที่ต่างๆ 2. พูดสนทนาโต้ตอบเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับ	การตอบคำถามและอธิบายความหมายของคำ และการทำแบบฝึกหัดในใบงาน	แบบประเมินใบงาน แบบทดสอบ	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60

ตำแหน่งและเส้นทางไป สถานที่ต่าง ๆ ได้	สังเกตการสนทนาจาก การจัดกิจกรรมการ เรียนรู้ในชั้นเรียน	แบบประเมินการสังเกต พฤติกรรม	
ด้านทักษะกระบวนการ (P) ออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับ การขอและให้ข้อมูล เกี่ยวกับตำแหน่งและ ทิศทางของสถานที่ต่าง ๆ ได้	สังเกตพฤติกรรมการออก เสียง	แบบประเมินการสังเกต พฤติกรรม	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
ด้านคุณลักษณะ (A) ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	สังเกตพฤติกรรมในชั้น เรียน	แบบประเมินการสังเกต พฤติกรรม	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ ของครูพี่เลี้ยง

.....

ลงชื่อ.....ครูพี่เลี้ยง

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ ของผู้อำนวยการหรือผู้บริหารที่ได้รับมอบหมาย

.....

ลงชื่อผู้อำนวยการ

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บันทึกผลหลังสอน

ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แบบประเมินการสังเกตพฤติกรรมนักเรียน
รายชื่อนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องรายการสังเกตพฤติกรรมที่กำหนด

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการสังเกต					
		ออกเสียงภาษาอังกฤษ	อ่านข้อความได้ถูกต้อง	มีสมาธิในการฟังและการพูด	ตอบคำถามและบอกความหมายได้	มีความตั้งใจ ทำงานเป็นทีมร่วมกับผู้อื่นได้	สรุปผลการประเมินผ่าน / ไม่ผ่าน
1	เด็กชายจิรสิน พู						
2	เด็กหญิงชนกสุนันท์ มูลวงษ์						
3	เด็กหญิงชาคริยา ท่าม่วง						
4	เด็กชายทีปภัฏ ลิ่มมงคลชัยกุล						
5	เด็กชายบวรนนท์ วุฒิ						
6	เด็กหญิงปัญหารีย์ ยิ่งเลิศรัตนกุล						
7	เด็กชายพงศธร ศรีประชุม						
8	เด็กหญิงภัทรภร หอมเจริญ						
9	เด็กชายภูปกรณ เลี้ยงถนอม						
10	เด็กชายรุจิภาส แสนใจ						
11	เด็กชายวสุรมย์ อัยยอลงกรณ์						
12	เด็กหญิงสุพัชชา ธนบัตร						
13	เด็กหญิงอภิษฐา คลองชุด						

เกณฑ์การให้คะแนน 2 = ดี, 1 = ปานกลาง, 0 = ต้องปรับปรุงแก้ไข

ผู้ผ่านเกณฑ์การประเมิน ต้องได้คะแนนตั้งแต่ 8 คะแนน ขึ้นไป

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แบบประเมินการสังเกตพฤติกรรมนักเรียน
รายชื่อนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องรายการสังเกตพฤติกรรมที่กำหนด

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการสังเกต					
		ออกเสียงภาษาอังกฤษได้ชัดเจน	อ่านข้อความได้ถูกต้อง	มีสมาธิในการฟังและการพูด	ตอบคำถามและบอกความหมายได้	มีความมุ่งมั่น ทำงานเป็นทีมร่วมกับผู้อื่นได้	สรุปผลการประเมินผ่าน / ไม่ผ่าน
14	เด็กชายกันตภณ จำนาญ						
15	เด็กหญิงชนิสรา พุ่มมูล						
16	เด็กหญิงจิตติชญา เสกสรรค์						
17	เด็กหญิงณวรา สิทธิสาร						
18	เด็กชายณัฐชานันท์ ทองเงิน						
19	เด็กชายทศพร ชาญพนา						
20	เด็กหญิงปัญญวิทย์ พันธุ์พรหม						
21	เด็กชายปภักร อมาตยกุล						
22	เด็กหญิงปณลธิกา สุทธิสถิตย์						
23	เด็กชายภาณุพงศ์ ใจดี						
24	เด็กชายมัทธมน แก้วไพฑูรย์						
25	เด็กชายไรวินท์ สิทธิสร						
26	เด็กชายวสุพล อัยอลงกรณ์						
27	เด็กหญิงวีรยา สันติมิตร						
28	เด็กหญิงอมรรัตน์ เขี่ยมมิตร						

เกณฑ์การให้คะแนน 2 = ดี, 1 = ปานกลาง, 0 = ต้องปรับปรุงแก้ไข

ผู้ผ่านเกณฑ์การประเมิน ต้องได้คะแนนตั้งแต่ 8 คะแนน ขึ้นไป

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน
(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แบบประเมินใบงานนักเรียน
รายชื่อนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องรายการสังเกตพฤติกรรมที่กำหนด

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการสังเกต					
		การเขียนสะกดคำถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	การใช้คำเหมาะสม	เนื้อหาถูกต้อง	มีความตั้งใจในการทำงาน	ความเรียบร้อยของชิ้นงาน	สรุปผลการประเมินผ่าน / ไม่ผ่าน
1	เด็กชายจิรสิน พู						
2	เด็กหญิงชนกสุนันท์ มุลวงษ์						
3	เด็กหญิงชาคริยา ทาม่วง						
4	เด็กชายทีปักษ์ ลิ้มมงคลชัยกุล						
5	เด็กชายบวรนนท์ วุฒิ						
6	เด็กหญิงปัญฑารีย์ ยิ่งเลิศรัตนกุล						
7	เด็กชายพงศธร ศรีประชุม						
8	เด็กหญิงภัทรภร หอมเจริญ						
9	เด็กชายภูภรณ์ เลี้ยงถนอม						
10	เด็กชายรุจิภาส แสนใจ						
11	เด็กชายวสุรมย์ อัยลงกรณ์						
12	เด็กหญิงสุพัสชา ธนบัตร						
13	เด็กหญิงอภิษฐา คลองชุด						

เกณฑ์การให้คะแนน 2 = ดี, 1 = ปานกลาง, 0 = ต้องปรับปรุงแก้ไข

ผู้ผ่านเกณฑ์การประเมิน ต้องได้คะแนนตั้งแต่ 8 คะแนน ขึ้นไป

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แบบประเมินใบงานนักเรียน
รายชื่อนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องรายการสังเกตพฤติกรรมที่กำหนด

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการสังเกต					
		การเขียนสะกดคำถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	การใช้คำเหมาะสม	เนื้อหาถูกต้อง	มีความตั้งใจในการทำงาน	ความเรียบร้อยของชิ้นงาน	สรุปผลการประเมินผ่าน / ไม่ผ่าน
14	เด็กชายกันตภณ จำนาญ						
15	เด็กหญิงชนิสรา พุ่มมูล						
16	เด็กหญิงจิตติชญา เสกสรรค์						
17	เด็กหญิงณวรา สิทธิสาร						
18	เด็กชายณัฐชานันท์ ทองเงิน						
19	เด็กชายทศพร ชาญพนา						
20	เด็กหญิงปณณวิทย์ พันธุ์พรหม						
21	เด็กชายปภักร อมาตยกุล						
22	เด็กหญิงปณณลิณีกา สุทธิสถิตย์						
23	เด็กชายภาณุพงศ์ ใจดี						
24	เด็กชายมัทธมน แก้วไพฑูรย์						
25	เด็กชายไรวินท์ สิทธิสาร						
26	เด็กชายวสุพล อัยอลงกรณ์						
27	เด็กหญิงวิริยา สันติมิตร						
28	เด็กหญิงอมรรัตน์ เยี่ยมมิตร						

เกณฑ์การให้คะแนน 2 = ดี, 1 = ปานกลาง, 0 = ต้องปรับปรุงแก้ไข

ผู้ผ่านเกณฑ์การประเมิน ต้องได้คะแนนตั้งแต่ 8 คะแนน ขึ้นไป

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ใบความรู้

เรื่อง Asking for and Giving Directions

Asking for directions (การขอความช่วยเหลือเรื่องทิศทาง)

- Excuse me, could you help me, please?
- Excuse me, how can I get to, please?
- Excuse me, where is the.....?
- *Hello. Can you help me, please?*
- *Could you tell me how to get to the bank?*
- Do you know where the museum is?
- Where can we find a park near here?

Giving Directions expressions (การบอกทิศทาง)

Go straight

Go past

Turn left

Turn right

Next to

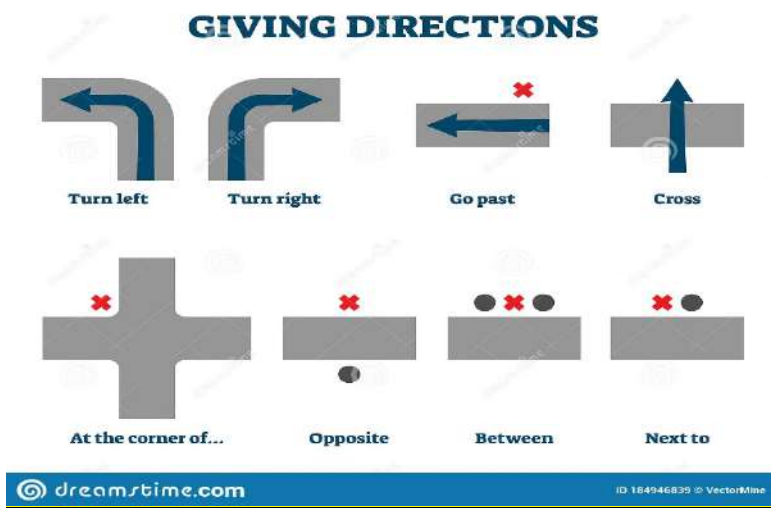
It's between the.....and the.....

It's across from/ in front of.....

Opposite to

Cross the street

At the corner of.....and.....

Name _____ Nickname _____ No. _____

ใบงานที่ 1

Directions: Work in a pair. Give directions to the following places.

Conversation:

A: Excuse me?

B: Yes?

A: How do I get to the _____?

B: _____.

A: Thank you so much.

B: You're welcome.

แบบทดสอบก่อนเรียน

Direction: Choose the best answers.

1. What is this?

- a. turn left
- b. turn right
- c. cross the street
- d. next to

2. What is this?

- a. Turn left
- b. Turn right
- c. Go past
- d. opposite to

3. Excuse me, _____ is the RBRU Satit School, please?

- a. How
- b. What
- c. When
- d. Where

4. The 7eleven is _____ the canteen.

- a. between
- b. across from
- c. next to
- d. opposite to

5. A: How can I get to the swimming pool?

B: It's _____ the golf course and the stadium.

- a. in front of
- b. at the corner
- c. next to
- d. between

แบบทดสอบหลังเรียน

Direction: Choose the best answers.

1. What is this?

- a. cross the street
- b. turn right
- c. go past
- d. next to

2. The restaurant is _____ the supermarket.

- a. next to
- b. between
- c. at the corner
- d. opposite to

3. Excuse me, _____ is the RBRU Satit School, please?

- a. Where
- b. What
- c. When
- d. How

4. The 7eleven is _____ the canteen.

- a. between
- b. across from
- c. next to
- d. opposite to

5. A: How can I get to the swimming pool?

B: It's _____ the golf course and the stadium.

- a. in front of
- b. at the corner
- c. next to
- d. between

แผนการจัดการเรียนรู้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 Explore the World

ระยะเวลา 6 ชั่วโมง

เรื่อง Countries, Nationalities, and Languages

ระยะเวลา 1 ชั่วโมง

รหัสวิชา 16101

รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ภาคเรียนที่ 1/2567

ครูผู้สอน นางสาวระวิสุตา บุญครอง

1. สาระสำคัญ

การเรียนรู้เกี่ยวกับประเทศต่างๆ ภาษา และวัฒนธรรมของคนในประเทศนั้นๆ ตลอดจนการเรียนรู้สำนวนภาษาในการถาม-ตอบเกี่ยวกับบุคคลทั้งที่เราเคยพบและไม่เคยพบ เป็นการเสริมสร้างทักษะพื้นฐานในการใช้ชีวิตและความสามารถในการสื่อสารได้อย่างเหมาะสม

2. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้ อย่างเหมาะสมกาลเทศะ

ตัวชี้วัดระหว่างทาง

ต 2.1 ป.6/1 ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสมตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

ตัวชี้วัดปลายทาง

ต 1.1 ป.6/3 เลือก/ระบุ ประโยคหรือข้อความสั้นๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายที่อ่าน

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อธิบายความหมาย เขียน และเลือกใช้คำศัพท์เกี่ยวกับประเทศ และสัญชาติได้ถูกต้อง (K)
2. พุดสนทนาถาม-ตอบเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับประเทศและสัญชาติได้ (K)
3. ออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับประเทศและสัญชาติได้ถูกต้อง (P)
4. นักเรียนสามารถทำงานร่วมกันกับผู้อื่นได้ (A)

4. สาระการเรียนรู้

4.1 Vocabulary:

Countries: Australia, Brazil, France, Mexico, China, Japan, Italy, Korea เป็นต้น

Nationalities: Australian, Brazilian, French, Mexican, Chinese, Japanese, Italian, Korean เป็นต้น

4.2 Structure: Where are you from?/ I'm from Australia. I'm Australian. And I speak English.

4.3 Skills: Listening, speaking and writing

5. สมรรถนะของผู้เรียน

5.1 ความสามารถในการสื่อสาร

มีความรู้ความเข้าใจและสามารถสื่อสารกับครูและเพื่อนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

5.2 ความสามารถในการคิด

คิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง

6. ทักษะในศตวรรษที่ 21 3R X 8C

- ☒ Reading (อ่านออก)
- ☒ (W) Riting (เขียนได้)
- ☐ (A) Rithemetics (คิดเลขเป็น)
- ☐ ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะในการแก้ไขปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving)
- ☐ ทักษะด้านการสร้างสรรค์ และนวัตกรรม (Creativity and Innovation)
- ☐ ทักษะด้านความเข้าใจความต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ (Cross-cultural Understanding)
- ☒ ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีมและภาวะผู้นำ (Collaboration, Teamwork and Leadership)
- ☒ ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศและรู้เท่าทันสื่อ (Communication, Information, and Media Literacy)
- ☐ ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Computing and ICT Literacy)
- ☐ ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้ (Career and Learning)
- ☐ ทักษะการเปลี่ยนแปลง (Change)

7. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ใช้วิธีการสอนแบบ 2W3P

1. Warm up (W) (10 นาที)

1. ครูกล่าวทักทายนักเรียนและถามคำถามที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่จะเรียน ทบทวนความรู้เดิม

Teacher: Good morning, everyone.

Students: Good morning, teacher.

Teacher: How are you today?

Students: I'm fine, thank you, and you?

Teacher: I'm very well, thank you.

Today, I've got a question to ask everyone. Where are you from?

Students: I'm from Thailand!

Teacher: Very Good. Do you know any other countries?

Students: China, Brazil (เป็นต้น)

2. เมื่อทักทายเสร็จสิ้นแล้ว ครูแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้ และให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน

3. จากนั้นใช้เกมเปิดแผ่นป้ายให้นักเรียนทายชื่อประเทศเป็นการนำเข้าสู่บทเรียน

2. Presentation (P) (10 นาที)

1. สอนคำศัพท์เกี่ยวกับประเทศ สัญชาติ และสัญลักษณ์แทนประเทศต่างๆ โดยใช้บัตรคำศัพท์พร้อมให้นักเรียนยกตัวอย่างคำศัพท์เป็นภาษาอังกฤษ เช่น Australia/Australian, Brazil/Brazilian, France/French, Mexico/Mexican, Italy/Italian, China/Chinese, Japan/Japanese, Korea/Korean เป็นต้น

2. สอนคำทักทายภาษาต่างๆ จากหลากหลายประเทศ
3. สอนบทสนทนาและโครงสร้าง Where are you from?

3. Practice (P) (15 นาที)

1. นักเรียนศึกษาใบความรู้ และอ่านออกเสียงคำศัพท์พร้อมกับบอกความหมายของคำศัพท์นั้นๆ
 2. นักเรียนฝึกออกเสียงประโยคสนทนาในสถานการณ์ที่กำหนด พร้อมทั้งบอกความหมายของประโยคที่ได้
อ่าน โดยอ่านออกเสียงตามครูก่อน 1 รอบ และจากนั้นฝึกออกเสียงพร้อมกัน
- ตัวอย่างการสนทนา

Conversation:

A: Excuse me? Where are you from?

B: I'm from Australia. I'm Australian. I speak English. Where are you from?

A: I'm from Thailand. I'm Thai. And I speak Thai.

B: Hello ! G' day.

A: Sawasdee ka/krab.

B: Nice to meet you.

A: Nice to meet you too!

3. ครูชี้แจงรายละเอียดกิจกรรมการเรียนรู้ในใบงานที่ 1 นักเรียนร่วมกันทำแบบฝึกหัดในใบงาน

4. Production (P) (15 นาที)

1. เมื่อทำแบบฝึกหัดเสร็จแล้ว สุ่มจับคู่แสดงบทบาทสมมติ (role playing) โดยให้นักเรียนแต่ละคนจับสลาก
2. จากนั้นให้นักเรียนที่จับสลากได้หมายเลขเดียวกันคู่กัน จับคู่สนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนดให้เป็น
ภาษาอังกฤษพร้อมทักทายด้วยภาษาของประเทศนั้นๆ
3. ให้นักเรียนแต่ละคู่ ออกมาสาธิตบทบาทสมมติและการทักทายภาษาต่างๆ หน้าชั้นเรียน

5. Wrap up (W) (10 นาที)

สรุปบทเรียนโดยเน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน โดยให้ตัวแทนนักเรียนจากประเทศต่างๆ ออกมาพาเพื่อน
ทบทวนคำศัพท์ โดยการออกเสียงประเทศและสัญชาติเป็นภาษาอังกฤษ จากนั้นทำแบบทดสอบหลังเรียน

8. สื่อการเรียนรู้

- 8.1 บัตรคำศัพท์
- 8.2 Power Point
- 8.3 เกมเปิดแผ่นป้าย
- 8.4 ใบความรู้

8.5 หนังสือ Let's go 4th edition Student Book

8.6 แบบฝึกหัด Let's go 4th edition Workbook

9. ชิ้นงาน/ภาระงาน

ใบงานที่ 1

10. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัดและประเมินผล	เครื่องมือการวัด	เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน
ด้านความรู้ (K) 1. อธิบายความหมาย เขียน และเลือกใช้ คำศัพท์เกี่ยวกับประเทศ และสัญชาติได้ถูกต้อง 2. พุจฉนทนาถามตอบ เพื่อขอและให้ข้อมูล เกี่ยวกับประเทศและ สัญชาติต่าง ๆ ได้	การตอบคำถามและ อธิบายความหมายของ คำ และการทำ แบบฝึกหัดในใบงาน สังเกตการสนทนาจาก การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียน	แบบประเมินใบงาน แบบทดสอบ แบบประเมินการสังเกต พฤติกรรม	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60
ด้านทักษะกระบวนการ (P) ออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับการขอและให้ข้อมูล เกี่ยวกับประเทศและ สัญชาติต่าง ๆ ได้	สังเกตพฤติกรรมการออกเสียง	แบบประเมินการสังเกต พฤติกรรม	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
ด้านคุณลักษณะ (A) ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	แบบประเมินการสังเกต พฤติกรรม	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ ของครูพี่เลี้ยง

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ครูพี่เลี้ยง

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ ของผู้อำนวยการหรือผู้บริหารที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....
.....

ลงชื่อผู้อำนวยการ

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บันทึกผลหลังสอน

ผลการเรียนรู้

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แบบประเมินการสังเกตพฤติกรรมนักเรียน
รายชื่อนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องรายการสังเกตพฤติกรรมที่กำหนด

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการสังเกต					
		ออกเสียงภาษาอังกฤษ ได้ชัดเจน	อ่านข้อความได้ถูกต้อง	มีสมาธิในการฟังและ การพูด	ตอบคำถามและ บอกความหมายได้	มีความตั้งใจ ทำงาน เป็นทีมร่วมกับผู้อื่นได้	สรุปผลการประเมิน ผ่าน / ไม่ผ่าน
1	เด็กชายจิรสิน พู						
2	เด็กหญิงชนกสุนันท์ มูลวงษ์						
3	เด็กหญิงชาคริยา ท่วม่วง						
4	เด็กชายทีปภัฏ ลิ้มมงคลชัยกุล						
5	เด็กชายบวรนนท์ วุฒิ						
6	เด็กหญิงปัญฑารีย์ ยิ่งเลิศรัตนะ กุล						
7	เด็กชายพงศธร ศรีประชุม						
8	เด็กหญิงภัทรภร หอมเจริญ						
9	เด็กชายภูภรณ์ เลี้ยงถนอม						
10	เด็กชายรุจิภาส แสนใจ						
11	เด็กชายวสุรมย์ อัยลงกรณ์						
12	เด็กหญิงสุพัชชา ธนบัตร						
13	เด็กหญิงอภิษฐา คลองชุด						

เกณฑ์การให้คะแนน 2 = ดี, 1 = ปานกลาง, 0 = ต้องปรับปรุงแก้ไข

ผู้ผ่านเกณฑ์การประเมิน ต้องได้คะแนนตั้งแต่ 8 คะแนน ขึ้นไป

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน
(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แบบประเมินการสังเกตพฤติกรรมนักเรียน
รายชื่อนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องรายการสังเกตพฤติกรรมที่กำหนด

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการสังเกต					
		ออกเสียงภาษาอังกฤษได้ชัดเจน	อ่านข้อความได้ถูกต้อง	มีสมาธิในการฟังและการพูด	ตอบคำถามและบอกความหมายได้	มีความมุ่งมั่น ทำงานเป็นทีมร่วมกับผู้อื่นได้	สรุปผลการประเมินผ่าน / ไม่ผ่าน
14	เด็กชายกันตภณ จำนาญ						
15	เด็กหญิงชนิสรา พุ่มมูล						
16	เด็กหญิงจิตติชญา เสกสรรค์						
17	เด็กหญิงณวรา สิทธิสาร						
18	เด็กชายณัฐชานันท์ ทองเงิน						
19	เด็กชายทศพร ชาญพนา						
20	เด็กหญิงปัญญวิทย์ พันธุ์พรหม						
21	เด็กชายปภักร อมาตยกุล						
22	เด็กหญิงปณลธิกา สุทธิสถิตย์						
23	เด็กชายภาณุพงศ์ ใจดี						
24	เด็กชายมัทธมน แก้วไพฑูรย์						
25	เด็กชายไรวินท์ สิทธิสร						
26	เด็กชายวสุพล อัยอลงกรณ์						
27	เด็กหญิงวีรยา สันติมิตร						
28	เด็กหญิงอมรรัตน์ เขี่ยมมิตร						

เกณฑ์การให้คะแนน 2 = ดี, 1 = ปานกลาง, 0 = ต้องปรับปรุงแก้ไข

ผู้ผ่านเกณฑ์การประเมิน ต้องได้คะแนนตั้งแต่ 8 คะแนน ขึ้นไป

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน
(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แบบประเมินใบงานนักเรียน
รายชื่อนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องรายการสังเกตพฤติกรรมที่กำหนด

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการสังเกต					
		การเขียนสะกดคำถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	การใช้คำเหมาะสม	เนื้อหาถูกต้อง	มีความตั้งใจในการทำงาน	ความเรียบร้อยของชิ้นงาน	สรุปผลการประเมินผ่าน / ไม่ผ่าน
1	เด็กชายจิรสิน พู						
2	เด็กหญิงชนกสุนันท์ มุลวงษ์						
3	เด็กหญิงชาคริยา ทาม่วง						
4	เด็กชายทีปกริช ลิ้มมงคลชัยกุล						
5	เด็กชายบวรนนท์ วุฒิ						
6	เด็กหญิงปัญฑารีย์ ยิ่งเลิศรัตนกุล						
7	เด็กชายพงศธร ศรประชุม						
8	เด็กหญิงภัทรภร หอมเจริญ						
9	เด็กชายภูภรณ์ เลี้ยงถนอม						
10	เด็กชายรุจิภาส แสนใจ						
11	เด็กชายวสุรมย์ อัยอลงกรณ์						
12	เด็กหญิงสุพัสชา ธนบัตร						
13	เด็กหญิงอภิษฐา คลองชุด						

เกณฑ์การให้คะแนน 2 = ดี, 1 = ปานกลาง, 0 = ต้องปรับปรุงแก้ไข

ผู้ผ่านเกณฑ์การประเมิน ต้องได้คะแนนตั้งแต่ 8 คะแนน ขึ้นไป

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แบบประเมินใบงานนักเรียน
รายชื่อนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องรายการสังเกตพฤติกรรมที่กำหนด

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการสังเกต					
		การเขียนสะกดคำถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	การใช้คำเหมาะสม	เนื้อหาถูกต้อง	มีความตั้งใจในการทำงาน	ความเรียบร้อยของชิ้นงาน	สรุปผลการประเมินผ่าน / ไม่ผ่าน
14	เด็กชายกันตภณ จำนาญ						
15	เด็กหญิงชนิสรา พุ่มมูล						
16	เด็กหญิงฐิติชญา เสกสรรค์						
17	เด็กหญิงณวรา สิทธิสาร						
18	เด็กชายณัฐชานันท์ ทองเงิน						
19	เด็กชายทศพร ชาญพนา						
20	เด็กหญิงปณณวิทย์ พันธุ์พรหม						
21	เด็กชายปภักร อมาตยกุล						
22	เด็กหญิงปณณลิษา สุทธิสถิตย์						
23	เด็กชายภาณุพงศ์ ใจดี						
24	เด็กชายมัทธมน แก้วไพฑูรย์						
25	เด็กชายไรวินท์ สิทธิสาร						
26	เด็กชายวสุพล อัยอลงกรณ์						
27	เด็กหญิงวีรยา สันติมิตร						
28	เด็กหญิงอมรรัตน์ เยี่ยมมิตร						

เกณฑ์การให้คะแนน 2 = ดี, 1 = ปานกลาง, 0 = ต้องปรับปรุงแก้ไข

ผู้ผ่านเกณฑ์การประเมิน ต้องได้คะแนนตั้งแต่ 8 คะแนน ขึ้นไป

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน
(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ใบความรู้

เรื่อง Countries, nationalities and languages

Country	Nationality	Greeting
 China	Chinese	Nihao
 Japan	Japanese	Konnichiwa (こんにちは)
 Korea	Korean	An-yeong-ha-se-yo
 Italy	Italian	Ciao!
 France	French	Bonjour!
 Australia	Australian	Hello! G'day.
 Brazil	Brazilian	Olá! Bom dia.
 Mexico	Mexican	Olá! Buenos días.

ใบงานที่ 1

เรื่อง Country and Nationality

Direction: Match the following countries and the nationalities.

Chinese	Japanese	French
Mexican	Korean	Italian
Australian	Brazilian	

Country	Nationality
	
	
	
	
	
	
	
	

แบบทดสอบก่อนเรียน

Direction: Choose the best answer.

1. Where's he from?

- a. Australia
- b. China
- c. England
- d. Brazil

2. Where's she from?

- a. England
- b. Mexico
- c. France
- d. Thailand

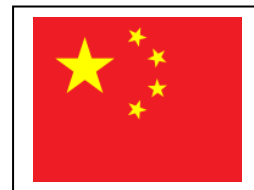
3. People from Australia are called_____.

- a. British
- b. French
- c. Australian
- d. American

4. When I lived in China. I learned how to speak_____.

- a. English
- b. Cambodian
- c. Chinese
- d. French

5. Louise, Camille and Chlo   are from France. They are_____.

- a. Australian
- b. French
- c. American
- d. English

แบบทดสอบหลังเรียน

Direction: Choose the best answer.

1. Where's he from?

- a. Brazil
- b. China
- c. England
- d. Australia

2. Where's she from?

- a. Korea
- b. France
- c. Mexico
- d. Thailand

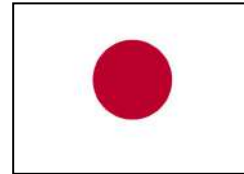
3. People from Italy are called_____.

- a. French
- b. Australian
- c. Italian
- d. Korean

4. When I lived in Japan. I learned how to speak_____.

- a. Portuguese
- b. English
- c. Chinese
- d. Japanese

5. Louise, Camille and Chloé are from France. They are_____.

- a. Australian
- b. French
- c. American
- d. English

แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P
 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
 ด้วยกระบวนการ E-PLC

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	1	2	3	4	5
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
1.ข้าพเจ้าชอบเทคนิคในการจำคำศัพท์และบทสนทนาภาษาอังกฤษที่ทำให้จำได้ง่าย					
2. ข้าพเจ้าชอบที่ได้เล่นเกมคำศัพท์ภาษาอังกฤษ					
3. ข้าพเจ้าชื่นชอบที่ครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง และได้ฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร					
4. ข้าพเจ้าประทับใจที่สามารถค้นพบองค์ความรู้ด้วยตนเอง ทำให้จำเนื้อหานั้น ๆ ได้ดีขึ้น					
5. ข้าพเจ้าชื่นชอบที่กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเนื้อหา					
ด้านสื่อการเรียนรู้					
6. ข้าพเจ้าชอบที่สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหา					
7. ข้าพเจ้าพอใจที่ใบงานมีความเหมาะสม ชัดเจน เข้าใจง่าย					
8. ข้าพเจ้าชื่นชอบสื่อการสอนทันสมัย เข้าใจง่าย และเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา					
ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้					
9. ข้าพเจ้าชอบที่บรรยากาศในการเรียนภาษาอังกฤษมีความสนุกสนานน่าเรียน					
10. ข้าพเจ้ามีอิสระในการเรียนรู้					

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	1	2	3	4	5
11. ข้าพเจ้าชอบที่มีแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นกับครูและเพื่อนร่วมชั้น					
12. ส่งเสริมให้ข้าพเจ้ามีทักษะการคิดวิเคราะห์และมีเหตุผล					
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้					
13. ข้าพเจ้าสามารถทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมชั้นได้					
14. ข้าพเจ้ามีความมั่นใจในการพูดหรือแสดงความคิดเห็นโดยใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น					
15. ข้าพเจ้าประทับใจที่สามารถนำหลักการ และเชื่อมโยงความรู้ที่ได้รับไป ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน จำนวน 30 ข้อ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตอนที่ 1: เรื่อง Let's go Shopping !

1. How much _____ do you have?

c. cards	c. bags
d. money	d. coins
2. How many _____ do you want?

c. Rice	c. sugar
d. Pairs of jean	d. salt
3. How _____ bottles of water do we have?

c. many	c. more
d. much	d. little

Look at these pictures and answer the following question.

30 baht

2,000 baht

500 baht

4. John bought a doll and a loaf of bread. How much are they?

c. 2,500 baht	c. 2,030
d. 2,300 baht	d. 2,050

5. At the shopping mall

A: Good morning. _____?

B: I would like to buy a pair of shoes.

c. How much is it	c. How can I help you
d. How many do you want	d. How are you

6. How much _____ do you have?

c. banknotes	c. flowers
d. coins	d. powder

7. How many _____ do you want?

c. water	c. sugar
d. pairs of socks	d. news

8. How _____ pairs of jeans do we have?

c. much	c. many
d. more	d. little

Look at these pictures and answer the following question.

30 baht

1,000 baht

500 baht

9. John bought a toy, a piece of cake and a pair of gloves. How much are they?

c. 1,000 baht	c. 1,500
d. 1,300 baht	d. 1,530

At the shopping mall

10. A: _____?

B: I would like to buy a cake.

c. Where are you going?	c. How many do you want?
d. What do you think?	d. What are you going to get?

Part 2: Direction: Choose the best answers.

11. What is this?

- a. turn left
- b. turn right
- c. cross the street
- d. next to

12. What is this?

- a. Turn left
- b. Turn right
- c. Go past
- d. opposite to

13. Excuse me, _____ is the RBRU Satit School, please?

- a. How
- b. What
- c. When
- d. Where

14. The 7eleven is _____ the canteen.

- a. between
- b. across from
- c. next to
- d. opposite to

15. A: How can I get to the swimming pool?

B: It's _____ the golf course and the stadium.

- a. in front of
- b. at the corner
- c. next to
- d. between

16. What is this?

- a. cross the street
- b. turn right
- c. go past
- d. next to

17. The restaurant is _____ the supermarket.

- a. next to
- b. between
- c. at the corner
- d. opposite to

18. Excuse me, _____ is the RBRU Satit School, please?

- a. Where
- b. What
- c. When
- d. How

19. The 7eleven is _____ the canteen.

- a. between
- b. across from
- c. next to
- d. opposite to

20. A: How can I get to the swimming pool?

B: It's _____ the golf course and the stadium.

- a. in front of
- b. at the corner
- c. next to
- d. between

Part3: Country and Nationality

Direction: Choose the best answer.

21. Where's he from?

- a. Australia
- b. China
- c. England
- d. Brazil

22. Where's she from?

- a. England
- b. Mexico
- c. France
- d. Thailand

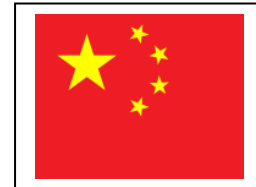
23. People from Australia are called_____.

- a. British
- b. French
- c. Australian
- d. American

24. When I lived in China. I learned how to speak_____.

- a. English
- b. Cambodian
- c. Chinese
- d. French

25. Louise, Camille and Chloé are from France. They are_____.

- a. Australian
- b. French
- c. American
- d. English

26. Where's he from?

- a. Brazil
- b. China
- c. England
- d. Australia

27. Where's she from?

- a. Korea
- b. France
- c. Mexico
- d. Thailand

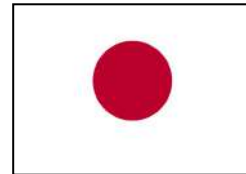
28. People from Italy are called_____.

- a. French
- b. Australian
- c. Italian
- d. Korean

29. When I lived in Japan. I learned how to speak_____.

- a. Portuguese
- b. English
- c. Chinese
- d. Japanese

30. Louise, Camille and Chloé are from Spain. They are_____.

- a. Australian
- b. Spanish
- c. American
- d. English

ภาคผนวก ค

1. ตารางวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
และค่าความเที่ยงแบบโลเวท (Lovett Reliability)

ตารางวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับจุดประสงค์การเรียนรู้

รายวิชา ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวมคะแนน	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
2	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
3	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
4	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
5	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
6	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
7	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
8	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
9	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
10	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
11	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
12	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
13	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
14	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
15	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
16	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
17	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
18	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
19	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
20	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
21	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวมคะแนน	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
22	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
23	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
24	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
25	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
26	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
27	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
28	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
29	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
30	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

ตารางวิเคราะห์ค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ
ค่าความเที่ยงแบบโลเวท (Lovett Reliability) จำนวน 30 ข้อ

ข้อที่	ค่าความยาก (p)	แปลผล (p)	ค่าอำนาจ จำแนก (r)	แปลผล (r)	แปลผลคุณภาพ ข้อสอบ
1	0.45	ใช้ได้	0.46	ใช้ได้	ใช้ได้
2	0.67	ใช้ได้	0.50	ใช้ได้	ใช้ได้
3	0.67	ใช้ได้	0.50	ใช้ได้	ใช้ได้
4	0.67	ใช้ได้	0.50	ใช้ได้	ใช้ได้
5	0.58	ใช้ได้	0.63	ใช้ได้	ใช้ได้
6	0.67	ใช้ได้	0.50	ใช้ได้	ใช้ได้
7	0.67	ใช้ได้	0.50	ใช้ได้	ใช้ได้
8	0.58	ใช้ได้	0.63	ใช้ได้	ใช้ได้
9	0.64	ใช้ได้	0.57	ใช้ได้	ใช้ได้
10	0.75	ใช้ได้	0.38	ใช้ได้	ใช้ได้
11	0.58	ใช้ได้	0.63	ใช้ได้	ใช้ได้
12	0.58	ใช้ได้	0.25	ใช้ได้	ใช้ได้
13	0.58	ใช้ได้	0.25	ใช้ได้	ใช้ได้
14	0.67	ใช้ได้	0.50	ใช้ได้	ใช้ได้
15	0.67	ใช้ได้	0.50	ใช้ได้	ใช้ได้
16	0.67	ใช้ได้	0.50	ใช้ได้	ใช้ได้
17	0.58	ใช้ได้	0.63	ใช้ได้	ใช้ได้
18	0.67	ใช้ได้	0.50	ใช้ได้	ใช้ได้
19	0.58	ใช้ได้	0.25	ใช้ได้	ใช้ได้
20	0.67	ใช้ได้	0.50	ใช้ได้	ใช้ได้
21	0.75	ใช้ได้	0.38	ใช้ได้	ใช้ได้
22	0.67	ใช้ได้	0.50	ใช้ได้	ใช้ได้
23	0.58	ใช้ได้	0.25	ใช้ได้	ใช้ได้

ข้อที่	ค่าความยาก (p)	แปลผล (p)	ค่าอำนาจ จำแนก (r)	แปลผล (r)	แปลผลคุณภาพ ข้อสอบ
24	0.67	ใช้ได้	0.50	ใช้ได้	ใช้ได้
25	0.58	ใช้ได้	0.25	ใช้ได้	ใช้ได้
26	0.58	ใช้ได้	0.63	ใช้ได้	ใช้ได้
27	0.58	ใช้ได้	0.25	ใช้ได้	ใช้ได้
28	0.67	ใช้ได้	0.50	ใช้ได้	ใช้ได้
29	0.58	ใช้ได้	0.63	ใช้ได้	ใช้ได้
30	0.50	ใช้ได้	0.75	ใช้ได้	ใช้ได้
ค่าความเที่ยงแบบโลเวท (Lovett Reliability) = 0.9404					

สรุปผล การวิเคราะห์คุณภาพข้อสอบ

จำนวนข้อสอบทั้งหมด 30 ข้อ

ข้อสอบที่ "ใช้ได้" 30 ข้อ

ข้อสอบที่ "ใช้ไม่ได้" ไม่มี

ภาคผนวก ง

สรุปผลการดำเนินงาน E-PLC 3 วงรอบ

สรุป 3 วงรอบ

รายงานการดำเนินงานระบบ E-PLC วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย

ขั้นตอนที่ 15 ชิ้นงานที่ 5

การสรุปงานทั้ง 3 วงรอบ

1. ชื่อครูผู้สอน (Model Teacher) นางสาวระวิชุดา บุญครอง
2. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี 41 หมู่ 5 ถนนรักศักดิ์มงคล ตำบลท่าช้าง อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี โทร. 039-319111 ต่อ 1320 รหัสไปรษณีย์ 22000
- สังกัด กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม (อว.)
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ห้อง 1 จำนวนนักเรียน 28 คน ชาย 15 คน หญิง 12 คน
4. ปัญหา นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ขาดทักษะและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการสื่อสาร
5. ผู้เข้าร่วมวิเคราะห์/ประชุมวิเคราะห์ชิ้นงานของนักเรียน วันที่ 12 กันยายน 2566 เวลา 16.30 น.
6. ผู้อำนวยการเปิดประชุมและดำเนินการสรุปงานทั้ง 3 วงรอบ ดังนี้

6.1 ประเด็นปัญหา/ความสำคัญและความเป็นมา

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ยังขาดทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งส่งผลให้นักเรียนหลายคนไม่มีความมั่นใจ และขาดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ในฐานะเป็นนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูรายวิชาภาษาอังกฤษ จึงมีความสนใจที่จะพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้านของนักเรียน ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาศักยภาพทางด้านภาษาซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยเน้นการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผ่านกิจกรรมพัฒนาทักษะทางด้านภาษาด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative learning) ด้วยเทคนิคหลากหลาย เช่น การใช้เกม การแสดงบทบาทสมมติ (Role playing) เป็นต้น เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ทำให้เกิดความกระตือรือร้น และแรงบันดาลใจในการเรียนภาษาอังกฤษให้แก่ นักเรียน อันจะนำไปสู่การนำความรู้ไปต่อยอดด้านการศึกษาต่อและประกอบอาชีพในอนาคต

6.2 วัตถุประสงค์ของการดำเนินงาน

6.2.1 เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

6.2.2 เพื่อพัฒนาทักษะการทำงานร่วมกันเป็นทีม ภาวะความเป็นผู้นำ และการกล้าแสดงออกของนักเรียน และพัฒนาด้านเทคนิควิธีการสอนตลอดจนสื่อการสอนของครูผู้สอน

6.2.3 เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะการสื่อสาร รายวิชาภาษาอังกฤษ การจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี สังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม (อว.) โดยกระบวนการ E-PLC

7. การพัฒนาครูให้มีคุณธรรมจริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพครูสุร่งงานทั้ง 3 วงรอบของครูผู้สอน

7.1 แผนการเรียนรู้ทั้ง 3 แผน มีความเหมือนและแตกต่างกันอย่างไร และแผนการจัดการเรียนรู้อันไหนดีที่สุดและการเปิดชั้นเรียนเป็นอย่างไร

สรุปผลการดำเนินงานทั้ง 3 วงรอบ

7.1.1 ครูผู้สอน

ในการจัดการเรียนรู้ทั้งสามวงรอบเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการบูรณาการการจัดการเรียนการสอนแบบเชิงรุก (Active Learning) ซึ่งในแต่ละวงรอบครูผู้สอนมีการพัฒนาสื่อการสอนขึ้นหลากหลายตั้งแต่ พัฒนาการเขียนแผนการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการพัฒนาสมรรถนะทางด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พัฒนาด้านสื่อการสอน การใช้บัตรคำศัพท์ (Flash cards) การใช้ Power Point การใช้เกม การสาธิต และการวัดและประเมินผลจากสภาพจริง ซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในบทเรียน มีความกระตือรือร้นในการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน พร้อมกับสามารถนำความรู้มาประยุกต์สู่การปฏิบัติจริงได้ด้วยตนเอง บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ในทุกตัวชี้วัด ซึ่งให้เป็นเครื่องยืนยันว่าครูผู้สอนสามารถบรรลุเป้าหมายในทุกวงรอบ

7.1.2 ครูพี่เลี้ยง

แผนการจัดการเรียนรู้ในวงรอบที่ 1 โดยรวมดี อยากให้ปรับแผนการสอน เน้นการกระตุ้นความสนใจให้มีความกระขี้มากขึ้น รูปแบบการสอนแบบ 2W3P มีความเหมาะสมกับระดับชั้นที่สอน

แผนการจัดการเรียนรู้วงรอบที่ 2 เพิ่มเติมให้ใช้แผนที่เป็นสถานที่จริงในมหาวิทยาลัยเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงเนื้อหาและประสบการณ์จริงได้ง่ายขึ้น

แผนการจัดการเรียนรู้วงรอบที่ 3 แผนการสอนสมบูรณ์ดีมาก มีสื่อดึงดูดความสนใจ เสริมสร้างพลังในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

7.1.3 ศักยานิเทศก์

แผนการจัดการเรียนรู้ในวงรอบที่ 1 ควรคำนึงเรื่องของการเวลาในการจัดกิจกรรมให้กระชับ เนื่องจากเวลา 1 ชั่วโมง อาจจะเพียงพอสำหรับการสอนถ้าเปรียบเทียบกับเนื้อหาและกิจกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้วงรอบที่ 2 แผนการสอนค่อนข้างสมบูรณ์ มีกระบวนการชัดเจนมากขึ้น สามารถนำไปเปิดชั้นเรียนได้ และอยากให้เน้นการใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย

แผนการจัดการเรียนรู้วงรอบที่ 3 แผนการสอนสมบูรณ์ดีมาก มีกระบวนการชัดเจนมากขึ้น การจัดกิจกรรมเป็นไปตามแผนการเรียนการสอนได้ดีมาก

7.1.4 อาจารย์นิเทศก์

แผนการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนตั้งแต่วงรอบที่ 1 จนถึงวงรอบที่ 3 นับว่ามีพัฒนาการที่ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ครูผู้สอนได้ตั้งใจที่จะพัฒนาเทคนิคการสอน สื่อการจัดการการเรียนรู้ และพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียน เสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้เต็มไปด้วยสาระความรู้ และความสนุกสนาน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกภาษาและกล้าแสดงออก แผนการจัดการเรียนรู้แผนที่ 3 นับว่าเป็นแผนที่จัดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ ที่มีการสอนโดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง กิจกรรมการเรียนการสอนมีความน่าสนใจผ่านการใช้เกมในการนำเข้าสู่บทเรียน เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากมีส่วนร่วมในทุกกระบวนการ นักเรียนสามารถตอบคำถามและแสดงความคิดเห็นเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างหลากหลาย การวัดและประเมินผลครบถ้วนทั้งแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ขอให้ครูผู้สอนได้จดจำนำความรู้และประสบการณ์ความคิดเห็นอันจะเป็นประโยชน์และสิ่งที่ดีๆ ในการทำกิจกรรมของกระบวนการ E-PLC ไปประยุกต์ใช้ในอนาคตต่อไป

7.1.5 ครูเพื่อนร่วมเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ในวงรอบที่ 1 โดยรวมดี อยากให้ปรับในส่วนของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยให้เน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน และการใช้สื่อการสอนให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการผลิตสื่อการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้วงรอบที่ 2 แผนการสอนสมบูรณ์ ครบถ้วน ชัดเจน

แผนการจัดการเรียนรู้วงรอบที่ 3 แผนการสอนสมบูรณ์ มีสื่อการสอนที่หลากหลาย สามารถเปิดชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7.1.6 ครูผู้สร้างแรงบันดาลใจ

แผนการจัดการเรียนรู้ในวงรอบที่ 1 อยากให้ปรับเรื่องของตัวชี้วัด และการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ให้มีความสอดคล้องกัน โดยระบุไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้อย่างชัดเจน

แผนการจัดการเรียนรู้วงรอบที่ 2 เพิ่มเติมเน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติมากขึ้นอย่างทั่วถึง

แผนการจัดการเรียนรู้รอบที่ 3 กิจกรรมการเรียนรู้สามารถดึงศักยภาพของเด็กออกมาได้อย่างเต็มที่ ผ่านปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน ไม่ว่าจะเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน หรือนักเรียนด้วยกัน ทำให้บรรยากาศน่าเรียนเต็มไปด้วยเสียงหัวเราะ

7.1.7 ผู้อำนวยการ

แผนการจัดการเรียนรู้ในรอบที่ 1 ภาพรวมดีมาก อยากให้แก้ไขเพิ่มเติมในส่วนของวัตถุประสงค์การเรียนรู้ และเกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

แผนการจัดการเรียนรู้รอบที่ 2 เน้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้เขาได้มีส่วนร่วมกันทุกคน

แผนการจัดการเรียนรู้รอบที่ 3 แผนการสอนครบถ้วนสมบูรณ์ มีการพัฒนาการสอนดีเยี่ยม กิจกรรมการเรียนรู้ที่ครูผู้สอนออกแบบ สามารถเติมเต็มและส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนอย่างเห็นได้ชัด เช่น ผู้เรียนมีความกล้าและความมั่นใจที่จะสื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้น

สรุปในภาพรวมในการจัดการเรียนรู้ทั้งสามวงรอบเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ใช้นวัตกรรมการเรียนการสอน ซึ่งในแต่ละวงรอบครูผู้สอนมีการพัฒนาสื่อการสอนได้ดียิ่งขึ้น ดังนี้

ในวงรอบที่ 1 พบว่าถ้าครูผู้สอนยังต้องปรับปรุงเรื่องการใช้สื่อการสอนให้มีความชัดเจน บูรณาการร่วมกับเทคโนโลยีเพื่อให้การสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ในวงรอบที่ 2 สื่อการจัดการเรียนการสอนดีขึ้น ค่อนข้างสมบูรณ์

ในวงรอบที่ 3 ครูผู้สอนพัฒนาในทุก ๆ ด้านได้ดีเยี่ยม มีการเพิ่มเติมในส่วนของสื่อการสอน และกิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย น่าสนใจ อีกทั้งเกมที่ใช้ประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน จนส่งผลให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จากวงรอบที่ 1-3 นักเรียนมีการพัฒนาตามลำดับอย่างเห็นได้ชัดด้วย หลักฐานเชิงประจักษ์คือ แบบทดสอบก่อนเรียน แบบทดสอบหลังเรียน แบบประเมินชิ้นงาน และแบบประเมินพฤติกรรม นอกจากนี้ครูผู้สอนยังได้สอดแทรก คุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนอีกด้วย

8. แนวปฏิบัติที่ดีเลิศ Best Practice หรือตัวอย่างที่ดี (good sample) ที่ได้จากการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนา นักเรียนคืออะไรบ้าง?

8.1 แผนจัดการเรียนรู้ที่ดี ที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งเป็นแผนที่ผู้อื่นสามารถใช้ได้
ในกรณีที่ครูผู้สอนไม่สามารถปฏิบัติการสอนได้

8.2 มีสื่อการสอนที่ดีและมีนวัตกรรมการสอนที่ดี และครูผู้สอนเองสามารถนำไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของตนเองได้การแก้ปัญหาโดยใช้สื่อที่ใกล้ตัว

8.3 การมีส่วนร่วมของครูผู้สอนกับนักเรียนในการได้ทำกิจกรรมร่วมกัน

9. การดำเนินงาน E-PLC ของครูผู้สอนทั้ง 3 วงรอบ และนักเรียนมีประโยชน์อะไรบ้าง

9.1 ผลที่เกิดกับครูผู้สอน

9.1.1 ครูผู้สอนได้พัฒนาตนเองในทุกๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาด้านนวัตกรรมการสอน พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้วิธีการจัดการชั้นเรียน และที่สำคัญคือการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่มีพัฒนาการดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัดในทั้ง 4 ทักษะ

9.2 ผลที่เกิดกับนักเรียน

9.2.1 ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

9.2.2 การเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่ผู้เรียนสามารถนำมาพัฒนาตนเอง และเรียนรู้ที่จะทำงานร่วมกันกับผู้อื่น

10. ปัจจัยความสำเร็จตามความคิดเห็นของครูผู้สอน

10.1 คณะทีม E-PLC ที่ประกอบด้วย ครูผู้สอน ครูพี่เลี้ยง ครูผู้สร้างแรงบันดาลใจ ครูเพื่อนร่วมเรียนรู้ ผู้อำนวยการโรงเรียน อาจารย์นิเทศและศึกษานิเทศก์ รวมทั้งคณะครูโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่ให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือในด้านต่างๆ ทุกด้าน ทั้งการวิพากษ์แผนการสอน การสะท้อนคิด และการประชุมสรุปงาน การอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ

10.2 ครูผู้สอนที่มีความตั้งใจ ความพยายาม มีความกระตือรือร้น มุ่งมั่นและพร้อมพัฒนาตนเองตามคำชี้แนะของทีม E-PLC โดยนำข้อเสนอแนะ ข้อคิดเห็นต่างๆ มาปรับใช้กับงานของตนเอง เพื่อนำไปพัฒนาผู้เรียนต่อไป

10.3 ผู้เรียนที่ให้ความร่วมมือในการจัดการเรียนรู้ ให้ความสนใจในเนื้อหาที่ครูผู้สอนมอบให้ ให้ความสนใจและให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆ อย่างดีเยี่ยม

11. บทเรียนที่ได้รับของครูผู้สอน

11.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี จะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น และกระบวนการจัดการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

11.2 สื่อการสอนที่ดี จะกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนกระตือรือร้น สนใจ และตั้งใจเรียน

11.3 การสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน การสอนด้วยความเป็นกัลยาณมิตร จะทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อรายวิชาภาษาอังกฤษ

11.4 ครูผู้สอนสามารถบูรณาการการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) และจรรยาบรรณวิชาชีพครู เพื่อให้เกิดประโยชน์ทั้งต่อตนเองและผู้รับบริการครูผู้สอนจะนำข้อคิดเห็นและประสบการณ์ในการดำเนินงาน E-PLC

12. ครูผู้สอนนำไปใช้อย่างไรในอนาคต

จากการดำเนินงานในครั้งนี้ ครูผู้สอนสามารถนำแผนการสอน การบูรณาการจัดการเรียนการสอนแบบเชิงรุก (Active Learning) ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง จรรยาบรรณของวิชาชีพครู นวัตกรรมจัดการเรียนการสอน และสื่อการสอนไปพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นเพื่อที่จะพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดทั้งในด้านของสมรรถนะด้านการสื่อสาร ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อนำความรู้ภาษาอังกฤษไปต่อยอดในอนาคต

13. ผู้อำนวยการโรงเรียนกล่าวขอบคุณสมาชิก E-PLC ทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมจนประสบความสำเร็จ

ปิดประชุมเวลา 17.30 น.

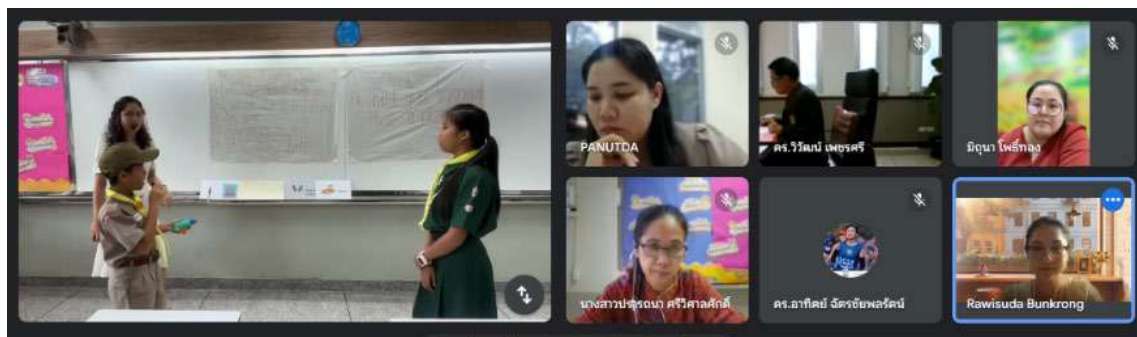
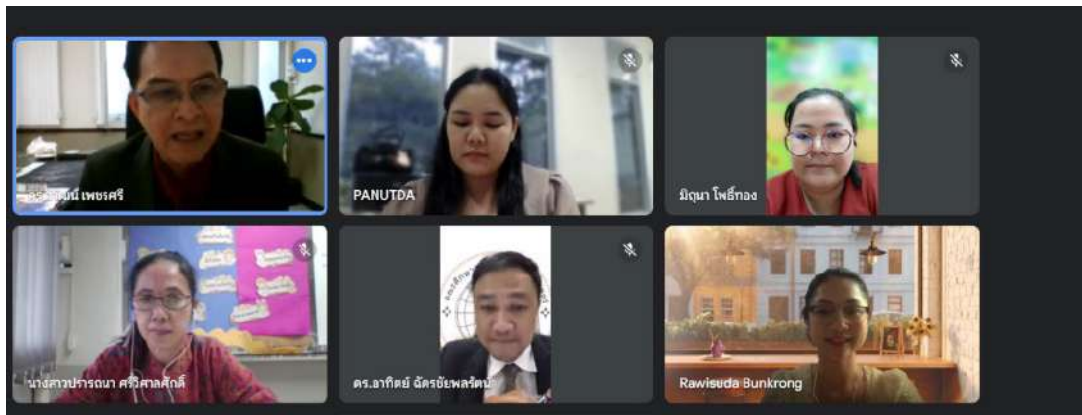
ลงชื่อ ครูพี่เลี้ยง
(นางสาวมิถุณา โพธิ์ทอง)

ลงชื่อ ครูเพื่อนร่วมเรียนรู้
(นายอนันตชัย ทองปาน)

ลงชื่อ ผู้อำนวยการ
(ผศ.ดร.วิวัฒน์ เพชรศรี)

ภาพถ่ายกิจกรรมการสรุปรงานทั้ง 3 ครอบ

การสะท้อนผลทั้ง 3 รอบ

วิพากษ์ปัญหาและวิพากษ์แผน

ภาพถ่ายกิจกรรมการสรุปรงานทั้ง 3 วงรอบ

การเปิดชั้นเรียนวงรอบที่ 1

การเปิดชั้นเรียนวงรอบที่ 2

การเปิดชั้นเรียนวงรอบที่ 3

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางสาวระวิสุตา บุญครอง
ที่อยู่ปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี 41 หมู่ 5 ตำบลท่าช้าง อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี 22000
สถานที่ทำงาน	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
ประวัติการศึกษา	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ) เกียรตินิยมอันดับ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น M.Sc. in TESOL (Teaching English to Speakers of Other Languages), University of Aberdeen, UK